

Lege nr. 319 din 14/07/2006

Legea nr. 319/2006 a securității și sănătății în muncă

! Text actualizat la data de 21.10.2016. Actul include modificările din următoarele acte:

- Legea nr. 51/2012 publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 182 din 21/03/2012.
- Legea nr. 187/2012 publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 757 din 12/11/2012.

! Pus în aplicare prin:

- Norma metodologică publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 882 din 30/10/2006.

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. - (1) Prezenta lege are ca scop instituirea de măsuri privind promovarea îmbunătățirii securității și sănătății în muncă a lucrătorilor.

(2) Prezenta lege stabilește principii generale referitoare la prevenirea riscurilor profesionale, protecția sănătății și securitatea lucrătorilor, eliminarea factorilor de risc și accidentare, informarea, consultarea, participarea echilibrată potrivit legii, instruirea lucrătorilor și a reprezentanților lor, precum și direcțiile generale pentru implementarea acestor principii.

Art. 2. - Convențiile internaționale și contractele bilaterale încheiate de persoane juridice române cu parteneri străini, în vederea efectuării de lucrări cu personal român pe teritoriul altor țări, vor cuprinde clauze privind securitatea și sănătatea în muncă.

CAPITOLUL II

Domeniu de aplicare

Art. 3. - (1) Prezenta lege se aplică în toate sectoarele de activitate, atât publice, cât și private.

(2) Prevederile prezentei legi se aplică angajatorilor, lucrătorilor și reprezentanților lucrătorilor.

Art. 4. - (1) Fac excepție de la prevederile art. 3 alin. (1) cazurile în care particularitățile inerente ale anumitor activități specifice din serviciile publice, cum ar fi forțele armate sau poliția, precum și cazurile de dezastre, inundații și pentru realizarea măsurilor de protecție civilă, vin în contradicție cu prezenta lege.

(2) În cazurile prevăzute la alin. (1) trebuie să se asigure securitatea și sănătatea lucrătorilor, ținându-se seama de principiile stabilite prin prezenta lege.

Art. 5. - În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următorul înțeles:

a) lucrător - persoană angajată de către un angajator, potrivit legii, inclusiv studenții, elevii în perioada efectuării stagiului de practică, precum și ucenicii și alți participanți la procesul de muncă, cu excepția persoanelor care prestează activități casnice;

b) angajator - persoană fizică sau juridică ce se află în raporturi de muncă ori de serviciu cu lucrătorul respectiv și care are responsabilitatea întreprinderii și/sau unității;

c) alți participanți la procesul de muncă - persoane aflate în întreprindere și/sau unitate, cu permisiunea angajatorului, în perioada de verificare prealabilă a aptitudinilor profesionale în vederea angajării, persoane care prestează activități în folosul comunității sau activități în regim de voluntariat, precum și șomeri pe durata participării la o formă de pregătire profesională și persoane care nu au contract individual de muncă încheiat în formă scrisă și pentru care se poate face dovada prevederilor contractuale și a prestațiilor efectuate prin orice alt mijloc de probă;

d) reprezentant al lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății lucrătorilor - persoană aleasă, selectată sau desemnată de lucrători, în conformitate cu prevederile legale, să îi reprezinte pe aceștia în ceea ce privește problemele referitoare la protecția securității și sănătății lucrătorilor în muncă;

Punere în aplicare prin Normă metodologică Norma metodologică de aplicare a prevederilor Legii securității ... din 11/10/2006 :

SECȚIUNEA a 9-a Reprezentanții lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății în muncă

Art. 52. - Reprezentanții lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății în muncă, definiți conform art. 5 lit. d) din lege, sunt aleși de către și dintre lucrătorii din întreprindere și/sau unitate, conform celor stabilite prin contractul colectiv de muncă, regulamentul intern sau regulamentul de organizare și funcționare.

Art. 53. - (1) Numărul de reprezentanți ai lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății

lucrătorilor, care se aleg, va fi stabilit prin contractul colectiv de muncă, regulamentul intern sau regulamentul de organizare și funcționare, în funcție de numărul total al lucrătorilor din întreprindere și/sau unitate.

(2) Numărul minim prevăzut la alin. (1) va fi stabilit după cum urmează:

- a) un reprezentant, în cazul întreprinderilor și/sau unităților care au între 10 și 49 de lucrători inclusiv;
- b) 2 reprezentanți, în cazul întreprinderilor și/sau unităților care au sub 50 și 100 de lucrători inclusiv;
- c) conform cerințelor prevăzute la art. 60 alin. (3), în cazul întreprinderilor și/sau unităților care au peste 101 lucrători inclusiv.

Art. 54. - Lucrătorii comunică în scris angajatorului numărul și numele reprezentanților lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății în muncă.

Art. 55. - (1) Reprezentanții lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății lucrătorilor trebuie să urmeze un program de pregătire în domeniul securității și sănătății în muncă, cu o durată de cel puțin 40 de ore, cu conținutul minim conform celui prevăzut în anexa nr. 6 lit. A.

(2) Îndeplinirea cerinței prevăzute la alin. (1) se atestă printr-un document de absolvire a programului de pregătire.

Art. 56. - Reprezentanții lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății în muncă sunt consultați și participă, în conformitate cu art. 18 din lege, și pot desfășura următoarele activități:

- a) colaborează cu angajatorul pentru îmbunătățirea condițiilor de securitate și sănătate în muncă;
- b) însoțesc echipa/persoana care efectuează evaluarea riscurilor;
- c) ajută lucrătorii să conștientizeze necesitatea aplicării măsurilor de securitate și sănătate în muncă;
- d) aduc la cunoștință angajatorul sau comitetului de securitate și sănătate în muncă propunerile lucrătorilor referitoare la îmbunătățirea condițiilor de muncă;
- e) urmăresc realizarea măsurilor din planul de prevenire și protecție;
- f) informează autoritățile competente asupra nerespectării prevederilor legale în domeniul securității și sănătății în muncă.

e) prevenire - ansamblul de dispoziții sau măsuri luate ori prevăzute în toate etapele procesului de muncă, în scopul evitării sau diminuării riscurilor profesionale;

f) eveniment - accidentul care a antrenat decesul sau vătămări ale organismului, produs în timpul procesului de muncă ori în îndeplinirea îndatoririlor de serviciu, situația de persoană dată dispărută sau accidentul de traseu ori de circulație, în condițiile în care au fost implicate persoane angajate, incidentul periculos, precum și cazul susceptibil de boală profesională sau legată de profesiune;

g) accident de muncă - vătămarea violentă a organismului, precum și intoxicația acută profesională, care au loc în timpul procesului de muncă sau în îndeplinirea îndatoririlor de serviciu și care provoacă incapacitate temporară de muncă de cel puțin 3 zile calendaristice, invaliditate ori deces;

Punere în aplicare prin Normă metodologică Norma metodologică de aplicare a prevederilor Legii securității ... din 11/10/2006 :

6. accident care produce invaliditate (INV) - accident care produce invaliditate confirmată prin decizie de încadrare într-un grad de invaliditate, emisă de organele medicale în drept;

7. accident mortal (D) - accident în urma căruia se produce decesul accidentatului, confirmat imediat sau după un interval de timp, în baza unui act medico-legal;

12. invaliditate - pierdere parțială sau totală a capacității de muncă, confirmată prin decizie de încadrare într-un grad de invaliditate, emisă de organele medicale în drept;

13. invaliditate evidentă - pierdere a capacității de muncă datorată unor vătămări evidente, cum ar fi un braț smuls din umăr, produse în urma unui eveniment, până la emiterea deciziei de încadrare într-un grad de invaliditate de către organele medicale în drept;

14. intoxicație acută profesională - stare patologică apărută brusc, ca urmare a expunerii organismului la noxe existente la locul de muncă;

15. îndatoriri de serviciu - sarcini profesionale stabilite în: contractul individual de muncă, regulamentul intern sau regulamentul de organizare și funcționare, fișa postului, deciziile scrise, dispozițiile scrise ori verbale ale conducătorului direct sau ale șefilor ierarhici ai acestuia;

h) boală profesională - afecțiunea care se produce ca urmare a exercitării unei meserii sau profesii, cauzată de agenți nocivi fizici, chimici ori biologici caracteristici locului de muncă, precum și de suprasolicitarea diferitelor organe sau sisteme ale organismului, în procesul de muncă;

i) echipament de muncă - orice mașină, aparat, unealtă sau instalație folosită în muncă;

j) echipament individual de protecție - orice echipament destinat a fi purtat sau mânuit de un lucrător pentru a-l proteja împotriva unuia ori mai multor riscuri care ar putea să îi pună în pericol securitatea și sănătatea la locul de muncă, precum și orice supliment sau accesoriu proiectat pentru a îndeplini acest obiectiv;

k) loc de muncă - locul destinat să cuprindă posturi de lucru, situat în clădirile întreprinderii și/sau unității, inclusiv orice alt loc din aria întreprinderii și/sau unității la care lucrătorul are acces în cadrul desfășurării activității;

l) pericol grav și iminent de accidentare - situația concretă, reală și actuală a căreia îi lipsește doar prilejul declanșator pentru a produce un accident în orice moment;

m) stagiul de practică - instruirea cu caracter aplicativ, specifică meseriei sau specialității în care se pregătesc elevii, studenții, ucenicii, precum și șomerii în perioada de reconversie profesională;

n) securitate și sănătate în muncă - ansamblul de activități instituționalizate având ca scop asigurarea celor mai bune condiții în desfășurarea procesului de muncă, apărarea vieții, integrității fizice și psihice, sănătății lucrătorilor și a altor persoane participante la procesul de muncă;

o) incident periculos - evenimentul identificabil, cum ar fi explozia, incendiul, avaria, accidentul tehnic, emisiile majore de noxe, rezultat din disfuncționalitatea unei activități sau a unui echipament de muncă sau/și din comportamentul neadecvat al factorului uman care nu a afectat lucrătorii, dar ar fi fost posibil să aibă asemenea urmări și/sau a cauzat ori ar fi fost posibil să producă pagube materiale;

p) servicii externe - persoane juridice sau fizice din afara întreprinderii/unității, abilitate să presteze servicii de protecție și prevenire în domeniul securității și sănătății în muncă, conform legii;

- q) accident ușor - eveniment care are drept consecință leziuni superficiale care necesită numai acordarea primelor îngrijiri medicale și a antrenat incapacitate de muncă cu o durată mai mică de 3 zile;
- r) boală legată de profesiune - boala cu determinare multifactorială, la care unii factori determinanți sunt de natură profesională.

CAPITOLUL III

Obligațiile angajatorilor

SECȚIUNEA 1

Obligații generale ale angajatorilor

Art. 6. - (1) Angajatorul are obligația de a asigura securitatea și sănătatea lucrătorilor în toate aspectele legate de muncă.

(2) În cazul în care un angajator apelează la servicii externe, acesta nu este exonerat de responsabilitățile sale în acest domeniu.

(3) Obligațiile lucrătorilor în domeniul securității și sănătății în muncă nu aduc atingere principiului responsabilității angajatorului.

Art. 7. - (1) În cadrul responsabilităților sale, angajatorul are obligația să ia măsurile necesare pentru:

- a) asigurarea securității și protecția sănătății lucrătorilor;
- b) prevenirea riscurilor profesionale;
- c) informarea și instruirea lucrătorilor;
- d) asigurarea cadrului organizatoric și a mijloacelor necesare securității și sănătății în muncă.

Punere în aplicare prin Normă metodologică Norma metodologică de aplicare a prevederilor Legii securității ... din 11/10/2006 :

Angajatorul trebuie să asigure planificarea, organizarea și mijloacele necesare activității de prevenire și protecție în unitatea și/sau întreprinderea sa.

Punere în aplicare prin Normă metodologică Norma metodologică de aplicare a prevederilor Legii securității ... din 11/10/2006 :

SECȚIUNEA a 2-a Organizarea activităților de prevenire și protecție

Art. 14. - Organizarea activităților de prevenire și protecție este realizată de către angajator, în următoarele moduri:

- a) prin asumarea de către angajator, în condițiile art. 9 alin. (4) din lege, a atribuțiilor pentru realizarea măsurilor prevăzute de lege;
- b) prin desemnarea unuia sau mai multor lucrători pentru a se ocupa de activitățile de prevenire și protecție;
- c) prin înființarea unuia sau mai multor servicii interne de prevenire și protecție;
- d) prin apelarea la servicii externe de prevenire și protecție.

Art. 15. - (1) Activitățile de prevenire și protecție desfășurate prin modalitățile prevăzute la art. 14 în cadrul întreprinderii și/sau al unității sunt următoarele:

1. identificarea pericolelor și evaluarea riscurilor pentru fiecare componentă a sistemului de muncă, respectiv executant, sarcină de muncă, mijloace de muncă/echipamente de muncă și mediul de muncă pe locuri de muncă/posturi de lucru;
2. elaborarea, îndeplinirea, monitorizarea și actualizarea planului de prevenire și protecție;
3. elaborarea de instrucțiuni proprii pentru completarea și/sau aplicarea reglementărilor de securitate și sănătate în muncă, ținând seama de particularitățile activităților și ale unității/întreprinderii, precum și ale locurilor de muncă/posturilor de lucru, și difuzarea acestora în întreprindere și/sau unitate numai după ce au fost aprobate de către angajator;
4. propunerea atribuțiilor și răspunderilor în domeniul securității și sănătății în muncă, ce revin lucrătorilor, corespunzător funcțiilor exercitate, care se consemnează în fișa postului, cu aprobarea angajatorului;
5. verificarea însușirii și aplicării de către toți lucrătorii a măsurilor prevăzute în planul de prevenire și protecție, a instrucțiunilor proprii, precum și a atribuțiilor și responsabilităților ce le revin în domeniul securității și sănătății în muncă stabilite prin fișa postului;
6. întocmirea unui necesar de documentații cu caracter tehnic de informare și instruire a lucrătorilor în domeniul securității și sănătății în muncă;
7. elaborarea tematicii pentru toate fazele de instruire, stabilirea, în scris, a periodicității instruirii adecvate pentru fiecare loc de muncă în instrucțiunile proprii, asigurarea informării și instruirii lucrătorilor în domeniul securității și sănătății în muncă și verificarea însușirii și aplicării de către lucrători a informațiilor primite;
8. elaborarea programului de instruire-testare la nivelul întreprinderii și/sau unității;
9. asigurarea întocmirii planului de acțiune în caz de pericol grav și iminent, conform prevederilor art. 101-107, și asigurarea ca toți lucrătorii să fie instruiți pentru aplicarea lui;
10. evidența zonelor cu risc ridicat și specific prevăzute la art. 101-107;
11. stabilirea zonelor care necesită semnalizare de securitate și sănătate în muncă, stabilirea tipului de semnalizare necesar și amplasarea conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 971/2006 privind cerințele minime pentru semnalizarea de securitate și/sau sănătate la locul de muncă;
12. evidența meseriilor și a profesiilor prevăzute de legislația specifică, pentru care este necesară autorizarea exercitării lor;
13. evidența posturilor de lucru care necesită examene medicale suplimentare;
14. evidența posturilor de lucru care, la recomandarea medicului de medicina muncii, necesită testarea aptitudinilor și/sau control psihologic periodic;
15. monitorizarea funcționării sistemelor și dispozitivelor de protecție, a aparaturii de măsură și control, precum și a instalațiilor de ventilație sau a altor instalații pentru controlul noxelor în mediul de muncă;
16. verificarea stării de funcționare a sistemelor de alarmare, avertizare, semnalizare de urgență, precum și a

sistemelor de siguranță;

17. efectuarea controalelor interne la locurile de muncă, cu informarea, în scris, a angajatorului asupra deficiențelor constatate și asupra măsurilor propuse pentru remedierea acestora;

18. întocmirea rapoartelor și/sau a listelor prevăzute de hotărârile Guvernului emise în temeiul art. 51 alin. (1) lit. b) din lege, inclusiv cele referitoare la azbest, vibrații, zgomot și șantiere temporare și mobile;

19. evidența echipamentelor de muncă și urmărirea ca verificările periodice și, dacă este cazul, încercările periodice ale echipamentelor de muncă să fie efectuate de persoane competente, conform prevederilor din Hotărârea Guvernului nr. 1.146/2006 privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru utilizarea în muncă de către lucrători a echipamentelor de muncă;

20. identificarea echipamentelor individuale de protecție necesare pentru posturile de lucru din întreprindere și întocmirea necesarului de dotare a lucrătorilor cu echipament individual de protecție, conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 1.048/2006 privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru utilizarea de către lucrători a echipamentelor individuale de protecție la locul de muncă;

21. urmărirea întreținerii, manipulării și depozitării adecvate a echipamentelor individuale de protecție și a înlocuirii lor la termenele stabilite, precum și în celelalte situații prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. 1.048/2006;

22. participarea la cercetarea evenimentelor conform competențelor prevăzute la art. 108-177;

23. întocmirea evidențelor conform competențelor prevăzute la art. 108-177;

24. elaborarea rapoartelor privind accidente de muncă suferite de lucrătorii din întreprindere și/sau unitate, în conformitate cu prevederile art. 12 alin. (1) lit. d) din lege;

25. urmărirea realizării măsurilor dispuse de către inspectorii de muncă, cu prilejul vizitelor de control și al cercetării evenimentelor;

26. colaborarea cu lucrătorii și/sau reprezentanții lucrătorilor, serviciile externe de prevenire și protecție, medicul de medicina muncii, în vederea coordonării măsurilor de prevenire și protecție;

27. colaborarea cu lucrătorii desemnați/serviciile interne/serviciile externe ai/ale altor angajatori, în situația în care mai mulți angajatori își desfășoară activitatea în același loc de muncă;

28. urmărirea actualizării planului de avertizare, a planului de protecție și prevenire și a planului de evacuare;

29. propunerea de sancțiuni și stimulente pentru lucrători, pe criteriul îndeplinirii obligațiilor și atribuțiilor în domeniul securității și sănătății în muncă;

30. propunerea de clauze privind securitatea și sănătatea în muncă la încheierea contractelor de prestări de servicii cu alți angajatori, inclusiv la cele încheiate cu angajatori străini;

31. întocmirea unui necesar de mijloace materiale pentru desfășurarea acestor activități.

32. evidența echipamentelor, zona coreșpunzătoare, asigurarea/urmărirea ca verificările și/sau încercările periodice ale echipamentelor de muncă să fie efectuate la timp și de către persoane competente ori alte activități necesare, potrivit prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 1.058/2006 privind cerințele minime pentru îmbunătățirea securității și protecția sănătății lucrătorilor care pot fi expuși unui potențial risc datorat atmosferelor explozive;

33. alte activități necesare/specifice asigurării securității și sănătății lucrătorilor la locul de muncă.

(2) Activitățile legate de supravegherea stării de sănătate a lucrătorilor se vor efectua în conformitate cu prevederile art. 24 și 25 din lege.

(3) Evaluarea riscurilor cu privire la securitatea și sănătatea în muncă la nivelul întreprinderii și/sau unității, inclusiv pentru grupurile sensibile la riscuri specifice, trebuie revizuită, cel puțin, în următoarele situații:

a) ori de câte ori intervin schimbări sau modificări în ceea ce privește tehnologia, echipamentele de muncă, substanțele ori preparatele chimice utilizate și amenajarea locurilor de muncă/posturilor de muncă;

b) după producerea unui eveniment;

c) la constatarea omiterii unor riscuri sau la apariția unor riscuri noi;

d) la utilizarea postului de lucru de către un lucrător aparținând grupurilor sensibile la riscuri specifice;

e) la executarea unor lucrări speciale.

Art. 16. - (1) În cazul întreprinderilor cu până la 9 lucrători inclusiv, angajatorul poate efectua activitățile din domeniul securității și sănătății în muncă, dacă se îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) activitățile desfășurate în cadrul întreprinderii nu sunt dintre cele prevăzute în anexa nr. 5;

b) angajatorul își desfășoară activitatea profesională în mod efectiv și cu regularitate în întreprindere și/sau unitate;

c) angajatorul a urmat cel puțin un program de pregătire în domeniul securității și sănătății în muncă, cu o durată minimă de 40 de ore și conținutul prevăzut în anexa nr. 6 lit. A, fapt care se atestă printr-un document de absolvire a programului de pregătire.

(2) În situația în care nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (1), angajatorul trebuie să desemneze unul sau mai mulți lucrători ori poate organiza serviciul intern de prevenire și protecție și/sau poate să apeleze la servicii externe, în condițiile prezentelor norme metodologice.

(3) În cazul în care angajatorul/lucrătorii desemnați/serviciile interne de prevenire și protecție nu au capacitățile și aptitudinile necesare pentru efectuarea tuturor activităților de prevenire și protecție prevăzute la art. 15, angajatorul trebuie să apeleze la servicii externe pentru acele activități de prevenire și protecție pe care nu le poate desfășura cu personalul propriu.

Art. 17. - (1) În cazul întreprinderilor care au între 10 și 49 de lucrători inclusiv, angajatorul poate efectua activitățile din domeniul securității și sănătății în muncă, dacă se îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) sunt respectate prevederile art. 16 alin. (1) lit. a) -c);

b) riscurile identificate nu pot genera accidente sau boli profesionale cu consecințe grave, ireversibile, respectiv deces ori invaliditate.

(2) În situația în care nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (1), angajatorul trebuie să desemneze unul sau mai mulți lucrători ori poate organiza unul sau mai multe servicii interne de prevenire și protecție și/sau poate să apeleze la servicii externe, în condițiile prezentelor norme metodologice.

(3) În cazul în care angajatorul/lucrătorii desemnați/serviciile interne de prevenire și protecție nu au capacitățile și aptitudinile necesare pentru efectuarea tuturor activităților de prevenire și protecție prevăzute la art. 15, angajatorul trebuie să apeleze la servicii externe pentru acele activități de prevenire și protecție pe care nu le poate desfășura cu personalul propriu.

Art. 18. - (1) În cazul întreprinderilor și/sau unităților care au între 50 și 249 de lucrători, angajatorul trebuie să desemneze unul sau mai mulți lucrători ori să organizeze unul sau mai multe servicii interne de prevenire și protecție pentru a se ocupa de activitățile de prevenire și protecție din cadrul întreprinderii.

(2) În cazul întreprinderilor și/sau unităților prevăzute la alin. (1) care desfășoară activități dintre cele prevăzute în

anexa nr. 5, angajatorul trebuie să organizeze unul sau mai multe servicii interne de prevenire și protecție.

(3) În cazul în care lucrătorii desemnați, serviciile interne de prevenire și protecție nu au capacitățile și aptitudinile necesare pentru efectuarea tuturor activităților de prevenire și protecție prevăzute la art. 15, angajatorul trebuie să apeleze la servicii externe pentru acele activități de prevenire și protecție pe care nu le poate desfășura cu personalul propriu.

Art. 19. - (1) În cazul întreprinderilor și/sau unităților care au peste 250 de lucrători, angajatorul trebuie să organizeze unul sau mai multe servicii interne de prevenire și protecție.

(2) În cazul în care serviciile interne de prevenire și protecție nu au capacitățile și aptitudinile necesare pentru efectuarea tuturor activităților de prevenire și protecție prevăzute la art. 15, angajatorul trebuie să apeleze la unul sau mai multe servicii externe pentru acele activități de prevenire și protecție pe care nu le poate desfășura cu personalul propriu.

(2) Angajatorul are obligația să urmărească adaptarea măsurilor prevăzute la alin. (1), ținând seama de modificarea condițiilor, și pentru îmbunătățirea situațiilor existente.

(3) Angajatorul are obligația să implementeze măsurile prevăzute la alin. (1) și (2) pe baza următoarelor principii generale de prevenire:

- a) evitarea riscurilor;
- b) evaluarea riscurilor care nu pot fi evitate;
- c) combaterea riscurilor la sursă;
- d) adaptarea muncii la om, în special în ceea ce privește proiectarea posturilor de muncă, alegerea echipamentelor de muncă, a metodelor de muncă și de producție, în vederea reducerii monotoniei muncii, a muncii cu ritm predeterminat și a diminuării efectelor acestora asupra sănătății;
- e) adaptarea la progresul tehnic;
- f) înlocuirea a ceea ce este periculos cu ceea ce nu este periculos sau cu ceea ce este mai puțin periculos;
- g) dezvoltarea unei politici de prevenire coerente care să cuprindă tehnologiile, organizarea muncii, condițiile de muncă, relațiile sociale și influența factorilor din mediul de muncă;
- h) adoptarea, în mod prioritar, a măsurilor de protecție colectivă față de măsurile de protecție individuală;
- i) furnizarea de instrucțiuni corespunzătoare lucrătorilor.

(4) Fără a aduce atingere altor prevederi ale prezentei legi, ținând seama de natura activităților din întreprindere și/sau unitate, angajatorul are obligația:

- a) să evalueze riscurile pentru securitatea și sănătatea lucrătorilor, inclusiv la alegerea echipamentelor de muncă, a substanțelor sau preparatelor chimice utilizate și la amenajarea locurilor de muncă;
- b) ca, ulterior evaluării prevăzute la lit. a) și dacă este necesar, măsurile de prevenire, precum și metodele de lucru și de producție aplicate de către angajator să asigure îmbunătățirea nivelului securității și al protecției sănătății lucrătorilor și să fie integrate în ansamblul activităților întreprinderii și/sau unității respective și la toate nivelurile ierarhice;
- c) să ia în considerare capacitățile lucrătorului în ceea ce privește securitatea și sănătatea în muncă, atunci când îi încredințează sarcini;
- d) să asigure ca planificarea și introducerea de noi tehnologii să facă obiectul consultărilor cu lucrătorii și/sau reprezentanții acestora în ceea ce privește consecințele asupra securității și sănătății lucrătorilor, determinate de alegerea echipamentelor, de condițiile și mediul de muncă;
- e) să ia măsurile corespunzătoare pentru ca, în zonele cu risc ridicat și specific, accesul să fie permis numai lucrătorilor care au primit și și-au însușit instrucțiunile adecvate.

(5) Fără a aduce atingere altor prevederi ale prezentei legi, atunci când în același loc de muncă își desfășoară activitatea lucrători din mai multe întreprinderi și/sau unități, angajatorii acestora au următoarele obligații:

- a) să coopereze în vederea implementării prevederilor privind securitatea, sănătatea și igiena în muncă, luând în considerare natura activităților;
- b) să își coordoneze acțiunile în vederea protecției lucrătorilor și prevenirii riscurilor profesionale, luând în considerare natura activităților;
- c) să se informeze reciproc despre riscurile profesionale;
- d) să informeze lucrătorii și/sau reprezentanții acestora despre riscurile profesionale.

(6) Măsurile privind securitatea, sănătatea și igiena în muncă nu trebuie să comporte în nicio situație obligații financiare pentru lucrători.

SECȚIUNEA a 2-a

Servicii de prevenire și protecție

Art. 8. - (1) Fără a aduce atingere obligațiilor prevăzute la art. 6 și 7, angajatorul desemnează unul sau mai mulți lucrători pentru a se ocupa de activitățile de protecție și de activitățile de prevenire a riscurilor profesionale din întreprindere și/sau unitate, denumiți în continuare lucrători desemnați.

(2) Lucrătorii desemnați nu trebuie să fie prejudiciați ca urmare a activității lor de protecție și a celei de prevenire a riscurilor profesionale.

(3) Lucrătorii desemnați trebuie să dispună de timpul necesar pentru a-și putea îndeplini obligațiile ce le revin prin prezenta lege.

(4) Dacă în întreprindere și/sau unitate nu se pot organiza activitățile de prevenire și cele de protecție din lipsa personalului competent, angajatorul trebuie să recurgă la servicii externe.

Punere în aplicare prin Normă metodologică Normă metodologică de aplicare a prevederilor Legii securității ... din 11/10/2006 :

Art. 28. - Serviciul extern de prevenire și protecție asigură, pe bază de contract, activitățile de prevenire și protecție în domeniul.

Art. 29. - Serviciul extern trebuie să aibă acces la toate informațiile necesare desfășurării activității de prevenire și protecție.

a) să dispună de personal cu capacitate profesională adecvată și de mijloacele materiale necesare pentru a-și desfășura activitatea;

Art. 32. - (1) Serviciul extern de prevenire și protecție trebuie să fie format din lucrători care îndeplinesc cel puțin cerințele prevăzute la art. 49 sau prevederile art. 51¹ și, după caz, alți lucrători.

(2) Conducătorul serviciului extern de prevenire și protecție trebuie să îndeplinească cerințele prevăzute la art. 50 sau prevederile art. 51¹ lit. b).

(3) În cazul în care serviciul extern de prevenire și protecție este format dintr-o singură persoană, aceasta trebuie să îndeplinească cerințele prevăzute la art. 50 sau prevederile art. 51¹ lit. b).

(4) Începând cu data de 1 iulie 2011, o persoană poate să ocupe funcția de conducător la un singur serviciu extern de prevenire și protecție.

Art. 33. - (1) Contractul încheiat între angajator și serviciul extern de prevenire și protecție trebuie să cuprindă și următoarele:

a) activitățile de prevenire și protecție care vor fi desfășurate de către fiecare serviciu extern de prevenire și protecție;
b) modul de colaborare cu lucrătorii desemnați/serviciile interne și/sau cu alte servicii externe de prevenire și protecție;
c) clauze privind soluționarea litigiilor apărute între părți.

(2) Serviciile externe de prevenire și protecție au obligația să pună la dispoziția beneficiarilor de servicii informațiile prevăzute la art. 26 și 27 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49/2009 privind libertatea de stabilire a prestatorilor de servicii și libertatea de a furniza servicii în România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 68/2010.

Art. 34. - (1) Serviciul extern de prevenire și protecție trebuie să întocmească un raport de activitate semestrial, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 10.

(2) Raportul trebuie înaintat, în termen de 15 zile de la încheierea semestrului, inspectoratului teritorial de muncă pe raza căruia serviciul extern de prevenire și protecție își are sediul social.

ANEXA Nr. 10 la normele metodologice

Nr. /¹⁾

Denumirea:

Sediu:

Codul postal: Telefon: Fax:

Cod unic de înregistrare:

Nr. înregistrare în Registrul comerțului: din data

Certificat de abilitare nr. din

RAPORT DE ACTIVITATE SEMESTRIAL

[illegible]

trebuie să apeleze la servicii externe pentru acele activități de prevenire și protecție pe care nu le poate desfășura cu personalul propriu.

Art. 17. - (1) În cazul întreprinderilor care au între 10 și 49 de lucrători inclusiv, angajatorul poate efectua activitățile din domeniul securității și sănătății în muncă, dacă se îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) sunt respectate prevederile art. 16 alin. (1) lit. a) -c);

b) riscurile identificate nu pot genera accidente sau boli profesionale cu consecințe grave, ireversibile, respectiv deces ori invaliditate.

(2) În situația în care nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (1), angajatorul trebuie să desemneze unul sau mai mulți lucrători ori poate organiza unul sau mai multe servicii interne de prevenire și protecție și/sau poate să apeleze la servicii externe, în condițiile prezentelor norme metodologice.

(3) În cazul în care angajatorul/lucrătorii desemnați/serviciile interne de prevenire și protecție nu au capacitățile și aptitudinile necesare pentru efectuarea tuturor activităților de prevenire și protecție prevăzute la art. 15, angajatorul trebuie să apeleze la servicii externe pentru acele activități de prevenire și protecție pe care nu le poate desfășura cu personalul propriu.

Art. 18. - (1) În cazul întreprinderilor și/sau unităților care au între 50 și 249 de lucrători, angajatorul trebuie să desemneze unul sau mai mulți lucrători ori să organizeze unul sau mai multe servicii interne de prevenire și protecție pentru a se ocupa de activitățile de prevenire și protecție din cadrul întreprinderii.

(2) În cazul întreprinderilor și/sau unităților prevăzute la alin. (1) care desfășoară activități dintre cele prevăzute în anexa nr. 5, angajatorul trebuie să organizeze unul sau mai multe servicii interne de prevenire și protecție.

(3) În cazul în care lucrătorii desemnați, serviciile interne de prevenire și protecție nu au capacitățile și aptitudinile necesare pentru efectuarea tuturor activităților de prevenire și protecție prevăzute la art. 15, angajatorul trebuie să apeleze la servicii externe pentru acele activități de prevenire și protecție pe care nu le poate desfășura cu personalul propriu.

Art. 19. - (1) În cazul întreprinderilor și/sau unităților care au peste 250 de lucrători, angajatorul trebuie să organizeze unul sau mai multe servicii interne de prevenire și protecție.

(2) În cazul în care serviciile interne de prevenire și protecție nu au capacitățile și aptitudinile necesare pentru efectuarea tuturor activităților de prevenire și protecție prevăzute la art. 15, angajatorul trebuie să apeleze la unul sau mai multe servicii externe pentru acele activități de prevenire și protecție pe care nu le poate desfășura cu personalul propriu.

ANEXA Nr. 5 la normele metodologice

ACTIVITĂȚI INDUSTRIALE

1. Activități cu risc potențial de expunere la radiații ionizante

2. Activități cu risc potențial de expunere la agenți toxici și foarte toxici, în special cele cu risc de expunere la agenți cancerigeni, mutageni și alți agenți care periclitează reproducerea

3. Activități în care sunt implicate substanțe periculoase, potrivit prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 804/2007 privind controlul asupra pericolelor de accident major în care sunt implicate substanțe periculoase, cu modificările ulterioare

4. Activități cu risc de expunere la grupa 3 și 4 de agenți biologici

5. Activități de fabricare, manipulare și utilizare de explozivi, inclusiv articole pirotehnice și alte produse care conțin materii explozive

6. Activități specifice exploatarea miniere de suprafață și de subteran

7. Activități specifice de foraj terestru și de pe platforme maritime

8. Activități care se desfășoară sub apă

9. Activități în construcții civile, excavații, lucrări de puțuri, terasamente subterane și tuneluri, care implică risc de surpare sau risc de cădere de la înălțime

10. Activități în industria metalurgică și activități de construcții navale

11. Producerea gazelor comprimate, lichefiate sau dizolvate și utilizarea masivă a acestora

12. Activități care produc concentrații ridicate de praf de siliciu

13. Activități care implică riscuri electrice la înaltă tensiune

14. Activități de producere a băuturilor distilate și a substanțelor inflamabile

15. Activități de pază și protecție

16. Activități în care lucrătorii pot fi expuși unui potențial risc datorat atmosferelor explozive, așa cum sunt reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1.058/2006 privind cerințele minime pentru îmbunătățirea securității și protecția sănătății lucrătorilor care pot fi expuși unui potențial risc datorat atmosferelor explozive

Punere în aplicare SECȚIUNEA a 2-a prin Normă metodologică Norma metodologică de aplicare a prevederilor Legii securității ... din 11/10/2006 :

SECȚIUNEA a 4-a Serviciile interne de prevenire și protecție

Art. 23. - (1) Serviciul intern de prevenire și protecție trebuie să fie format din lucrători care îndeplinesc cel puțin cerințele prevăzute la art. 49 și, după caz, alți lucrători.

(2) Conducătorul serviciului intern de prevenire și protecție trebuie să îndeplinească cerințele prevăzute la art. 50.

(3) Începând cu data de 1 iulie 2011, serviciul intern de prevenire și protecție trebuie să fie format din lucrători care au contract individual de muncă cu normă întreagă încheiat cu angajatorul.

Art. 24. - (1) Serviciul intern de prevenire și protecție se organizează în subordinea directă a angajatorului ca o structură distinctă.

(2) Lucrătorii din cadrul serviciului intern de prevenire și protecție trebuie să desfășoare numai activități de prevenire și protecție și cel mult activități complementare cum ar fi: prevenirea și stingerea incendiilor și protecția mediului.

(3) Angajatorul va consemna în regulamentul intern sau în regulamentul de organizare și funcționare activitățile de prevenire și protecție pentru efectuarea cărora serviciul intern de prevenire și protecție are capacitate și mijloace adecvate.

Art. 25. - Serviciul intern de prevenire și protecție trebuie să aibă la dispoziție resursele materiale și umane necesare pentru îndeplinirea activităților de prevenire și protecție desfășurate în întreprindere.

Art. 26. - (1) Angajatorul va stabili structura serviciului intern de protecție în funcție de mărimea întreprinderii și/sau unității și/sau riscurile la care sunt expuși lucrătorii, precum și de distribuția acestora în cadrul întreprinderii și/sau unității.

(2) Angajatorul trebuie să asigure mijloacele adecvate pentru ca serviciul intern de prevenire și protecție să poată

desfășura activitățile specifice.

(3) Când angajatorul își desfășoară activitatea în mai multe puncte de lucru, serviciul de prevenire și protecție trebuie să fie organizat astfel încât să se asigure în mod corespunzător desfășurarea activităților specifice.

(4) În situația în care activitatea de prevenire și protecție este asigurată prin mai multe servicii interne, acestea vor acționa coordonat pentru asigurarea eficienței activității.

Art. 27. - Serviciul intern de prevenire și protecție poate să asigure și supravegherea sănătății lucrătorilor, dacă dispune de personal cu capacitate profesională și de mijloace materiale adecvate, în condițiile legii.

SECȚIUNEA a 5-a Servicii externe de prevenire și protecție

Art. 28. - Serviciul extern de prevenire și protecție asigură, pe bază de contract, activitățile de prevenire și protecție în domeniu.

Art. 29. - Angajatorul apelează la serviciile externe, cu respectarea prevederilor art. 18 alin. (3) lit. d) din lege.

Art. 30. - Serviciul extern trebuie să aibă acces la toate informațiile necesare desfășurării activității de prevenire și protecție.

Art. 31. - Serviciul extern de prevenire și protecție trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:

a) să dispună de personal cu capacitate profesională adecvată și de mijloacele materiale necesare pentru a-și desfășura activitatea;

b) să fie abilitat de Comisia de abilitare a serviciilor externe de prevenire și protecție și de avizare a documentațiilor cu caracter tehnic de informare și instruire în domeniul securității și sănătății în muncă, în conformitate cu procedura stabilită la art. 35-45.

Art. 32. - (1) Serviciul extern de prevenire și protecție trebuie să fie format din lucrători care îndeplinesc cel puțin cerințele prevăzute la art. 49 și, după caz, alți lucrători.

(2) Conducătorul serviciului extern de prevenire și protecție trebuie să îndeplinească cerințele prevăzute la art. 50.

(3) În cazul în care serviciul extern de prevenire și protecție este format dintr-o singură persoană, aceasta trebuie să îndeplinească cerințele prevăzute la art. 50.

(4) Începând cu data de 1 iulie 2011, o persoană poate să ocupe funcția de conducător la un singur serviciu extern de prevenire și protecție.

Art. 33. - (1) Contractul încheiat între angajator și serviciul extern de prevenire și protecție trebuie să cuprindă și următoarele:

a) activitățile de prevenire și protecție care vor fi desfășurate de către fiecare serviciu extern de prevenire și protecție;

b) modul de colaborare cu lucrătorii desemnați/serviciile interne și/sau cu alte servicii externe de prevenire și protecție;

c) clauze privind soluționarea litigiilor apărute între părți.

(2) Serviciile externe de prevenire și protecție au obligația să pună la dispoziția beneficiarilor de servicii informațiile prevăzute la art. 26 și 27 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49/2009 privind libertatea de stabilire a prestatorilor de servicii și libertatea de a furniza servicii în România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 68/2010.

Art. 34. - (1) Serviciul extern de prevenire și protecție trebuie să întocmească un raport de activitate semestrial, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 10.

(2) Raportul trebuie înaintat, în termen de 15 zile de la încheierea semestrului, inspectoratului teritorial de muncă pe raza căruia serviciul extern de prevenire și protecție își are sediul social.

SECȚIUNEA a 3-a

Primul ajutor, stingerea incendiilor, evacuarea lucrătorilor,
pericol grav și iminent

Art. 10. - (1) Angajatorul are următoarele obligații:

a) să ia măsurile necesare pentru acordarea primului ajutor, stingerea incendiilor și evacuarea lucrătorilor, adaptate naturii activităților și mărimii întreprinderii și/sau unității, ținând seama de alte persoane prezente;

b) să stabilească legăturile necesare cu serviciile specializate, îndeosebi în ceea ce privește primul ajutor, serviciul medical de urgență, salvare și pompieri.

(2) Pentru aplicarea prevederilor alin. (1), angajatorul trebuie să desemneze lucrătorii care aplică măsurile de prim ajutor, de stingere a incendiilor și de evacuare a lucrătorilor.

(3) Numărul lucrătorilor menționați la alin. (2), instruirea lor și echipamentul pus la dispoziția acestora trebuie să fie adecvate mărimii și/sau riscurilor specifice întreprinderii și/sau unității.

Art. 11. - (1) Angajatorul are următoarele obligații:

a) să informeze, cât mai curând posibil, toți lucrătorii care sunt sau pot fi expuși unui pericol grav și iminent despre riscurile implicate de acest pericol, precum și despre măsurile luate ori care trebuie să fie luate pentru protecția lor;

b) să ia măsuri și să furnizeze instrucțiuni pentru a da lucrătorilor posibilitatea să oprească lucrul și/sau să părăsească imediat locul de muncă și să se îndrepte spre o zonă sigură, în caz de pericol grav și iminent;

c) să nu impună lucrătorilor reluarea lucrului în situația în care încă există un pericol grav și iminent, în afara cazurilor excepționale și pentru motive justificate.

(2) Lucrătorii care, în cazul unui pericol grav și iminent, părăsesc locul de muncă și/sau o zonă periculoasă nu trebuie să fie prejudiciați și trebuie să fie protejați împotriva oricăror consecințe negative și nejustificate pentru aceștia.

(3) Angajatorul trebuie să se asigure că, în cazul unui pericol grav și iminent pentru propria securitate sau a altor persoane, atunci când șeful ierarhic imediat superior nu poate fi contactat, toți lucrătorii sunt apti să aplice măsurile corespunzătoare, în conformitate cu cunoștințele lor și cu mijloacele tehnice de care dispun, pentru a evita consecințele unui astfel de pericol.

(4) Lucrătorii nu trebuie să fie prejudiciați pentru cazurile prevăzute la alin. (3), cu excepția situațiilor în care aceștia acționează imprudent sau dau dovadă de neglijență gravă.

Punere în aplicare SECȚIUNEA a 3-a prin Normă metodologică Norma metodologică de aplicare a prevederilor Legii securității ... din 11/10/2006 :

SECȚIUNEA 1 Pericol grav și iminent de accidentare

Art. 101. - Starea de pericol grav și iminent de accidentare, astfel cum este el definit la art. 5 lit. l) din lege, poate fi constatată de către orice lucrător din întreprindere și/sau unitate, lucrător al serviciului extern de prevenire și protecție cu care întreprinderea și/sau unitatea a încheiat contract, precum și de către inspectorii de muncă.

Art. 102. - La constatarea stării de pericol grav și iminent de accidentare se vor lua imediat următoarele măsuri de securitate:

- oprirea echipamentului de muncă și/sau activității;
- evacuarea personalului din zona periculoasă;
- anunțarea serviciilor specializate;
- anunțarea conducătorilor ierarhici;

e) eliminarea cauzelor care au condus la apariția stării de pericol grav și iminent.

Art. 103. - (1) În vederea realizării măsurilor prevăzute la art. 102 lit. a), în prealabil angajatorul va desemna lucrătorii care trebuie să oprească echipamentele de muncă și va asigura instruirea acestora.

(2) În vederea realizării măsurilor precizate la art. 102 lit. b), în prealabil angajatorul trebuie:

a) să întocmească planul de evacuare a lucrătorilor;

b) să afișeze planul de evacuare la loc vizibil;

c) să instruiască lucrătorii în vederea aplicării planului de evacuare și să verifice modul în care și-au însușit cunoștințele.

(3) În vederea realizării măsurilor precizate la art. 102 lit. c), în prealabil angajatorul trebuie:

a) să desemneze lucrătorii care trebuie să contacteze serviciile specializate și să îi instruiască în acest sens;

b) să asigure mijloacele de comunicare necesare contactării serviciilor specializate.

(4) În vederea realizării măsurilor precizate la art. 102 lit. d), în prealabil angajatorul trebuie să stabilească modul operativ de anunțare la nivel ierarhic superior.

(5) În vederea realizării măsurilor precizate la art. 102 lit. e), în prealabil angajatorul trebuie:

a) să desemneze lucrătorii care au capacitatea necesară să elimine starea de pericol grav și iminent, să asigure instruirea și dotarea lor cu mijloace tehnice necesare intervenției;

b) să stabilească serviciile specializate care pot interveni.

Art. 104. - Angajatorul trebuie să stabilească măsurile de securitate prevăzute la art. 102, ținând seama de natura activităților, numărul de lucrători, organizarea teritorială a activității și de prezența altor persoane în afara celor implicate direct în procesul muncii.

SECȚIUNEA a 4-a

Alte obligații ale angajatorilor

Art. 12. - (1) Angajatorul are următoarele obligații:

a) să realizeze și să fie în posesia unei evaluări a riscurilor pentru securitatea și sănătatea în muncă, inclusiv pentru acele grupuri sensibile la riscuri specifice;

b) să decidă asupra măsurilor de protecție care trebuie luate și, după caz, asupra echipamentului de protecție care trebuie utilizat;

c) să țină evidența accidentelor de muncă ce au ca urmare o incapacitate de muncă mai mare de 3 zile de lucru, a accidentelor ușoare, a bolilor profesionale, a incidentelor periculoase, precum și a accidentelor de muncă, astfel cum sunt definite la art. 5 lit. g);

Punere în aplicare prin Normă metodologică Norma metodologică de aplicare a prevederilor Legii securității ... din 11/10/2006 :

Art. 141. - (1) Angajatorul va ține evidența evenimentelor în:

a) Registrul unic de evidență a accidentațiilor în muncă, conform modelului prevăzut în anexa nr. 15;

b) Registrul unic de evidență a incidentelor periculoase, conform modelului prevăzut în anexa nr. 16;

c) Registrul unic de evidență a accidentelor ușoare, conform modelului prevăzut în anexa nr. 17;

d) Registrul unic de evidență a accidentațiilor în muncă ce au ca urmare incapacitate de muncă mai mare de 3 zile de lucru, conform modelului prevăzut în anexa nr. 18.

(2) În registrul prevăzut la alin. (1) lit. d) se va ține evidența accidentațiilor în muncă pentru care perioada de incapacitate temporară de muncă este de minimum 4 zile de lucru, fără a lua în calcul ziua producerii accidentului.

(3) Registrele de evidență trebuie să fie actualizate.

ANEXA Nr. 15 la normele metodologice

REGISTRUL UNIC DE EVIDENȚĂ A ACCIDENTAȚIILOR ÎN MUNCĂ ÎN ÎNTEPRINDEREA/UNITATEA

Nr. crt.	NUMELE ȘI PRE-NUMELE ACCI-	DATE PER-SO-NALE	LOCUL DE MUNCĂ AL VICTIMEI (secție,	LOCUL UNDE S-A PRODUS ACCI-	ACTIVI-TATEA ECONO-MICĂ ÎN	ÎMPRE-JURARE CAU-ZELE	EFEC-TELE ACCI-DEN-TELOR	DATA/ORA ACCIDENTĂRII PRIN:	DATA TERMINĂRII ITM PRIN:				Nr. zile ITM (calen-dari-	OBS
									INVALIDITATE	RELU-ARE	DECES	DATA COMU-		

REGISTRUL UNIC DE EVIDENȚĂ A INCIDENTELOR PERICULOASE ÎN ÎNȚEPRINDEREA/UNITATEA

REGISTRUL UNIC DE EVIDENȚĂ A ACCIDENTELOR USOARE ÎN ÎNTREPRINDEREA/UNITATEA

[illegible]

Nr. crt.	Loc de muncă/post de lucru	Riscuri evaluate	Măsuri tehnice	Măsuri organizatorice	Măsuri igienico-sanitare	Măsuri de altă natură	Acțiuni în scopul realizării măsurii	Termen de realizare	Persoana care răspunde de realizarea măsurii	Observații
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

Avizat

Angajator

CSSM

Punere în aplicare prin Normă metodologică Norma metodologică de aplicare a prevederilor Legii securității ... din 11/10/2006 :

SECȚIUNEA a 7-a Planul de prevenire și protecție

Art. 46. - (1) Conform prevederilor art. 13 lit. b) din lege, angajatorul trebuie să întocmească un plan de prevenire și protecție care va fi revizuit ori de câte ori intervin modificări ale condițiilor de muncă, la apariția unor riscuri noi și în urma producerii unui eveniment.

(2) În urma evaluării riscurilor pentru fiecare loc de muncă/post de lucru se stabilesc măsuri de prevenire și protecție, de natură tehnică, organizatorică, igienico-sanitară și de altă natură, necesare pentru asigurarea securității și sănătății lucrătorilor.

(3) În urma analizei măsurilor prevăzute la alin. (2) se stabilesc resursele umane și materiale necesare realizării lor.

(4) Planul de prevenire și protecție va cuprinde cel puțin informațiile prevăzute în anexa nr. 7.

(5) Planul de prevenire și protecție se supune analizei lucrătorilor și/sau reprezentanților lor sau comitetului de securitate și sănătate în muncă, după caz, și trebuie să fie semnat de angajator.

c) să obțină autorizația de funcționare din punctul de vedere al securității și sănătății în muncă, înainte de începerea oricărei activități, conform prevederilor legale;

Punere în aplicare prin Normă metodologică Norma metodologică de aplicare a prevederilor Legii securității ... din 11/10/2006 :

ANEXA Nr. 1 la normele metodologice

I. Către: INSPECTORATUL TERITORIAL DE MUNCĂ	II. CERERE pentru autorizarea desfășurării activității din punct de vedere al securității și sănătății în muncă la: ☐ sediul social ☐ sediul secundar ☐ în afara sediului	III. INSPECTORATUL TERITORIAL DE MUNCĂ
		IV. Nr. intrare: Data
V. 1. Persoana juridică: 2. cu sediul în: localitatea , str nr. , bloc , scara , etaj , ap. județ/sector , cod poștal , telefon , fax , e-mail , website 3. prin , CNP (nume, prenume) (cod numeric personal) în calitate de , conform 4. Obiectul cererii: autorizarea desfășurării activității din punct de vedere al securității și sănătății în muncă la ☐ sediul social ☐ sediul secundar ☐ în afara sediului		
VI. Persoana și domiciliul ales pentru comunicări:		

1. Nume și prenume:				
2. Adresa: localitatea, str. nr., bloc, scara, etaj, ap., județ/sector, cod poștal, telefon, fax, e-mail				
VII.				
1. ACTIVITĂȚI PENTRU CARE SOLICIT AUTORIZAREA DE FUNCȚIONARE DIN PUNCT DE VEDERE AL SECURITĂȚII ȘI SĂNĂTĂȚII ÎN MUNCĂ				
1.1. SEDIU SOCIAL Nr. lucrători:				
Adresa:				
Cod CAEN	Denumirea activității		Autorizată anterior*)	
1.2. SEDIU SECUNDAR				
Adresa	Cod CAEN	Denumirea activității	Autorizată anterior*)	Nr. lucrători
1.3. ÎN AFARA SEDIULUI SOCIAL SAU A SEDIILOR SECUNDARE				
Cod CAEN	Denumirea activității		Nr. lucrători	
Mențiuni privind sistarea activității				
Cod CAEN	Denumirea activității	Locul desfășurării activității	Nr. și data actului	
Măsuri luate pentru remedierea deficiențelor care au condus la sistarea activității				
Pentru obținerea autorizării depun actele menționate în opisul de documente.				
Data			Semnătura	
OPIS DE DOCUMENTE SOLICITATE PENTRU AUTORIZAREA DE FUNCȚIONARE DIN PUNCT DE VEDERE AL SECURITĂȚII ȘI SĂNĂTĂȚII ÎN MUNCĂ				
Nr. crt.	Denumirea actului	Nr și data actului/Emitent		Nr. file

Punere în aplicare prin Normă metodologică Norma metodologică de aplicare a prevederilor Legii securității ... din 11/10/2006 :

Art. 3. - În vederea asigurării condițiilor de securitate și sănătate în muncă și pentru prevenirea accidentelor și a bolilor profesionale, angajatorii au obligația să obțină autorizația de funcționare din punct de vedere al securității și sănătății în muncă, înainte de începerea oricărei activități.

Art. 4. - Nu se autorizează, potrivit prevederilor prezentelor norme metodologice:

a) persoanele juridice pentru care autorizarea funcționării, inclusiv din punctul de vedere al securității și sănătății în muncă, se efectuează în temeiul Legii nr. 359/2004 privind simplificarea formalităților la înregistrarea în registrul comerțului a persoanelor fizice, asociațiilor familiale și persoanelor juridice, înregistrarea fiscală a acestora, precum și la autorizarea funcționării persoanelor juridice, cu modificările și completările ulterioare;

b) persoanele fizice autorizate să desfășoare activități economice, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale pentru care procedura de înregistrare în registrul comerțului și de autorizare a funcționării este reglementată de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 44/2008 privind desfășurarea activităților economice de către persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale, cu modificările ulterioare.

Art. 5. - Asumarea de către angajator a responsabilității privind legalitatea desfășurării activității din punct de vedere al securității și sănătății în muncă se face pentru activitățile care se desfășoară la sediul social, la sediile secundare sau în afara acestora.

Art. 6. - (1) În vederea autorizării din punct de vedere al securității și sănătății în muncă, angajatorul are obligația să depună la inspectoratul teritorial de muncă pe raza căruia își desfășoară activitatea o cerere, completată în două exemplare semnate în original de către angajator, conform modelului prevăzut în anexa nr. 1.

(2) Cererea prevăzută la alin. (1) va fi însoțită de următoarele acte:

a) copii de pe actele de înființare;

b) declarația pe propria răspundere, conform modelului prezentat în anexa nr. 2, din care rezultă că pentru activitățile declarate sunt îndeplinite condițiile de funcționare prevăzute de legislația specifică în domeniul securității și sănătății în muncă.

(3) Pentru actele depuse în susținerea cererii se va completa opisul prezentat în anexa nr. 1.

Art. 7. - În vederea autorizării din punct de vedere al securității și sănătății în muncă, inspectoratele teritoriale de muncă procedează după cum urmează:

a) înregistrează cererile de autorizare a funcționării din punct de vedere al securității și sănătății în muncă;

b) verifică actele depuse în susținerea acestora, precum și declarația pe propria răspundere prevăzută la art. 6;

c) completează și emit certificatul constatator, conform modelului prezentat în anexa nr. 3;

d) asigură evidența certificatelor constatatoare eliberate, conform modelului prezentat în anexa nr. 4;

e) asigură arhivarea documentației în baza căreia s-au emis certificatele constatatoare.

Art. 8. - Termenul de eliberare a certificatului constatator este de 5 zile lucrătoare, calculat de la data înregistrării cererii.

Art. 9. - Certificatul constatator, emis în baza declarației pe propria răspundere, dă dreptul angajatorilor să desfășoare activitățile pentru care au obținut certificatul.

Art. 10. - (1) În cazul în care în cadrul controalelor se constată încălcări ale prevederilor legale din domeniul securității și sănătății în muncă, inspectorul de muncă poate dispune sistarea activității și, respectiv, poate propune inspectoratului teritorial de muncă înscrierea măsurii sistare a activității în certificatul constatator.

(2) În baza propunerii inspectorului de muncă, inspectoratul teritorial de muncă consemnează în certificatul constatator măsura sistării activității prevăzută la alin. (1).

Art. 11. - (1) În situația prevăzută la art. 10, angajatorul poate relua activitatea numai după ce demonstrează că a remediat deficiențele care au condus la sistarea activității și a obținut autorizarea conform art. 6.

(2) În situația prevăzută la alin. (1), cererea va fi însoțită de certificatul constatator eliberat inițial, în original.

(3) Inspectoratul teritorial de muncă va menționa în certificatul constatator data reluării activității.

ANEXA Nr. 3 la normele metodologice

Seria nr.

ROMÂNIA

MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI ȘI PROTECȚIEI SOCIALE

INSPECTORATUL TERITORIAL DE MUNCĂ

CERTIFICAT CONSTATATOR Nr.

emis în temeiul art. 13 lit. c) din Legea securității și sănătății în muncă nr. 319/2006 și art. 6 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 108/1999 pentru înființarea și organizarea Inspecției Muncii, republicată, eliberat în baza declarației pe propria răspundere, înregistrată sub nr. din, pentru:

Persoana juridică:, cu sediul social în localitatea, str.

..... nr., bl., sc., et., ap., județul/sectorul

Prezentul certificat constatacător atestă că s-a înregistrat declarația pe propria răspundere conform căreia persoana juridică îndeplinește condițiile de funcționare din punct de vedere al securității și sănătății în muncă pentru activitatea/activitățile declarate:

Nr. crt.	Denumirea activității	Cod CAEN	Adresa la care se desfășoară activitatea

--	--	--	--

Inspector-șef,

.....

Data eliberării:

ziua luna anul

- verso -

Nr. crt.	Denumirea activității	Cod CAEN	Adresa la care se desfășoară activitatea	Semnătura inspectorului-șef/Data sistării activității	Semnătura inspectorului-șef/Data reluării activității

d) să stabilească pentru lucrători, prin fișa postului, atribuțiile și răspunderile ce le revin în domeniul securității și sănătății în muncă, corespunzător funcțiilor exercitate;

e) să elaboreze instrucțiuni proprii, în spiritul prezentei legi, pentru completarea și/sau aplicarea reglementărilor de securitate și sănătate în muncă, ținând seama de particularitățile activităților și ale locurilor de muncă aflate în responsabilitatea lor;

f) să asigure și să controleze cunoașterea și aplicarea de către toți lucrătorii a măsurilor prevăzute în planul de prevenire și de protecție stabilit, precum și a prevederilor legale în domeniul securității și sănătății în muncă, prin lucrătorii desemnați, prin propria competență sau prin servicii externe;

g) să ia măsuri pentru asigurarea de materiale necesare informării și instruirii lucrătorilor, cum ar fi afișe, pliante, filme și diafilme cu privire la securitatea și sănătatea în muncă;

h) să asigure informarea fiecărei persoane, anterior angajării în muncă, asupra riscurilor la care aceasta este expusă la locul de muncă, precum și asupra măsurilor de prevenire și de protecție necesare;

i) să ia măsuri pentru autorizarea exercitării meseriilor și a profesiilor prevăzute de legislația specifică;

j) să angajeze numai persoane care, în urma examenului medical și, după caz, a testării psihologice a aptitudinilor, corespund sarcinii de muncă pe care urmează să o execute și să asigure controlul medical periodic și, după caz, controlul psihologic periodic, ulterior angajării;

k) să țină evidența zonelor cu risc ridicat și specific prevăzute la art. 7 alin. (4) lit. e);

Punere în aplicare prin Normă metodologică Norma metodologică de aplicare a prevederilor Legii securității ... din 11/10/2006 :

4. zone cu risc ridicat și specific - acele zone din cadrul întreprinderii și/sau unității în care au fost identificate riscuri ce pot genera accidente sau boli profesionale cu consecințe grave, ireversibile, respectiv deces sau invaliditate;

Punere în aplicare prin Normă metodologică Norma metodologică de aplicare a prevederilor Legii securității ... din 11/10/2006 :

SECȚIUNEA a 2-a Zone cu risc ridicat și specific

Art. 105. - Evidența zonelor cu risc ridicat și specific prevăzută la art. 13 lit. k) din lege trebuie să conțină nominalizarea și localizarea acestor zone în cadrul întreprinderii și/sau unității și măsurile stabilite în urma evaluării riscurilor pentru aceste zone.

Art. 106. - (1) Angajatorul trebuie să aducă la cunoștința tuturor lucrătorilor care sunt zonele cu risc ridicat și specific.

(2) Angajatorul trebuie să aducă la cunoștința conducătorilor locurilor de muncă și lucrătorilor care își desfășoară activitatea în zonele cu risc ridicat și specific măsurile stabilite în urma evaluării riscurilor.

Art. 107. - Acțiunile pentru realizarea măsurilor stabilite în urma evaluării riscurilor pentru zonele cu risc ridicat și specific constituie o prioritate în cadrul planului de protecție și prevenire.

l) să asigure funcționarea permanentă și corectă a sistemelor și dispozitivelor de protecție, a aparaturii de măsură și control, precum și a instalațiilor de captare, reținere și neutralizare a substanțelor nocive degajate în desfășurarea proceselor tehnologice;

m) să prezinte documentele și să dea relațiile solicitate de inspectorii de muncă în timpul controlului sau al efectuării cercetării evenimentelor;

n) să asigure realizarea măsurilor dispuse de inspectorii de muncă cu prilejul vizitelor de control și al cercetării evenimentelor;

o) să desemneze, la solicitarea inspectorului de muncă, lucrătorii care să participe la efectuarea controlului sau la cercetarea evenimentelor;

p) să nu modifice starea de fapt rezultată din producerea unui accident mortal sau colectiv, în afară de cazurile în care menținerea acestei stări ar genera alte accidente ori ar periclita viața accidentaților și a altor persoane;

q) să asigure echipamente de muncă fără pericol pentru securitatea și sănătatea lucrătorilor;

r) să asigure echipamente individuale de protecție;

s) să acorde obligatoriu echipament individual de protecție nou, în cazul degradării sau al pierderii calităților de protecție.

Art. 14. - Alimentația de protecție se acordă în mod obligatoriu și gratuit de către angajatori persoanelor care lucrează în condiții de muncă ce impun acest lucru și se stabilește prin contractul colectiv de muncă și/sau contractul individual de muncă.

Art. 15. - **(1)** Materialele igienico-sanitare se acordă în mod obligatoriu și gratuit de către angajatori.

(2) Categoriile de materiale igienico-sanitare, precum și locurile de muncă ce impun acordarea acestora se stabilesc prin contractul colectiv de muncă și/sau contractul individual de muncă.

SECȚIUNEA a 5-a

Informarea lucrătorilor

Art. 16. - **(1)** Ținând seama de mărimea întreprinderii și/sau a unității, angajatorul trebuie să ia măsuri corespunzătoare, astfel încât lucrătorii și/sau reprezentanții acestora să primească, în conformitate cu prevederile legale, toate informațiile necesare privind:

a) riscurile pentru securitate și sănătate în muncă, precum și măsurile și activitățile de prevenire și protecție atât la nivelul întreprinderii și/sau unității, în general, cât și la nivelul fiecărui post de lucru și/sau fiecărei funcții;

b) măsurile luate în conformitate cu prevederile art. 10 alin. (2) și (3).

(2) Angajatorul trebuie să ia măsuri corespunzătoare astfel încât angajatorii lucrătorilor din orice întreprindere și/sau unitate exterioră, care desfășoară activități în întreprinderea și/sau în unitatea sa, să primească informații adecvate privind aspectele la care s-a făcut referire la alin. (1), care privesc acești lucrători.

Art. 17. - Angajatorul trebuie să ia măsuri corespunzătoare pentru ca lucrătorii desemnați sau reprezentanții lucrătorilor, cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății lucrătorilor, în vederea îndeplinirii atribuțiilor și în conformitate cu prevederile prezentei legi, să aibă acces la:

a) evaluarea riscurilor și măsurile de protecție, prevăzute la art. 12 alin. (1) lit. a) și b);

b) evidența și rapoartele prevăzute la art. 12 alin. (1) lit. c) și d);

c) informații privind măsurile din domeniul securității și sănătății în muncă, precum și informații provenind de la instituțiile de control și autoritățile competente în domeniu.

SECȚIUNEA a 6-a

Consultarea și participarea lucrătorilor

Art. 18. - **(1)** Angajatorii consultă lucrătorii și/sau reprezentanții lor și permit participarea acestora la discutarea tuturor problemelor referitoare la securitatea și sănătatea în muncă.

(2) Aplicarea prevederilor alin. (1) implică:

a) consultarea lucrătorilor;

b) dreptul lucrătorilor și/sau reprezentanților lor să facă propuneri;

c) participarea echilibrată.

(3) Lucrătorii și/sau reprezentanții lucrătorilor definiți la art. 5 lit. d) iau parte în mod echilibrat sau sunt consultați în prealabil și în timp util de către angajator cu privire la:

a) orice măsură care ar afecta semnificativ securitatea și sănătatea în muncă;

b) desemnarea lucrătorilor la care s-a făcut referire la art. 8 alin. (1) și la art. 10 alin. (2), precum și cu privire la activitățile la care s-a făcut referire la art. 8 alin. (1);

c) informațiile la care s-a făcut referire în art. 12 alin. (1), art. 16 și 17;

d) recurgera, după caz, la servicii externe, conform art. 8 alin. (4);

e) organizarea și planificarea instruirii prevăzute la art. 20 și 21.

(4) Reprezentanții lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății lucrătorilor au dreptul să solicite angajatorului să ia măsuri corespunzătoare și să prezinte propuneri în acest sens, în scopul diminuării riscurilor pentru lucrători și/sau al eliminării surselor de pericol.

(5) Reprezentanții lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății lucrătorilor sau lucrătorii nu pot fi prejudiciați din cauza activităților la care s-a făcut referire în alin. (1)-(3).

(6) Angajatorul trebuie să acorde reprezentanților lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății lucrătorilor un timp adecvat, fără diminuarea drepturilor salariale, și să le furnizeze mijloacele necesare pentru a-și putea exercita drepturile și atribuțiile care decurg din prezenta lege.

(7) Reprezentanții lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății lucrătorilor și/sau lucrătorii au dreptul să apeleze la autoritățile competente, în cazul în care consideră că măsurile adoptate și mijloacele utilizate de către angajator nu sunt suficiente pentru asigurarea securității și sănătății în muncă.

(8) Reprezentanților lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății lucrătorilor trebuie să li se acorde posibilitatea de a-și prezenta observațiile inspectorilor de muncă și inspectorilor sanitari, în timpul vizitelor de control.

Art. 19. - În vederea realizării prevederilor art. 16, 17 și ale art. 18 alin. (1), la nivelul angajatorului se înființează, se organizează și funcționează comitete de securitate și sănătate în muncă.

3. comitet de securitate și sănătate în muncă - organul paritar constituit la nivelul angajatorului, în vederea participării și consultării periodice în domeniul securității și sănătății în muncă, în conformitate cu art. 18 alin. (1) - (3) din lege;

Punere în aplicare prin Normă metodologică Norma metodologică de aplicare a prevederilor Legii securității ... din 11/10/2006 :

CAPITOLUL IV Organizarea și funcționarea comitetului de securitate și sănătate în muncă

SECȚIUNEA 1 Organizarea comitetului de securitate și sănătate în muncă

Art. 57. - (1) Comitetul de securitate și sănătate în muncă se constituie în unitățile care au un număr de cel puțin 50 de lucrători, inclusiv cu capital străin, care desfășoară activități pe teritoriul României.

(2) Inspectorul de muncă poate impune constituirea comitetului de securitate și sănătate în muncă în unitățile cu un număr mai mic de 50 de lucrători în funcție de natura activității și de riscurile identificate.

(3) În cazul în care activitatea se desfășoară în unități dispersate teritorial, se pot înființa mai multe comitete de securitate și sănătate în muncă; numărul acestora se stabilește prin contractul colectiv de muncă aplicabil sau prin regulamentul intern ori regulamentul de organizare și funcționare.

(4) Comitetul de securitate și sănătate în muncă se constituie și în cazul activităților care se desfășoară temporar, respectiv cu o durată mai mare de 3 luni.

(5) În unitățile care au mai puțin de 50 de lucrători, unde nu s-a constituit comitet de securitate și sănătate în muncă, atribuțiile acestuia revin reprezentanților lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății lucrătorilor.

Art. 58. - (1) Comitetul de securitate și sănătate în muncă este constituit din următorii membri:

a) angajator sau reprezentantul său legal;

b) reprezentanți ai angajatorului cu atribuții de securitate și sănătate în muncă;

c) reprezentanți ai lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății lucrătorilor;

d) medicul de medicină a muncii.

(2) Numărul reprezentanților lucrătorilor este egal cu numărul format din angajator sau reprezentantul său legal și reprezentanții angajatorului.

(3) Lucrătorul desemnat sau reprezentantul serviciului intern de prevenire și protecție este secretarul comitetului de securitate și sănătate în muncă.

Art. 59. - (1) Reprezentanții lucrătorilor în comitetul de securitate și sănătate în muncă vor fi aleși pe o perioadă de 2 ani.

(2) În cazul în care unul sau mai mulți reprezentanți ai lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății lucrătorilor se retrag din comitetul de securitate și sănătate în muncă, aceștia vor fi înlocuiți imediat prin alți reprezentanți aleși.

Art. 60. - (1) Modalitatea de desemnare a reprezentanților lucrătorilor în comitetele de securitate și sănătate în muncă va fi stabilită prin contractul colectiv de muncă, regulamentul intern sau regulamentul de organizare și funcționare.

(2) Reprezentanții lucrătorilor în comitetele de securitate și sănătate în muncă vor fi desemnați de către lucrători dintre reprezentanții lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății lucrătorilor.

(3) Numărul minim al reprezentanților lucrătorilor în comitetele de securitate și sănătate în muncă se stabilește în funcție de numărul total al lucrătorilor din întreprindere/unitate, după cum urmează:

a) de la 10 la 100 de lucrători - 2 reprezentanți;

b) de la 101 la 500 de lucrători - 3 reprezentanți;

c) de la 501 la 1.000 de lucrători - 4 reprezentanți;

d) de la 1.001 la 2.000 de lucrători - 5 reprezentanți;

e) de la 2.001 la 3.000 de lucrători - 6 reprezentanți;

f) de la 3.001 la 4.000 de lucrători - 7 reprezentanți;

g) peste 4.000 de lucrători - 8 reprezentanți.

Art. 61. - (1) Angajatorul are obligația să acorde fiecărui reprezentant al lucrătorilor în comitetele de securitate și sănătate în muncă timpul necesar exercitării atribuțiilor specifice.

(2) Timpul alocat acestei activități va fi considerat timp de muncă și va fi de cel puțin:

a) 2 ore pe lună în unitățile având un efectiv de până la 99 de lucrători;

b) 5 ore pe lună în unitățile având un efectiv între 100 și 299 de lucrători;

c) 10 ore pe lună în unitățile având un efectiv între 300 și 499 de lucrători;

d) 15 ore pe lună în unitățile având un efectiv între 500 și 1.499 de lucrători;

e) 20 de ore pe lună în unitățile având un efectiv de 1.500 de lucrători și peste.

(3) Instruirea necesară exercitării rolului de membru în comitetul de securitate și sănătate în muncă trebuie să se realizeze în timpul programului de lucru și pe cheltuiala unității.

Art. 62. - Angajatorul sau reprezentantul său legal este președintele comitetului de securitate și sănătate în muncă.

Art. 63. - Membrii comitetului de securitate și sănătate în muncă se nominalizează prin decizie scrisă a președintelui acestuia, iar componența comitetului va fi adusă la cunoștință tuturor lucrătorilor.

Art. 64. - (1) La întrunirile comitetului de securitate și sănătate în muncă vor fi convocați să participe lucrătorii desemnați, reprezentanții serviciului intern de prevenire și protecție și, în cazul în care angajatorul a contractat unul sau mai multe servicii externe de prevenire și protecție, reprezentanții acestora.

(2) La întrunirile comitetului de securitate și sănătate în muncă pot participa inspecții de muncă.

SECȚIUNEA 2-a Funcționarea comitetului de securitate și sănătate în muncă

Art. 65. - Comitetul de securitate și sănătate în muncă funcționează în baza regulamentului de funcționare propriu.

Art. 66. - (1) Angajatorul are obligația să asigure întrunirea comitetului de securitate și sănătate în muncă cel puțin o dată pe trimestru și ori de câte ori este necesar.

(2) Ordinea de zi a fiecărei întruniri este stabilită de către președinte și secretar, cu consultarea reprezentanților lucrătorilor, și este transmisă membrilor comitetului de securitate și sănătate în muncă, inspectoratului teritorial de muncă și, dacă este cazul, serviciului extern de protecție și prevenire, cu cel puțin 5 zile înaintea datei stabilite pentru întrunirea comitetului.

(3) Secretarul comitetului de securitate și sănătate în muncă convoacă în scris membrii comitetului cu cel puțin 5 zile înainte de data întrunirii, indicând locul, data și ora stabilite.

(4) La fiecare întrunire secretarul comitetului de securitate și sănătate în muncă încheie un proces-verbal care va fi

semnat de către toți membrii comitetului.

(5) *Comitetul de securitate și sănătate în muncă este legal întrunit dacă sunt prezenți cel puțin jumătate plus unu din numărul membrilor săi.*

(6) *Comitetul de securitate și sănătate în muncă convine cu votul a cel puțin două treimi din numărul membrilor prezenți.*

(7) *Secretarul comitetului de securitate și sănătate în muncă va afișa la loc vizibil copii ale procesului-verbal încheiat.*

(8) *Secretarul comitetului de securitate și sănătate în muncă transmite inspectoratului teritorial de muncă, în termen de 10 zile de la data întrunirii, o copie a procesului-verbal încheiat.*

SECȚIUNEA a 3-a Atribuțiile comitetului de securitate și sănătate în muncă

Art. 67. - Pentru realizarea informării, consultării și participării lucrătorilor, în conformitate cu art. 16, 17 și 18 din lege, comitetul de securitate și sănătate în muncă are cel puțin următoarele atribuții:

a) analizează și face propuneri privind politica de securitate și sănătate în muncă și planul de prevenire și protecție, conform regulamentului intern sau regulamentului de organizare și funcționare;

b) urmărește realizarea planului de prevenire și protecție, inclusiv alocarea mijloacelor necesare realizării prevederilor lui și eficiența acestora din punct de vedere al îmbunătățirii condițiilor de muncă;

c) analizează introducerea de noi tehnologii, alegerea echipamentelor, luând în considerare consecințele asupra securității și sănătății, lucrătorilor, și face propuneri în situația constatării anumitor deficiențe;

d) analizează alegerea, cumpărarea, întreținerea și utilizarea echipamentelor de muncă, a echipamentelor de protecție colectivă și individuală;

e) analizează modul de îndeplinire a atribuțiilor ce revin serviciului extern de prevenire și protecție, precum și menținerea sau, dacă este cazul, înlocuirea acestuia;

f) propune măsuri de amenajare a locurilor de muncă, ținând seama de prezența grupurilor sensibile la riscuri specifice;

g) analizează cererile formulate de lucrători privind condițiile de muncă și modul în care își îndeplinesc atribuțiile persoanele desemnate și/sau serviciul extern;

h) urmărește modul în care se aplică și se respectă reglementările legale privind securitatea și sănătatea în muncă, măsurile dispuse de inspectorul de muncă și inspectorii sanitari;

i) analizează propunerile lucrătorilor privind prevenirea accidentelor de muncă și a îmbolnăvirilor profesionale, precum și pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă și propune introducerea acestora în planul de prevenire și protecție;

j) analizează cauzele producerii accidentelor de muncă, îmbolnăvirilor profesionale și evenimentelor produse și poate propune măsuri tehnice în completarea măsurilor dispuse în urma cercetării;

k) efectuează verificări proprii privind aplicarea instrucțiunilor proprii și a celor de lucru și face un raport scris privind constatările făcute;

l) dezbate raportul scris, prezentat comitetului de securitate și sănătate în muncă de către conducătorul unității cel puțin o dată pe an, cu privire la situația securității și sănătății în muncă, la acțiunile care au fost întreprinse și la eficiența acestora în anul încheiat, precum și propunerile pentru planul de prevenire și protecție ce se va realiza în anul următor.

SECȚIUNEA a 4-a Obligațiile angajatorului referitoare la comitetul de securitate și sănătate în muncă

Art. 68. - Angajatorul trebuie să furnizeze comitetului de securitate și sănătate în muncă toate informațiile necesare, pentru ca membrii acestuia să își poată da avizul în cunoștință de cauză.

Art. 69. - (1) Angajatorul trebuie să prezinte, cel puțin o dată pe an, comitetului de securitate și sănătate în muncă un raport scris care va cuprinde situația securității și sănătății în muncă, acțiunile care au fost întreprinse și eficiența acestora în anul încheiat, precum și propunerile pentru planul de prevenire și protecție ce se vor realiza în anul următor.

(2) Angajatorul trebuie să transmită raportul prevăzut la alin. (1), avizat de membrii comitetului de securitate și sănătate în muncă, în termen de 10 zile, inspectoratului teritorial de muncă.

Art. 70. - Angajatorul trebuie să supună analizei comitetului de securitate și sănătate în muncă documentația referitoare la caracteristicile echipamentelor de muncă, ale echipamentelor de protecție colectivă și individuală, în vederea selecționării echipamentelor optime.

Art. 71. - Angajatorul trebuie să informeze comitetul de securitate și sănătate în muncă cu privire la evaluarea riscurilor pentru securitate și sănătate, măsurile de prevenire și protecție atât la nivel de unitate, cât și la nivel de loc de muncă și tipuri de posturi de lucru, măsurile de prim ajutor, de prevenire și stingere a incendiilor și evacuare a lucrătorilor.

Art. 72. - Angajatorul comunică comitetului de securitate și sănătate în muncă punctul său de vedere sau, dacă este cazul, al medicului de medicina muncii, serviciului intern sau extern de prevenire și protecție, asupra plângerilor lucrătorilor privind condițiile de muncă și modul în care serviciul intern sau extern de prevenire și protecție își îndeplinește atribuțiile.

Art. 73. - În cazul în care angajatorul nu ia în considerare propunerile comitetului de securitate și sănătate în muncă, conform atribuțiilor prevăzute la art. 67, trebuie să motiveze decizia sa în fața comitetului; motivația va fi consemnată în procesul-verbal.

SECȚIUNEA a 7-a

Instruirea lucrătorilor

Art. 20. - (1) Angajatorul trebuie să asigure condiții pentru ca fiecare lucrător să primească o instruire suficientă și adecvată în domeniul securității și sănătății în muncă, în special sub formă de informații și instrucțiuni de lucru, specifice locului de muncă și postului său:

a) la angajare;

b) la schimbarea locului de muncă sau la transfer;

c) la introducerea unui nou echipament de muncă sau a unor modificări ale echipamentului existent;

d) la introducerea oricărei noi tehnologii sau proceduri de lucru;

e) la executarea unor lucrări speciale.

(2) Instruirea prevăzută la alin. (1) trebuie să fie:

a) adaptată evoluției riscurilor sau apariției unor noi riscuri;

b) periodică și ori de câte ori este necesar.

(3) Angajatorul se va asigura că lucrătorii din întreprinderi și/sau unități din exterior, care desfășoară activități în întreprinderea și/sau unitatea proprie, au primit instrucțiuni adecvate referitoare la riscurile legate de securitate și sănătate în muncă, pe durata desfășurării activităților.

(4) Reprezentanții lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății în muncă au dreptul la instruire corespunzătoare.

Art. 20. a fost derogat prin alineatul (4) din Ordonanță de urgență nr. 68/2012 începând cu 19.11.2012.

Art. 21. - (1) Instruirea prevăzută la art. 20 alin. (1), (2) și (4) nu poate fi realizată pe cheltuiala lucrătorilor și/sau a reprezentanților acestora.

(2) Instruirea prevăzută la art. 20 alin. (1) și (2) trebuie să se realizeze în timpul programului de lucru.

(3) Instruirea prevăzută la art. 20 alin. (4) trebuie să se efectueze în timpul programului de lucru, fie în interiorul, fie în afara întreprinderii și/sau unității.

Punere în aplicare SECȚIUNEA a 7-a prin Normă metodologică Norma metodologică de aplicare a prevederilor Legii securității ... din 11/10/2006 :

ANEXA Nr. 11 la normele metodologice

ÎNȚREPRINDEREA/UNITATEA

FIȘĂ

DE

INSTRUIRE

INDIVIDUALĂ

privind securitatea și sănătatea în muncă

NUMELE ȘI PRENUMELE

LEGITIMAȚIA, MARCA

GRUPA SANGUINĂ

DOMICILIUL

Data și locul nașterii

Calificarea Funcția

Locul de muncă

Autorizații (ISCIR, ș.a.)

Traseul de deplasare la/de la serviciu

Instruirea la angajare

1) Instruirea introductivă generală, a fost efectuată la data timp de ore, de către
.. având funcția de

Conținutul instruirii

Semnătura celui instruit

Semnătura celui care a efectuat
instruirea

Semnătura celui care a verificat însușirea
cunoștințelor

2) Instruirea la locul de muncă, a fost efectuată la data loc de muncă/post de lucru timp
de ore, de către având funcția de

Conținutul instruirii

Semnătura celui instruit

Semnătura celui care a efectuat
instruirea

Semnătura celui care a verificat însușirea
cunoștințelor

3) Admis la lucru

Numele și prenumele

Funcția (șef secție, atelier, șantier etc.)

Data și semnătura

Instruirea periodică

Data instruirii	Durata (h)	Ocupația	Materialul predat	Semnătura celui		
				instruit	care a instruit	care a verificat instruirea

Instruire periodică suplimentară

Data efectuării	Durata (h)	Ocupația	Materialul predat	Semnătura celui		
				instruit	care a instruit	care a verificat instruirea

Rezultatele testărilor

Data	Materialul examinat	Calificativ	Examinator

Accidente de muncă sau îmbolnăviri profesionale suferite

Data producerii evenimentului	Diagnosticul medical	Nr. și data PV de cercetare a evenimentului	Nr. zile ITM

Sanțiuni aplicate pentru nerespectarea reglementărilor de securitate și sănătate în muncă

Abaterea săvârșită	Sanțiunea administrativă	Nr. și data deciziei

CONTROL MEDICAL PERIODIC

Observații de specialitate	Observații de specialitate
----------------------------	----------------------------

.....	
Semnătura și parafa medicului de medicina muncii	Data vizei
Semnătura și parafa medicului de medicina muncii	Data vizei
Observații de specialitate 	Observații de specialitate
Semnătura și parafa medicului de medicina muncii	Data vizei
Semnătura și parafa medicului de medicina muncii	Data vizei
Observații de specialitate 	Observații de specialitate
Semnătura și parafa medicului de medicina muncii	Data vizei
Semnătura și parafa medicului de medicina muncii	Data vizei

TESTAREA PSIHOLOGICĂ PERIODICĂ

Apt psihologic pentru:*) 	Apt psihologic pentru:*)
Semnătura psihologului	Data
Semnătura psihologului	Data
Apt psihologic pentru:*) 	Apt psihologic pentru:*)
Semnătura psihologului	Data
Semnătura psihologului	Data
Apt psihologic pentru:*) 	Apt psihologic pentru:*)
Semnătura psihologului	Data
Semnătura psihologului	Data

*) Lucru la înălțime, lucru în condiții de izolare, conducători auto, etc.

ANEXA Nr. 12 la normele metodologice

Întreprinderea/unitatea

FIȘĂ

DE

INSTRUIRE

COLECTIVĂ

privind securitatea și sănătatea în muncă

întocmită azi

Subsemnatul, având funcția de, am procedat la instruirea unui

număr de persoane de la, conform tabelului nominal de pe verso, în domeniul securității și sănătății în muncă, pentru vizita (prezența) în întreprindere/unitate în zilele
În cadrul instruirii s-au prelucrat următoarele materiale:

Prezența fișă de instructaj se va păstra la

Verificat,

Semnătura celui care a efectuat instruirea
verso

Fișă de instruire colectivă

TABEL NOMINAL cu persoanele participante la instruire

Subsemnații am fost instruiți și am luat cunoștință de materialele prelucrate și consemnate în fișa de instruire colectivă privind securitatea și sănătatea în muncă și ne obligăm să le respectăm întocmai.

Nr. crt.	Numele și prenumele	Act identitate/grupa sanguină	Semnătura

Numele și prenumele persoanei care a primit un exemplar

Semnătura

Notă:

Fișa se completează în 2 exemplare.

Punere în aplicare SECȚIUNEA a 7-a prin Normă metodologică Norma metodologică de aplicare a prevederilor Legii securității ... din 11/10/2006 :

CAPITOLUL V Instruirea lucrătorilor în domeniul securității și sănătății în muncă

SECȚIUNEA 1 Dispoziții generale

Art. 74. - Prezentul capitol stabilește procedura instruirii lucrătorilor din punct de vedere al securității și sănătății în muncă, în conformitate cu art. 20 din lege.

Art. 75. - Instruirea în domeniul securității și sănătății în muncă are ca scop însușirea cunoștințelor și formarea deprinderilor de securitate și sănătate în muncă.

Art. 76. - (1) Instruirea lucrătorilor în domeniul securității și sănătății în muncă la nivelul întreprinderii și/sau al unității se efectuează în timpul programului de lucru.

(2) Perioada în care se desfășoară instruirea prevăzută la alin. (1) este considerată timp de muncă.

Art. 77. - Instruirea lucrătorilor în domeniul securității și sănătății în muncă cuprinde 3 faze:

a) instruirea introductiv-generală;

b) instruirea la locul de muncă;

c) instruirea periodică.

Art. 78. - La instruirea personalului în domeniul securității și sănătății în muncă vor fi folosite mijloace, metode și tehnici de instruire, cum ar fi: expunerea, demonstrația, studiul de caz, vizionări de filme, diapozitive, proiecții, instruire asistată de calculator.

Art. 79. - Fiecare angajator are obligația să asigure baza materială corespunzătoare unei instruiți adecvate.

Art. 80. - Angajatorul trebuie să dispună de programe de instruire - testare la nivelul întreprinderii și/sau unității pentru:

a) conducătorii locurilor de muncă;

b) lucrători, pe meserii și activități.

Art. 80¹. - Durata instruirii lucrătorilor în domeniul securității și sănătății în muncă, pentru fiecare dintre cele 3 faze prevăzute la art. 77 și pentru instruirea periodică efectuată suplimentar celei programate prevăzută la art. 98, nu va fi mai mică de 1 oră și se stabilește prin programul de instruire-testare elaborat la nivelul întreprinderii și/sau unității potrivit prevederilor art. 15 alin. (1) pct. 8, datat și aprobat de către angajator.

Art. 81. - (1) Rezultatul instruirii lucrătorilor în domeniul securității și sănătății în muncă se consemnează în mod obligatoriu în fișa de instruire individuală, conform modelului prezentat în anexa nr. 11, cu indicarea materialului predat, a duratei și datei instruirii.

(2) Completarea fișei de instruire individuală se va face cu pix cu pastă sau cu stilou, imediat după verificarea instruirii.

(3) După efectuarea instruirii, fișa de instruire individuală se semnează de către lucrătorul instruit și de către persoanele care au efectuat și au verificat instruirea.

(4) Fișa de instruire individuală va fi păstrată de către conducătorul locului de muncă și va fi însoțită de o copie a ultimei fișe de aptitudini completate de către medicul de medicina muncii.

(5) Fișa de instruire individuală se păstrează în întreprindere/unitate, de la angajare până la data încetării raporturilor de muncă.

Art. 82. - (1) Pentru persoanele aflate în întreprindere și/sau unitate cu permisiunea angajatorului, cu excepția altor participanți la procesul de muncă, așa cum sunt definiți potrivit art. 5 lit. c) din lege, angajatorul stabilește, prin regulamentul intern sau prin regulamentul de organizare și funcționare, durata instruirii și reguli privind instruirea și însoțirea acestora în întreprindere și/sau unitate.

(2) Pentru lucrătorii din întreprinderi și/sau unități din exterior care desfășoară activități pe bază de contract de

prestări de servicii, angajatorul beneficiar al serviciilor va asigura instruirea lucrătorilor respectivi privind activitățile specifice întreprinderii și/sau unității respective, riscurile pentru securitatea și sănătatea lor, precum și măsurile și activitățile de prevenire și protecție la nivelul întreprinderii și/sau unității, în general.

(3) Instruirea prevăzută la alin. (1) și (2) se consemnează în fișa de instruire colectivă, conform modelului prezentat în anexa nr. 12.

(4) Fișa de instruire colectivă se întocmește în două exemplare, din care un exemplar se va păstra de către angajator/lucrător desemnat/serviciu intern de prevenire și protecție care a efectuat instruirea și un exemplar se păstrează de către angajatorul lucrătorilor instruiți sau, în cazul vizitatorilor, de către conducătorul grupului.

(5) Reprezentanții autorităților competente cu atribuții de control vor fi însoțiți de către un reprezentant desemnat de către angajator, fără a se întocmi fișa de instruire.

SECȚIUNEA a 2-a Instruirea introductiv-generală

Art. 83. - Instruirea introductiv-generală se face:

- a) la angajarea lucrătorilor definiți conform art. 5 lit. a) din lege;
- b) lucrătorilor detașați de la o întreprindere și/sau unitate la alta;
- c) lucrătorilor delegați de la o întreprindere și/sau unitate la alta;
- d) lucrătorului pus la dispoziție de către un agent de muncă temporar.

Art. 84. - Scopul instruirii introductiv-generale este de a informa despre activitățile specifice întreprinderii și/sau unității respective, riscurile pentru securitate și sănătate în muncă, precum și măsurile și activitățile de prevenire și protecție la nivelul întreprinderii și/sau unității, în general.

Art. 85. - Instruirea introductiv-generală se face de către:

- a) angajatorul care și-a asumat atribuțiile din domeniul securității și sănătății în muncă; sau
- b) lucrătorul desemnat; sau
- c) un lucrător al serviciului intern de prevenire și protecție; sau
- d) serviciul extern de prevenire și protecție.

Art. 86. - Instruirea introductiv-generală se face individual sau în grupuri de cel mult 20 de persoane.

Art. 87. - (1) Durata instruirii introductiv-generale depinde de specificul activității și de riscurile pentru securitate și sănătate în muncă, precum și de măsurile și activitățile de prevenire și protecție la nivelul întreprinderii și/sau al unității, în general.

(3) Persoanelor prevăzute la art. 82 li se vor prezenta succint activitățile, riscurile și măsurile de prevenire și protecție din întreprindere și/sau unitate.

Art. 88. - (1) În cadrul instruirii introductiv-generale se vor expune, în principal, următoarele probleme:

- a) legislația de securitate și sănătate în muncă;
- b) consecințele posibile ale necunoașterii și nerespectării legislației de securitate și sănătate în muncă;
- c) riscurile de accidentare și îmbolnăvire profesională specifice unității;
- d) măsuri la nivelul întreprinderii și/sau unității privind acordarea primului ajutor, stingerea incendiilor și evacuarea lucrătorilor.

(2) Conținutul instruirii introductiv-generale trebuie să fie în conformitate cu tematica aprobată de către angajator.

Art. 89. - (1) Instruirea introductiv-generală se va finaliza cu verificarea însușirii cunoștințelor pe bază de teste.

(2) Rezultatul verificării va fi consemnat în fișa de instruire.

(3) Lucrătorii prevăzuți la art. 83 lit. a) și d) nu vor putea fi angajați dacă nu și-au însușit cunoștințele prezentate în instruirea introductiv-generală.

SECȚIUNEA a 3-a Instruirea la locul de muncă

Art. 90. - (1) Instruirea la locul de muncă se face după instruirea introductiv-generală și are ca scop prezentarea riscurilor pentru securitate și sănătate în muncă, precum și măsurile și activitățile de prevenire și protecție la nivelul fiecărui loc de muncă, post de lucru și/sau fiecărei funcții exercitate.

(2) Instruirea la locul de muncă se face tuturor lucrătorilor prevăzuți la art. 83, inclusiv la schimbarea locului de muncă în cadrul întreprinderii și/sau al unității.

Art. 91. - (1) Instruirea la locul de muncă se face de către conducătorul direct al locului de muncă, în grupe de maximum 20 de persoane.

Art. 92. - (1) Durata instruirii la locul de muncă depinde de riscurile pentru securitate și sănătate în muncă, precum și de măsurile și activitățile de prevenire și protecție la nivelul fiecărui loc de muncă, post de lucru și/sau fiecărei funcții exercitate.

(2) Durata instruirii la locul de muncă se stabilește de către angajator, împreună cu:

- a) conducătorul locului de muncă respectiv; sau
- b) lucrătorul desemnat; sau
- c) serviciul intern de prevenire și protecție; sau
- d) serviciul extern de prevenire și protecție.

Art. 93. - (1) Instruirea la locul de muncă se va efectua pe baza tematicilor întocmite de către angajatorul care și-a asumat atribuțiile din domeniul securității și sănătății în muncă/lucrătorul desemnat/serviciul intern/serviciul extern de prevenire și protecție și aprobate de către angajator, tematici care vor fi păstrate la persoana care efectuează instruirea.

(2) Instruirea la locul de muncă va cuprinde cel puțin următoarele:

- a) informații privind riscurile de accidentare și îmbolnăvire profesională specifice locului de muncă și/sau postului de lucru;
- b) prevederile instrucțiunilor proprii elaborate pentru locul de muncă și/sau postul de lucru;
- c) măsuri la nivelul locului de muncă și/sau postului de lucru privind acordarea primului ajutor, stingerea incendiilor și evacuarea lucrătorilor, precum și în cazul pericolului grav și iminent;
- d) prevederi ale reglementărilor de securitate și sănătate în muncă privind activități specifice ale locului de muncă și/sau postului de lucru;
- e) demonstrații practice privind activitatea pe care persoana respectivă o va desfășura și exerciții practice privind utilizarea echipamentului individual de protecție, a mijloacelor de alarmare, intervenție, evacuare și de prim ajutor, aspecte care sunt obligatorii.

Art. 94. - Începerea efectivă a activității la postul de lucru de către lucrătorul instruit se face numai după verificarea cunoștințelor de către șeful ierarhic superior celui care a făcut instruirea și se consemnează în fișa de instruire individuală.

SECȚIUNEA a 4-a Instruirea periodică

Art. 95. - Instruirea periodică se face tuturor lucrătorilor prevăzuți la art. 83 și are drept scop reîmprospătarea și actualizarea cunoștințelor în domeniul securității și sănătății în muncă.

Art. 96. - (1) Instruirea periodică se efectuează de către conducătorul locului de muncă.

(2) Intervalul dintre două instruirii periodice și periodicitatea verificării instruirii vor fi stabilite prin programul de instruire-testare elaborat la nivelul întreprinderii și/sau unității potrivit prevederilor art. 15 alin. (1) pct. 8, în funcție de condițiile locului de muncă și/sau postului de lucru.

(2¹) Intervalul dintre două instruirii periodice nu va fi mai mare de 6 luni.

(3) Pentru personalul tehnico-administrativ intervalul dintre două instruirii periodice va fi de cel mult 12 luni.

(4) Verificarea instruirii periodice se face de către șeful ierarhic al celui care efectuează instruirea și prin sondaj de către angajator/lucrătorul desemnat/serviciul intern de prevenire și protecție/serviciile externe de prevenire și protecție, care vor semna fișele de instruire ale lucrătorilor, confirmând astfel că instruirea a fost făcută corespunzător.

(5) Instruirea periodică se va completa în mod obligatoriu și cu demonstrații practice.

Art. 97. - Instruirea periodică se va efectua pe baza tematicilor întocmite de către angajatorul care și-a asumat atribuțiile din domeniul securității și sănătății în muncă/lucrătorul desemnat/serviciul intern de de prevenire și protecție/serviciul extern de prevenire și protecție și aprobate de către angajator, care vor fi păstrate la persoana care efectuează instruirea.

Art. 98. - Instruirea periodică se face suplimentar celei programate în următoarele cazuri:

a) când un lucrător a lipsit peste 30 de zile lucrătoare;

b) când au apărut modificări ale prevederilor de securitate și sănătate în muncă privind activități specifice ale locului de muncă și/sau postului de lucru sau ale instrucțiunilor proprii, inclusiv datorită evoluției riscurilor sau apariției de noi riscuri în unitate;

c) la reluarea activității după accident de muncă;

d) la executarea unor lucrări speciale;

e) la introducerea unui echipament de muncă sau a unor modificări ale echipamentului existent;

f) la modificarea tehnologiilor existente sau procedurilor de lucru;

g) la introducerea oricărei noi tehnologii sau a unor proceduri de lucru.

Art. 99. - Durata instruirii periodice prevăzute la art. 98 se stabilește de către angajator, împreună cu:

a) conducătorul locului de muncă respectiv; sau

b) lucrătorul desemnat; sau

c) serviciul intern de prevenire și protecție; sau

d) serviciul extern de prevenire și protecție.

Art. 100. - Instruirea periodică prevăzută la art. 98 se va efectua pe baza tematicilor întocmite de către angajatorul care și-a asumat atribuțiile din domeniul securității și sănătății în muncă/lucrătorul desemnat/serviciul intern de prevenire și protecție/serviciul extern de prevenire și protecție și aprobate de către angajator, care vor fi păstrate la persoana care efectuează instruirea.

CAPITOLUL IV

Obligațiile lucrătorilor

Art. 22. - Fiecare lucrător trebuie să își desfășoare activitatea, în conformitate cu pregătirea și instruirea sa, precum și cu instrucțiunile primite din partea angajatorului, astfel încât să nu expună la pericol de accidentare sau îmbolnăvire profesională atât propria persoană, cât și alte persoane care pot fi afectate de acțiunile sau omisiunile sale în timpul procesului de muncă.

Art. 23. - (1) În mod deosebit, în scopul realizării obiectivelor prevăzute la art. 22, lucrătorii au următoarele obligații:

a) să utilizeze corect mașinile, aparatura, uneltele, substanțele periculoase, echipamentele de transport și alte mijloace de producție;

b) să utilizeze corect echipamentul individual de protecție acordat și, după utilizare, să îl înapoieze sau să îl pună la locul destinat pentru păstrare;

c) să nu procedeze la scoaterea din funcțiune, la modificarea, schimbarea sau înlăturarea arbitrară a dispozitivelor de securitate proprii, în special ale mașinilor, aparaturii, uneltelor, instalațiilor tehnice și clădirilor, și să utilizeze corect aceste dispozitive;

d) să comunice imediat angajatorului și/sau lucrătorilor desemnați orice situație de muncă despre care au motive întemeiate să o considere un pericol pentru securitatea și sănătatea lucrătorilor, precum și orice deficiență a sistemelor de protecție;

e) să aducă la cunoștință conducătorului locului de muncă și/sau angajatorului accidentele suferite de propria persoană;

f) să coopereze cu angajatorul și/sau cu lucrătorii desemnați, atât timp cât este necesar, pentru a face posibilă realizarea oricăror măsuri sau cerințe dispuse de către inspectorii de muncă și inspectorii sanitari, pentru protecția sănătății și securității lucrătorilor;

g) să coopereze, atât timp cât este necesar, cu angajatorul și/sau cu lucrătorii desemnați, pentru a permite angajatorului să se asigure că mediul de muncă și condițiile de lucru sunt sigure și fără riscuri pentru securitate și sănătate, în domeniul său de activitate;

h) să își însușească și să respecte prevederile legislației din domeniul securității și sănătății în muncă și măsurile de aplicare a acestora;

i) să dea relațiile solicitate de către inspectorii de muncă și inspectorii sanitari.

(2) Obligațiile prevăzute la alin. (1) se aplică, după caz, și celorlalți participanți la procesul de muncă, potrivit activităților pe care aceștia le desfășoară.

CAPITOLUL V

Supravegherea sănătății

Art. 24. - Măsurile prin care se asigură supravegherea corespunzătoare a sănătății lucrătorilor în funcție de riscurile privind securitatea și sănătatea în muncă se stabilesc potrivit reglementărilor legale.

Art. 25. - (1) Măsurile prevăzute la art. 24 vor fi stabilite astfel încât fiecare lucrător să poată beneficia de supravegherea sănătății la intervale regulate.

(2) Supravegherea sănătății lucrătorilor este asigurată prin medicii de medicină a muncii.

Punere în aplicare CAPITOLUL V prin Normă metodologică Norma metodologică de aplicare a prevederilor Legii securității ... din 11/10/2006 :

(2) Activitățile legate de supravegherea stării de sănătate a lucrătorilor se vor efectua în conformitate cu prevederile art. 24 și 25 din lege.

Punere în aplicare CAPITOLUL V prin Normă metodologică Norma metodologică de aplicare a prevederilor Legii securității ... din 11/10/2006 :

Serviciul intern de prevenire și protecție poate să asigure și supravegherea sănătății lucrătorilor, dacă dispune de personal cu capacitate profesională și de mijloace materiale adecvate, în condițiile legii.

CAPITOLUL VI

Comunicarea, cercetarea, înregistrarea și raportarea evenimentelor

SECȚIUNEA 1

Evenimente

Art. 26. - Orice eveniment, așa cum este definit la art. 5 lit. f), va fi comunicat de îndată angajatorului, de către conducătorul locului de muncă sau de orice altă persoană care are cunoștință despre producerea acestuia.

Art. 27. - (1) Angajatorul are obligația să comunice evenimentele, de îndată, după cum urmează:

a) inspectoratelor teritoriale de muncă, toate evenimentele așa cum sunt definite la art. 5 lit. f);

b) asigurătorului, potrivit Legii nr. 346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale, cu modificările și completările ulterioare, evenimentele urmate de incapacitate temporară de muncă, invaliditate sau deces, la confirmarea acestora;

c) organelor de urmărire penală, după caz.

(2) Orice medic, inclusiv medicul de medicină a muncii aflat într-o relație contractuală cu angajatorul, conform prevederilor legale, va semna obligatoriu suspiciunea de boală profesională sau legată de profesiune, depistată cu prilejul prestațiilor medicale.

Punere în aplicare prin Normă metodologică Norma metodologică de aplicare a prevederilor Legii securității ... din 11/10/2006 :

19. semnalare a bolilor profesionale - procedură prin care se indică pentru prima oară faptul că o boală ar putea fi profesională;

(3) Semnalarea prevăzută la alin. (2) se efectuează către autoritatea de sănătate publică teritorială sau a municipiului București, de îndată, la constatarea cazului.

Art. 28. - În cazul accidentelor de circulație produse pe drumurile publice, în care printre victime sunt și persoane aflate în îndeplinirea unor sarcini de serviciu, organele de poliție rutieră competente vor trimite instituțiilor și/sau persoanelor fizice/juridice prevăzute la art. 29 alin. (1) lit. a) și b), în termen de 5 zile de la data solicitării, un exemplar al procesului-verbal de cercetare la fața locului.

Art. 29. - (1) Cercetarea evenimentelor este obligatorie și se efectuează după cum urmează:

a) de către angajator, în cazul evenimentelor care au produs incapacitate temporară de muncă;

b) de către inspectoratele teritoriale de muncă, în cazul evenimentelor care au produs invaliditate evidentă sau confirmată, deces, accidente colective, incidente periculoase, în cazul evenimentelor care au produs incapacitate temporară de muncă lucrătorilor la angajatorii persoane fizice, precum și în situațiile cu persoane date dispărute;

c) de către Inspekția Muncii, în cazul accidentelor colective, generate de unele evenimente deosebite, precum avariile sau exploziile;

d) de către autoritățile de sănătate publică teritoriale, respectiv a municipiului București, în cazul suspiciunilor de boală profesională și a bolilor legate de profesiune.

(2) Rezultatul cercetării evenimentului se va consemna într-un proces-verbal.

(3) În caz de deces al persoanei accidentate ca urmare a unui eveniment, instituția medico-legală competentă este obligată să înainteze inspectoratului teritorial de muncă, în termen de 7 zile de la data decesului, o copie a raportului de constatare medico-legală.

Punere în aplicare Art. 29. prin Normă metodologică Norma metodologică de aplicare a prevederilor Legii securității ... din 11/10/2006 :

SECȚIUNEA a 2-a Cercetarea evenimentelor

Art. 114. - Cercetarea evenimentelor are ca scop stabilirea împrejurărilor și a cauzelor care au condus la producerea acestora, a reglementărilor legale încălcate, a răspunderilor și a măsurilor ce se impun a fi luate pentru prevenirea producerii altor cazuri similare și, respectiv, pentru determinarea caracterului accidentului.

Art. 115. - Cercetarea se face imediat după comunicare, în conformitate cu prevederile art. 29 alin. (1) din lege.

Art. 116. - (1) Cercetarea evenimentelor care produc incapacitate temporară de muncă se efectuează de către

angajatorul la care s-a produs evenimentul.

(1¹) Fac excepție de la prevederile alin. (1) cazurile în care lucrătorii au suferit o invaliditate evidentă, cazurile în care victimele sunt cetățeni străini sau cazurile în care printre victime se află cetățeni străini.

(1²) În cazurile prevăzute la alin. (1¹) cercetarea se efectuează de către inspectoratul teritorial de muncă pe raza căruia s-a produs evenimentul.

(2) Angajatorul are obligația să numească de îndată, prin decizie scrisă, comisia de cercetare a evenimentului.

(3) Comisia de cercetare a evenimentului va fi compusă din cel puțin 3 persoane, dintre care o persoană trebuie să fie, după caz:

a) lucrător desemnat;

b) reprezentant al serviciului intern de prevenire și protecție;

c) reprezentant al serviciului extern de prevenire și protecție cu pregătire corespunzătoare conform art. 47 lit. c).

(4) Persoanele numite de către angajator în comisia de cercetare a evenimentului trebuie să aibă pregătire tehnică corespunzătoare și să nu fie implicate în organizarea și conducerea locului de muncă unde a avut loc evenimentul și să nu fi avut o responsabilitate în producerea evenimentului.

(5) Angajatorul care și-a asumat atribuțiile în domeniul securității și sănătății în muncă nu poate face parte din comisia de cercetare a evenimentului, în acest caz urmând să apeleze la servicii externe.

(6) Dacă în eveniment sunt implicate victime cu angajatori diferiți, în comisia de cercetare numită de angajatorul la care s-a produs evenimentul vor fi nominalizate și persoane numite prin decizie scrisă de către ceilalți angajatori.

(7) Angajatorul care a organizat transportul răspunde pentru cercetarea accidentului de circulație produs pe drumurile publice, urmat de incapacitate temporară de muncă, cu respectarea, atunci când este cazul, a prevederilor alin. (6).

(8) Cercetarea evenimentului prevăzut la art. 30 alin. (1) lit. d) și e) din lege, dacă acesta a avut loc în afara întreprinderii și/sau unității angajatorului și nu a avut nicio legătură cu aceasta, se efectuează în condițiile legii.

(9) Angajatorul care nu dispune de personal competent în conformitate cu alin. (4) sau nu are personal suficient trebuie să asigure cercetarea apelând la servicii externe de prevenire și protecție.

Art. 116¹. - Cercetarea evenimentelor care au ca urmare decesul și/sau invaliditatea lucrătorilor, precum și a incidentelor periculoase care se produc pe teritoriul altor județe decât județul unde are sediul social angajatorul se va face de către inspectoratul teritorial de muncă pe teritoriul căruia a avut loc evenimentul.

Art. 117. - (1) În cazul accidentelor de circulație pe drumurile publice în care sunt implicate persoane aflate în îndeplinirea îndatoririlor de serviciu, serviciile poliției rutiere vor transmite comisiei numite de angajator, inspectoratului teritorial de muncă pe teritoriul căruia a avut loc evenimentul sau Inspecției Muncii, la cererea acestora, în termen de 5 zile lucrătoare de la solicitare, un exemplar al procesului-verbal de cercetare la fața locului și orice alte documente existente necesare cercetării, cum ar fi: copii de pe declarații, foaia de parcurs, ordin de deplasare, schițe.

(2) În cazul accidentelor de circulație pe drumurile publice, în baza documentelor prevăzute la alin. (1) transmise de organele de poliție și a altor documente din care să rezulte că victima se afla în îndeplinirea unor îndatoriri de serviciu, organele împuternicite potrivit prevederilor legale vor efectua cercetarea evenimentului.

Art. 118. - (1) Persoanele împuternicite, potrivit legii, să efectueze cercetarea evenimentelor au dreptul să ia declarații scrise, să preleveze sau să solicite prelevarea de probe necesare cercetării, să solicite sau să consulte orice acte ori documente ale angajatorului, iar acesta este obligat să le pună la dispoziție în condițiile legii.

(2) În situațiile prevăzute la alin. (1), cheltuielile necesare prelevării și analizării probelor în vederea cercetării vor fi suportate de angajatorul la care a avut loc evenimentul.

Art. 119. - (1) Pentru cercetarea evenimentelor se pot solicita experți sau specialiști, cum ar fi cei din cadrul unor operatori economici cu competențe potrivit prevederilor legale să efectueze expertize tehnice, iar aceștia trebuie să răspundă solicitării.

(2) În situația prevăzută la alin. (1), expertizele tehnice întocmite vor face parte integrantă din dosarul de cercetare a evenimentului.

(3) Cheltuielile aferente efectuării expertizelor, precum și cele necesare analizării probelor prelevate cu ocazia cercetării se suportă de către angajatorul la care a avut loc evenimentul sau care se face răspunzător de organizarea activității în urma căreia s-a produs evenimentul.

Art. 120. - (1) Cercetarea evenimentului urmat de incapacitate temporară de muncă se va încheia în cel mult 10 zile lucrătoare calculate de la data producerii.

(2) Fac excepție de la prevederile alin. (1) situații cum ar fi cele în care este necesară prelevarea de probe, efectuarea de expertize, determinări de noxe, pentru care se poate solicita în scris, argumentat și în perioada prevăzută la alin. (1), la inspectoratul teritorial de muncă pe raza căruia s-a produs evenimentul, prelungirea termenului de cercetare.

(3) Cercetarea evenimentelor care au avut ca urmare deces, invaliditate evidentă, invaliditate confirmată ulterior, a accidentelor colective sau a situațiilor de persoane date dispărute, precum și cercetarea incidentelor periculoase se vor încheia în cel mult 15 zile lucrătoare de la data producerii acestora.

(4) Fac excepție de la prevederile alin. (3) situații cum ar fi cele în care este necesară eliberarea certificatului medico-legal sau, după caz, a raportului de expertiză ori de constatare medico-legală, prelevarea de probe sau efectuarea de expertize, pentru care inspectoratul teritorial de muncă care cercetează evenimentele poate solicita în scris, argumentat și în termen, la Inspecția Muncii, prelungirea termenului de cercetare.

Art. 121. - (1) În cazul accidentului cu incapacitate temporară de muncă, în urma căruia a intervenit invaliditatea confirmată prin decizie sau decesul victimei, inspectoratul teritorial de muncă pe raza căruia s-a produs evenimentul va completa dosarul de cercetare întocmit la data producerii evenimentului și va întocmi un nou proces-verbal de cercetare bazat pe dosarul completat.

(2) Întocmirea noului proces-verbal de cercetare a accidentului, prevăzut la alin. (1), se face în cel mult 10 zile lucrătoare de la data primirii de către inspectoratul teritorial de muncă a deciziei de încadrare într-un grad de invaliditate sau a certificatului de constatare medico-legal ori, după caz, a raportului de expertiză sau de constatare medico-legală.

(3) Invaliditatea evidentă va fi cercetată de către inspectoratul teritorial de muncă pe raza căruia s-a produs, ca eveniment care a produs incapacitate temporară de muncă, și, în funcție de consecințele ulterioare ale evenimentului, se va proceda conform prevederilor alin. (1) și (2).

(4) Fac excepție de la prevederile alin. (2) și (3) situațiile în care este necesară administrarea de probe suplimentare, cum ar fi primirea de documente, prelevarea de probe, efectuarea de expertize, audierea de martori,

pentru care inspectoratul teritorial de muncă însărcinat cu cercetarea evenimentului poate solicita în scris, argumentat și în termen, la Inspekția Muncii, prelungirea termenului de cercetare.

Art. 122. - (1) Cercetarea evenimentelor se va finaliza cu întocmirea unui dosar, care va cuprinde:

- a) opisul actelor aflate în dosar;
- b) procesul-verbal de cercetare;
- c) nota de constatare la fața locului, încheiată imediat după producerea evenimentului de către inspectorul de muncă, în cazul evenimentelor care se cercetează de către inspectoratul teritorial de muncă/Inspekția Muncii, conform competențelor, sau de către lucrătorul desemnat/serviciul intern de prevenire și protecție, iar în absența acestora, de serviciul extern de prevenire și protecție, în cazul evenimentelor a căror cercetare intră în competența angajatorului, și semnată de către angajator, care va cuprinde precizări referitoare la poziția victimei, existența sau inexistența echipamentului individual de protecție, starea echipamentelor de muncă, modul în care funcționau dispozitivele de protecție, închiderea fișei de instruire individuală prin barare și semnătură, ridicarea de documente sau prelevarea de probe și orice alte indicii care pot clarifica toate cauzele și împrejurările producerii evenimentului;
- c¹) nota de constatare la fața locului, întocmită de alte organe de cercetare abilitate și încheiată în prezența și cu participarea reprezentanților inspectoratului teritorial de muncă, care reprezintă piesă la dosar și înlocuiește nota prevăzută la lit. c). Nota de constatare nu se va întocmi în situațiile în care se menține o stare de pericol grav și iminent de accidentare, care nu permite accesul inspectorilor de muncă la locul evenimentului, argumentându-se acest fapt;
- d) schițe și fotografii referitoare la eveniment;
- e) declarațiile accidentaților, în cazul evenimentului urmat de incapacitate temporară de muncă sau de invaliditate;
- f) declarațiile martorilor și ale oricăror persoane care pot contribui la elucidarea împrejurărilor și a cauzelor reale ale producerii evenimentului;
- g) copii ale actelor și documentelor necesare pentru elucidarea împrejurărilor și a cauzelor reale ale evenimentului;
- h) copii ale certificatului constatator sau oricăror alte autorizații în baza cărora angajatorul își desfășoară activitatea;
- i) copii ale fișei de identificare a factorilor de risc profesional și ale fișei de aptitudine, întocmite potrivit prevederilor legale;
- j) copii ale contractelor individuale de muncă ale victimelor;
- k) copii ale fișelor de instruire individuală în domeniul securității și sănătății în muncă ale victimelor; în caz de deces aceste fișe se vor anexa în original;
- l) concluziile raportului de constatare medico-legală, în cazul accidentului mortal;
- m) copie a hotărârii judecătorești prin care se declară decesul, în cazul persoanelor date dispărute;
- n) copie a certificatului de concediu medical, în cazul accidentului urmat de incapacitate temporară de muncă;
- o) copie a deciziei de încadrare într-un grad de invaliditate, în cazul accidentului urmat de invaliditate;
- p) copii ale actelor/documentelor emise/completate de unitățile sanitare care au acordat asistență medicală victimelor, inclusiv asistență medicală de urgență, din care să rezulte data și ora când accidentatul s-a prezentat pentru consultație, precum și diagnosticul.
- q) copie a procesului-verbal de cercetare la fața locului, încheiat de serviciile poliției rutiere, în cazul accidentelor de circulație pe drumurile publice.

(2) Dosarul va mai cuprinde, după caz, orice alte acte și documente necesare pentru a determina caracterul accidentului, cum ar fi:

- a) copie a autorizației, în cazul în care victima desfășura o activitate care necesita autorizare;
- b) copie a diplomei, adeverinței sau certificatului de calificare a victimei;
- c) acte de expertiză tehnică, întocmite cu ocazia cercetării evenimentului;
- d) acte doveditoare, emise de organe autorizate, din care să se poată stabili locul, data și ora producerii evenimentului sau să se poată justifica prezența victimei la locul, ora și data producerii evenimentului;
- e) documente din care să rezulte că accidentatul îndeplinea îndatoriri de serviciu;
- f) corespondența cu alte instituții/unități în vederea obținerii actelor solicitate;
- g) adresele de prelungire a termenelor de cercetare, în conformitate cu art. 120 alin. (2) și (4);
- h) actul medical emis de unitatea sanitară care a acordat asistență medicală de urgență, din care să rezulte diagnosticul la internare și/sau externare;
- i) procesul-verbal încheiat după producerea evenimentului, în condițiile prevăzute la art. 111;
- j) formularul pentru înregistrarea accidentului de muncă, denumit în continuare FIAM, aprobat prin ordin al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei.

Art. 123. - Dosarul de cercetare a evenimentului trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

- a) filele dosarului să fie numerotate, semnate de inspectorul care a efectuat cercetarea sau de membrii comisiei de cercetare, numită de angajator, și ștampilate cu ștampila inspectoratului sau a angajatorului;
- b) numărul total de file conținut de dosarul de cercetare și numărul de file pentru fiecare document anexat la dosar să fie menționate în opis;
- c) fiecare document, cu excepția procesului-verbal de cercetare, să fie identificat în dosarul de cercetare ca anexă;
- d) paginile și spațiile albe să fie barate;
- e) schițele referitoare la eveniment, anexate la dosar, să fie însoțite de explicații;
- f) fotografiile referitoare la eveniment să fie clare și însoțite de explicații;
- g) formularul pentru declarație să fie conform modelului prevăzut în anexa nr. 14;
- h) declarațiile aflate la dosar să fie însoțite de forma tehnoredactată, pentru a se evita eventualele confuzii datorate scrisului ilizibil, certificate ca fiind conforme cu originalul și semnate de către inspectorul care a efectuat cercetarea sau de către unul dintre membrii comisiei de cercetare.

Art. 124. - (1) Dosarul de cercetare a evenimentelor se va întocmi astfel:

- a) într-un exemplar, pentru evenimentele care au produs incapacitate temporară de muncă; dosarul se păstrează în arhiva angajatorului care înregistrează accidentul;
- b) într-un exemplar, pentru incidentele periculoase; dosarul se păstrează la inspectoratul teritorial de muncă care a efectuat cercetarea;
- c) în două exemplare, pentru evenimentele care au produs invaliditate confirmată prin decizie, deces, accidente colective; originalul se înaintează organelor de urmărire penală și un exemplar se păstrează la inspectoratul teritorial de muncă care a efectuat cercetarea;
- d) în două exemplare, pentru evenimentele care au antrenat invaliditate evidentă; originalul se păstrează la inspectoratul teritorial de muncă care a efectuat cercetarea și un exemplar se transmite angajatorului care

înregistrează accidentul;

e) în trei exemplare, pentru evenimentele cercetate de Inspekția Muncii; originalul se înaintează organelor de urmărire penală, un exemplar se păstrează la Inspekția Muncii și un exemplar la inspectoratul teritorial de muncă pe raza căruia s-a produs evenimentul;

f) în mai multe exemplare, pentru evenimentele care au produs incapacitatea temporară de muncă pentru victime cu angajatori diferiți; originalul se păstrează în arhiva angajatorului care înregistrează accidentul și celelalte exemplare se păstrează de către ceilalți angajatori.

(2) În cazul evenimentelor care au generat accidente urmate de incapacitate temporară de muncă sau al incidentelor periculoase în care faptele comise pot fi considerate infracțiuni, potrivit legii, dosarul de cercetare se încheie în două exemplare, originalul fiind înaintat organului de urmărire penală.

Art. 125. - (1) Dosarul de cercetare, întocmit de comisia numită de către angajator, se înaintează pentru verificare și avizare la inspectoratul teritorial de muncă pe raza căruia s-a produs evenimentul, în termen de 5 zile lucrătoare de la finalizarea cercetării.

(2) Inspectoratul teritorial de muncă va analiza dosarul, va aviza și va restitui dosarul în cel mult 7 zile lucrătoare de la data primirii.

(3) Dosarul va fi însoțit de avizul inspectoratului teritorial de muncă.

(4) În cazul în care inspectoratul teritorial de muncă constată că cercetarea nu a fost efectuată corespunzător, dispune în scris măsuri pentru refacerea procesului-verbal de cercetare și/sau completarea dosarului, după caz.

(5) Comisia de cercetare va completa dosarul și va reface procesul-verbal de cercetare în termen de 5 zile lucrătoare de la data primirii dosarului.

(6) Dacă evenimentul urmat de incapacitate temporară de muncă s-a produs în condițiile prevăzute la art. 124 alin.

(2), inspectoratul teritorial de muncă va înainta originalul dosarului de cercetare la organul de urmărire penală, imediat după avizare.

Art. 126. - (1) Dosarul de cercetare original, întocmit de inspectoratul teritorial de muncă, cu excepția cazului prevăzut la art. 121 alin. (3), va fi înaintat în vederea avizării la Inspekția Muncii, în cel mult 5 zile lucrătoare de la finalizarea cercetării.

(1¹) Dosarul de cercetare întocmit de comisia de cercetare numită de Inspekția Muncii se avizează de către inspectorul general de stat.

(2) Dosarul de cercetare pentru cazul dispariției de persoane, ca urmare a unui eveniment și în împrejurări care îndreptățesc presupunerea decesului acestora, va fi păstrat la inspectoratul teritorial de muncă care a efectuat cercetarea, până la emiterea hotărârii judecătorești prin care se declară decesul persoanelor dispărute, conform prevederilor legale în vigoare; după completarea dosarului, acesta va fi înaintat în vederea avizării la Inspekția Muncii.

(3) Inspekția Muncii avizează și restituie dosarele prevăzute la alin. (1) în cel mult 10 zile lucrătoare de la data primirii.

(4) În cazul în care Inspekția Muncii constată că cercetarea nu a fost efectuată corespunzător, poate dispune completarea dosarului și întocmirea unui nou proces-verbal de cercetare.

(5) Inspectoratul teritorial de muncă va întocmi noul proces-verbal de cercetare și/sau va completa dosarul, în termen de 5 zile lucrătoare de la data primirii dosarului, pe baza observațiilor transmise de Inspekția Muncii.

(6) Inspectoratul teritorial de muncă transmite dosarele de cercetare prevăzute la alin. (1) organelor de urmărire penală, numai după ce au fost avizate de către Inspekția Muncii.

(7) Dosarul de cercetare completat și noul proces-verbal de cercetare întocmit în condițiile alin. (4) și (5) vor fi transmise organelor de urmărire penală.

Art. 127. - (1) Dosarul de cercetare al accidentului de muncă cu invaliditate, înaintat organelor de urmărire penală, se restituie la inspectoratul teritorial de muncă care a efectuat cercetarea, pentru completare și întocmirea unui nou proces-verbal de cercetare, în cazul în care se produce decesul accidentatului ca urmare a accidentului suferit, confirmat în baza unui act medico-legal.

(2) Dosarul prevăzut la alin. (1) se restituie la inspectoratul teritorial de muncă în termen de 10 zile lucrătoare de la data solicitării acestuia.

(3) Completarea dosarului prevăzut la alin. (1) și întocmirea noului proces-verbal de cercetare a evenimentului se fac în cel mult 5 zile lucrătoare de la primirea dosarului la inspectoratul teritorial de muncă.

(4) Dosarul completat și noul proces-verbal de cercetare vor fi înaintate în vederea avizării la Inspekția Muncii, care le va restitui inspectoratului teritorial de muncă în termen de 10 zile lucrătoare de la data primirii.

(5) După avizarea de către Inspekția Muncii în condițiile prevăzute la art. 126, dosarul va fi înaintat organelor de urmărire penală de către inspectoratul teritorial de muncă.

Art. 128. - Procesul-verbal de cercetare a evenimentului trebuie să conțină următoarele capitole:

a) data încheierii procesului-verbal;

b) numele persoanelor și în ce calitate efectuează cercetarea evenimentului;

c) perioada de timp și locul în care s-a efectuat cercetarea;

d) obiectul cercetării;

e) data și ora producerii evenimentului;

f) locul producerii evenimentului;

g) datele de identificare a angajatorului la care s-a produs evenimentul, numele reprezentantului său legal;

h) datele de identificare a accidentatului/accidentaților;

i) descrierea detaliată a locului, echipamentului de muncă, a împrejurărilor și modului în care s-a produs evenimentul;

j) urmările evenimentului și/sau urmările suferite de persoanele accidentate;

k) cauza producerii evenimentului;

l) alte cauze care au concurat la producerea evenimentului;

m) alte constatări făcute cu ocazia cercetării evenimentului;

n) persoanele răspunzătoare de încălcarea reglementărilor legale, din capitolele de la lit. k), l) și m);

o) sancțiunile contravenționale aplicate;

p) propuneri pentru cercetare penală;

q) caracterul accidentului;

r) angajatorul care înregistrează accidentul de muncă sau incidentul periculos;

s) măsuri dispuse pentru prevenirea altor evenimente similare și persoanele responsabile pentru realizarea acestora;

t) termenul de raportare la inspectoratul teritorial de muncă privind realizarea măsurilor prevăzute la lit. s);
u) numărul de exemplare în care s-a încheiat procesul-verbal de cercetare și repartizarea acestora;
v) numele și semnătura persoanei/persoanelor care a/au efectuat cercetarea;
w) avizul inspectorului-șef adjunct securitate și sănătate în muncă/avizul inspectorului general de stat adjunct securitate și sănătate în muncă;
x) viza inspectorului-șef/inspectorului general de stat.

Art. 129. - (1) În capitolul prevăzut la art. 128 lit. b) se vor indica, de asemenea, prevederile legale potrivit cărora persoanele sunt îndreptățite să efectueze cercetarea, precum și numele angajatorului și ale persoanelor care au participat din partea organelor competente la primele cercetări.

(2) În capitolul prevăzut la art. 128 lit. c) se vor indica, de asemenea, motivele pentru care s-a solicitat prelungirea termenului de cercetare.

(3) În capitolul prevăzut la art. 128 lit. e) se va indica, de asemenea, data decesului, pentru cazul în care s-a produs un eveniment și ulterior a survenit decesul victimelor implicate în acest eveniment.

(4) În capitolul prevăzut la art. 128 lit. g) se vor indica, de asemenea, datele de identificare ale angajatorilor la care sunt/au fost angajate victimele, numele reprezentanților legali ai angajatorilor, numărul documentului prin care s-a certificat autorizarea de funcționare din punct de vedere al securității și sănătății în muncă, adresa punctului de lucru.

(5) În capitolul prevăzut la art. 128 lit. h) se vor indica, de asemenea, următoarele: numele, prenumele, cetățenia, vârsta, starea civilă, numărul de copii minori, domiciliul, locul de muncă la care este încadrat, profesia de bază, ocupația în momentul accidentării, vechimea în muncă, în funcție sau în meserie și la locul de muncă, data efectuării ultimului instructaj în domeniul securității și sănătății în muncă, iar pentru persoanele care, în momentul accidentării, desfășurau o activitate pentru care este necesară autorizare, se va face referire și la aceasta.

(6) Capitolul prevăzut la art. 128 lit. i) va conține următoarele subcapitole:

a) descrierea detaliată a locului producerii evenimentului;

b) descrierea detaliată a echipamentului de muncă;

c) descrierea detaliată a împrejurărilor;

d) descrierea detaliată a modului în care s-a produs evenimentul.

(7) În capitolele prevăzute la art. 128 lit. k) -m) se va face trimitere la reglementările legale în vigoare încălcate, cu redarea integrală a textului acestora.

(8) Denumirea capitolului prevăzut la art. 128 lit. o) se va schimba în "Propuneri pentru sancțiuni administrative și disciplinare", în cazul accidentelor cercetate de către comisia numită de angajator.

(8¹) În capitolul prevăzut la art. 128 lit. s) se vor stabili termene de aducere la îndeplinire a măsurilor dispuse, precum și persoanele responsabile de îndeplinirea acestora.

(9) Capitolele prevăzute la art. 128 lit. w) și x) se vor regăsi în procesul-verbal de cercetare numai pentru evenimentele cercetate de către inspectoratul teritorial de muncă sau Inspekția Muncii, conform competențelor.

(10) În cazul accidentelor cu ITM, procesul-verbal de cercetare se va încheia cu capitolul prevăzut la art. 128 lit. w), care va fi numit "Viza angajatorului".

Art. 130. - În situațiile în care din cercetare rezultă că accidentul nu întrunește condițiile pentru a fi încadrat ca accident de muncă, se va face această mențiune la capitolele procesului-verbal de cercetare prevăzute la art. 128 lit. q) și r) și se vor dispune măsurile care trebuie luate de angajator pentru prevenirea unor cazuri asemănătoare.

Art. 131. - Comisia de cercetare a unui eveniment numită de angajator poate face propuneri de sancțiuni disciplinare și/sau administrative, pe care le va menționa în procesul-verbal de cercetare.

Art. 132. - (1) Procesul-verbal de cercetare a unui eveniment se întocmește în mai multe exemplare, după cum urmează:

a) în cazul accidentului de muncă urmat de incapacitate temporară de muncă, pentru angajatorul care înregistrează accidentul, inspectoratul teritorial de muncă care a avizat dosarul, asigurător și victime;

b) în cazul accidentului de muncă urmat de incapacitate temporară de muncă, pentru lucrători cu angajatori diferiți, pentru fiecare angajator, inspectoratul teritorial de muncă care a avizat dosarul, asigurător și victime;

c) în cazul accidentului de muncă urmat de invaliditate, pentru angajatorul care înregistrează accidentul, organul de urmărire penală, inspectoratul teritorial de muncă care a efectuat cercetarea, Inspekția Muncii, asigurător și victime;

d) în cazul accidentului de muncă mortal, precum și în cazul accidentului mortal în afara muncii, pentru angajatorul care înregistrează accidentul, organul de urmărire penală, inspectoratul teritorial de muncă care a efectuat cercetarea, Inspekția Muncii, asigurător și familiile victimelor;

e) în cazul incidentului periculos, pentru angajatorul care înregistrează incidentul, organele de urmărire penală, inspectoratul teritorial de muncă care a efectuat cercetarea, Inspekția Muncii și asigurător.

(2) Procesul-verbal de cercetare poate fi întocmit într-un număr mai mare de exemplare, după caz.

Art. 133. - (1) În cazul în care accidentul de muncă s-a produs la un angajator, altul decât cel care îl înregistrează, un exemplar din procesul-verbal de cercetare va fi trimis și acestuia.

(2) În cazul în care angajatorul la care se înregistrează accidentul de muncă își are sediul, domiciliul sau reședința pe teritoriul altui județ decât cel pe raza căruia s-a produs accidentul, se va trimite un exemplar din procesul-verbal de cercetare inspectoratului teritorial de muncă pe raza căruia are sediul, domiciliul sau reședința angajatorul.

Art. 134. - (1) În cazul în care un lucrător prezintă un certificat medical cu cod «accident de muncă», angajatorul care și-a asumat atribuțiile în domeniul securității și sănătății în muncă/lucrătorul desemnat/serviciul intern de prevenire și protecție/serviciul extern de prevenire și protecție va solicita acestuia o declarație scrisă privind data, locul, modul și împrejurările în care s-a produs evenimentul în urma căruia s-a accidentat.

(2) În baza declarației prevăzute la alin. (1) și în funcție de data, locul, modul și împrejurările producerii evenimentului, angajatorul care și-a asumat atribuțiile în domeniul securității și sănătății în muncă/lucrătorul desemnat/serviciul intern de prevenire și protecție/serviciul extern de prevenire și protecție va comunica și cerceta evenimentul sau, în situația în care evenimentul prevăzut la alin. (1) nu a avut loc în timpul procesului de muncă sau în îndeplinirea îndatoririlor de serviciu ori în timpul și pe traseul normal al deplasării de la locul de muncă la domiciliu și invers, va arhiva declarația originală împreună cu o copie a certificatului medical.

Punere în aplicare SECȚIUNEA 1 prin Normă metodologică Norma metodologică de aplicare a prevederilor Legii securității ... din 11/10/2006 :

SECȚIUNEA 1 Comunicarea evenimentelor

Art. 108. - (1) Orice eveniment va fi comunicat conform prevederilor art. 26 și art. 27 alin. (1) din lege.

(2) Dacă printre victimele evenimentului se află și lucrători ai altor angajatori, evenimentul va fi comunicat și angajatorilor acestora de către angajatorul la care s-a produs evenimentul.

(3) Evenimentul produs în condițiile prevăzute la art. 30 alin. (1) lit. d) și e) din lege, dacă a avut loc în afara întreprinderii și/sau unității și nu a avut nicio legătură cu aceasta, va fi comunicat inspectoratului teritorial de muncă pe raza căruia s-a produs, de către orice persoană care are cunoștință despre producerea evenimentului.

Art. 109. - Comunicarea evenimentelor va cuprinde cel puțin următoarele informații, conform modelului prevăzut în anexa nr. 13:

- a) denumirea/numele angajatorului la care s-a produs accidentul și, dacă este cazul, denumirea/numele angajatorului la care este/a fost angajat accidentatul;
- b) sediul/adresa și numărul de telefon ale angajatorului;
- c) locul unde s-a produs evenimentul;
- d) data și ora la care s-a produs evenimentul/data și ora la care a decedat accidentatul;
- e) numele și prenumele victimei;
- f) datele personale ale victimei: vârsta, starea civilă, copii în întreținere, alte persoane în întreținere, ocupația, vechimea în ocupație și la locul de muncă;
- g) împrejurările care se cunosc și cauzele prezumtive;
- h) consecințele accidentului;
- i) numele și funcția persoanei care comunică evenimentul;
- j) data comunicării;
- k) unitatea sanitară cu paturi la care a fost internat accidentatul.

Art. 110. - În cazul accidentelor de circulație produse pe drumurile publice, soldate cu decesul victimelor, în care printre victime sunt și persoane aflate în îndeplinirea unor îndatoriri de serviciu, serviciile poliției rutiere vor comunica evenimentul la inspectoratul teritorial de muncă din județul pe raza căruia s-a produs.

Art. 111. - (1) Angajatorul va lua măsurile necesare pentru a nu se modifica starea de fapt rezultată din producerea evenimentului, până la primirea acordului din partea organelor care efectuează cercetarea, cu excepția cazurilor în care menținerea acestei stări ar genera producerea altor evenimente, ar agrava starea accidentaților sau ar pune în pericol viața lucrătorilor și a celorlalți participanți la procesul muncii.

(2) În situația în care este necesar să se modifice starea de fapt rezultată din producerea evenimentului, se vor face, după posibilități, schițe sau fotografii ale locului unde s-a produs, se vor identifica și se vor ridica orice obiecte care conțin sau poartă o urmă a evenimentului; obiectele vor fi predate organelor care efectuează cercetarea și vor constitui probe în cercetarea evenimentului.

(3) Pentru orice modificare a stării de fapt rezultată din producerea evenimentului, angajatorul sau reprezentantul său legal va consemna pe propria răspundere, într-un proces-verbal, toate modificările efectuate după producerea evenimentului.

Art. 112. - (1) Inspectoratul teritorial de muncă pe raza căruia a avut loc evenimentul va comunica Inspecției Muncii:

- a) incidentul periculos;
- b) evenimentul care a avut ca urmare un deces;
- c) evenimentul care a avut ca urmare un accident colectiv;
- d) evenimentul care a avut ca urmare un accident urmat de invaliditate evidentă;
- e) evenimentul care a avut ca urmare un accident urmat de invaliditate.
- f) evenimentul care a avut ca urmare dispariția unei/unor persoane.

(2) Evenimentele prevăzute la alin. (1) lit. d) și e) se vor comunica Inspecției Muncii după primirea deciziei de încadrare într-un grad de invaliditate.

(3) Comunicarea către Inspecția Muncii va cuprinde informațiile prevăzute la art. 109.

Art. 113. - (1) La solicitarea organelor care efectuează cercetarea evenimentului, unitatea sanitară care acordă asistență medicală de urgență se va pronunța în scris cu privire la diagnosticul provizoriu, în termen de maximum 3 zile lucrătoare de la primirea solicitării.

(2) Unitatea sanitară prevăzută la alin. (1) va lua măsuri pentru recoltarea imediată a probelor de laborator, în vederea determinării alcoolemiei sau a stării de influență a produselor ori substanțelor stupefiante sau a medicamentelor cu efecte similare acestora, precum și pentru recoltarea altor probe specifice solicitate de inspectoratul teritorial de muncă, urmând să comunice rezultatul determinărilor specifice în termen de 5 zile lucrătoare de la obținerea acestora.

(3) În caz de deces al persoanei accidentate, inspectoratul teritorial de muncă va solicita în scris unității medico-legale competente un raport preliminar din care să reiasă faptul că decesul a fost sau nu urmarea unei vătămări violente, în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 1/2000 privind organizarea activității și funcționarea instituțiilor de medicină legală, aprobată cu modificări prin Legea nr. 459/2001, republicată, și legislației subsecvente.

(4) Unitatea medico-legală va transmite raportul preliminar inspectoratului teritorial de muncă în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 1/2000, aprobată cu modificări prin Legea nr. 459/2001, republicată, și ale legislației subsecvente.

(5) Unitatea medico-legală va transmite raportul de constatare medico-legală în termenul prevăzut la art. 29 alin. (3) din lege.

(6) În cazul accidentului urmat de invaliditate, unitatea de expertiză medicală și recuperare a capacității de muncă ce a emis decizia de încadrare într-un grad de invaliditate va trimite o copie de pe decizie, în termen de 5 zile lucrătoare de la data eliberării acesteia, la inspectoratul teritorial de muncă pe raza căruia s-a produs accidentul.

SECȚIUNEA a 2-a Cercetarea evenimentelor

Art. 114. - Cercetarea evenimentelor are ca scop stabilirea împrejurărilor și a cauzelor care au condus la producerea acestora, a reglementărilor legale încălcate, a răspunderilor și a măsurilor ce se impun a fi luate pentru prevenirea producerii altor cazuri similare și, respectiv, pentru determinarea caracterului accidentului.

Art. 115. - Cercetarea se face imediat după comunicare, în conformitate cu prevederile art. 29 alin. (1) din lege.

Art. 116. - (1) Cercetarea evenimentelor care produc incapacitate temporară de muncă se efectuează de către angajatorul la care s-a produs evenimentul.

(1¹) Fac excepție de la prevederile alin. (1) cazurile în care lucrătorii au suferit o invaliditate evidentă, cazurile în care victimele sunt cetățeni străini sau cazurile în care printre victime se află cetățeni străini.

(1²) În cazurile prevăzute la alin. (1¹) cercetarea se efectuează de către inspectoratul teritorial de muncă pe raza căruia s-a produs evenimentul.

(2) Angajatorul are obligația să numească de îndată, prin decizie scrisă, comisia de cercetare a evenimentului.

(3) Comisia de cercetare a evenimentului va fi compusă din cel puțin 3 persoane, dintre care o persoană trebuie să fie, după caz:

a) lucrător desemnat;

b) reprezentant al serviciului intern de prevenire și protecție;

c) reprezentant al serviciului extern de prevenire și protecție cu pregătire corespunzătoare conform art. 47 lit. c) sau care îndeplinește cerințele prevăzute la art. 51¹ lit. b).

(4) Persoanele numite de către angajator în comisia de cercetare a evenimentului trebuie să aibă pregătire tehnică corespunzătoare și să nu fie implicate în organizarea și conducerea locului de muncă unde a avut loc evenimentul și să nu fi avut o responsabilitate în producerea evenimentului.

(5) Angajatorul care și-a asumat atribuțiile în domeniul securității și sănătății în muncă nu poate face parte din comisia de cercetare a evenimentului, în acest caz urmând să apeleze la servicii externe.

(6) Dacă în eveniment sunt implicate victime cu angajatori diferiți, în comisia de cercetare numită de angajatorul la care s-a produs evenimentul vor fi nominalizate și persoane numite prin decizie scrisă de către ceilalți angajatori.

(7) Angajatorul care a organizat transportul răspunde pentru cercetarea accidentului de circulație produs pe drumurile publice, urmat de incapacitate temporară de muncă, cu respectarea, atunci când este cazul, a prevederilor alin. (6).

(8) Cercetarea evenimentului prevăzut la art. 30 alin. (1) lit. d) și e) din lege, dacă acesta a avut loc în afara întreprinderii și/sau unității angajatorului și nu a avut nicio legătură cu aceasta, se efectuează în condițiile legii.

(9) Angajatorul care nu dispune de personal competent în conformitate cu alin. (4) sau nu are personal suficient trebuie să asigure cercetarea apelând la servicii externe de prevenire și protecție.

Art. 116¹. - Cercetarea evenimentelor care au ca urmare decesul și/sau invaliditatea lucrătorilor, precum și a incidentelor periculoase care se produc pe teritoriul altor județe decât județul unde are sediul social angajatorul se va face de către inspectoratul teritorial de muncă pe teritoriul căruia a avut loc evenimentul.

Art. 117. - (1) În cazul accidentelor de circulație pe drumurile publice în care sunt implicate persoane aflate în îndeplinirea îndatoririlor de serviciu, serviciile poliției rutiere vor transmite comisiei numite de angajator, inspectoratului teritorial de muncă pe teritoriul căruia a avut loc evenimentul sau Inspecției Muncii, la cererea acestora, în termen de 5 zile lucrătoare de la solicitare, un exemplar al procesului-verbal de cercetare la fața locului și orice alte documente existente necesare cercetării, cum ar fi: copii de pe declarații, foaia de parcurs, ordin de deplasare, schițe.

(2) În cazul accidentelor de circulație pe drumurile publice, în baza documentelor prevăzute la alin. (1) transmise de organele de poliție și a altor documente din care să rezulte că victima se afla în îndeplinirea unor îndatoriri de serviciu, organele împuternicite potrivit prevederilor legale vor efectua cercetarea evenimentului.

Art. 118. - (1) Persoanele împuternicite, potrivit legii, să efectueze cercetarea evenimentelor au dreptul să ia declarații scrise, să preleveze sau să solicite prelevarea de probe necesare cercetării, să solicite sau să consulte orice acte ori documente ale angajatorului, iar acesta este obligat să le pună la dispoziție în condițiile legii.

(2) În situațiile prevăzute la alin. (1), cheltuielile necesare prelevării și analizării probelor în vederea cercetării vor fi suportate de angajatorul la care a avut loc evenimentul.

Art. 119. - (1) Pentru cercetarea evenimentelor se pot solicita experți sau specialiști, cum ar fi cei din cadrul unor operatori economici cu competențe potrivit prevederilor legale să efectueze expertize tehnice, iar aceștia trebuie să răspundă solicitării.

(2) În situația prevăzută la alin. (1), expertizele tehnice întocmite vor face parte integrantă din dosarul de cercetare a evenimentului.

(3) Cheltuielile aferente efectuării expertizelor, precum și cele necesare analizării probelor prelevate cu ocazia cercetării se suportă de către angajatorul la care a avut loc evenimentul sau care se face răspunzător de organizarea activității în urma căreia s-a produs evenimentul.

Art. 120. - (1) Cercetarea evenimentului urmat de incapacitate temporară de muncă se va încheia în cel mult 10 zile lucrătoare calculate de la data producerii.

(2) Fac excepție de la prevederile alin. (1) situații cum ar fi cele în care este necesară prelevarea de probe, efectuarea de expertize, determinări de noxe, pentru care se poate solicita în scris, argumentat și în perioada prevăzută la alin. (1), la inspectoratul teritorial de muncă pe raza căruia s-a produs evenimentul, prelungirea termenului de cercetare.

(3) Cercetarea evenimentelor care au avut ca urmare deces, invaliditate evidentă, invaliditate confirmată ulterior, a accidentelor colective sau a situațiilor de persoane date dispărute, precum și cercetarea incidentelor periculoase se vor încheia în cel mult 15 zile lucrătoare de la data producerii acestora.

(4) Fac excepție de la prevederile alin. (3) situații cum ar fi cele în care este necesară eliberarea certificatului medico-legal sau, după caz, a raportului de expertiză ori de constatare medico-legală, prelevarea de probe sau efectuarea de expertize, pentru care inspectoratul teritorial de muncă care cercetează evenimentele poate solicita în scris, argumentat și în termen, la Inspecția Muncii, prelungirea termenului de cercetare.

Art. 121. - (1) În cazul accidentului cu incapacitate temporară de muncă, în urma căruia a intervenit invaliditatea confirmată prin decizie sau decesul victimei, inspectoratul teritorial de muncă pe raza căruia s-a produs evenimentul va completa dosarul de cercetare întocmit la data producerii evenimentului și va întocmi un nou proces-verbal de cercetare bazat pe dosarul completat.

(2) Întocmirea noului proces-verbal de cercetare a accidentului, prevăzut la alin. (1), se face în cel mult 10 zile lucrătoare de la data primirii de către inspectoratul teritorial de muncă a deciziei de încadrare într-un grad de invaliditate sau a certificatului de constatare medico-legal ori, după caz, a raportului de expertiză sau de constatare medico-legală.

(3) Invaliditatea evidentă va fi cercetată de către inspectoratul teritorial de muncă pe raza căruia s-a produs, ca eveniment care a produs incapacitate temporară de muncă, și, în funcție de consecințele ulterioare ale evenimentului, se va proceda conform prevederilor alin. (1) și (2).

(4) Fac excepție de la prevederile alin. (2) și (3) situațiile în care este necesară administrarea de probe suplimentare, cum ar fi primirea de documente, prelevarea de probe, efectuarea de expertize, audierea de martori, pentru care inspectoratul teritorial de muncă însărcinat cu cercetarea evenimentului poate solicita în scris, argumentat și în termen, la Inspecția Muncii, prelungirea termenului de cercetare.

Art. 122. - (1) Cercetarea evenimentelor se va finaliza cu întocmirea unui dosar, care va cuprinde:

a) opisul actelor aflate în dosar;

b) procesul-verbal de cercetare;

c) nota de constatare la fața locului, încheiată imediat după producerea evenimentului de către inspectorul de muncă, în cazul evenimentelor care se cercetează de către inspectoratul teritorial de muncă/Inspekția Muncii, conform competențelor, sau de către lucrătorul desemnat/serviciul intern de prevenire și protecție, iar în absența acestora, de serviciul extern de prevenire și protecție, în cazul evenimentelor a căror cercetare intră în competența angajatorului, și semnată de către angajator, care va cuprinde precizări referitoare la poziția victimei, existența sau inexistența echipamentului individual de protecție, starea echipamentelor de muncă, modul în care funcționau dispozitivele de protecție, închiderea fișei de instruire individuală prin barare și semnătură, ridicarea de documente sau prelevarea de probe și orice alte indicii care pot clarifica toate cauzele și împrejurările producerii evenimentului;

c¹) nota de constatare la fața locului, întocmită de alte organe de cercetare abilitate și încheiată în prezența și cu participarea reprezentanților inspectoratului teritorial de muncă, care reprezintă piesă la dosar și înlocuiește nota prevăzută la lit. c). Nota de constatare nu se va întocmi în situațiile în care se menține o stare de pericol grav și iminent de accidentare, care nu permite accesul inspectorilor de muncă la locul evenimentului, argumentându-se acest fapt;

d) schițe și fotografii referitoare la eveniment;

e) declarațiile accidentaților, în cazul evenimentului urmat de incapacitate temporară de muncă sau de invaliditate;

f) declarațiile martorilor și ale oricăror persoane care pot contribui la elucidarea împrejurărilor și a cauzelor reale ale producerii evenimentului;

g) copii ale actelor și documentelor necesare pentru elucidarea împrejurărilor și a cauzelor reale ale evenimentului;

h) copii ale certificatului constatator sau oricăror alte autorizații în baza cărora angajatorul își desfășoară activitatea;

i) copii ale fișei de identificare a factorilor de risc profesional și ale fișei de aptitudine, întocmite potrivit prevederilor legale;

j) copii ale contractelor individuale de muncă ale victimelor;

k) copii ale fișelor de instruire individuală în domeniul securității și sănătății în muncă ale victimelor; în caz de deces aceste fișe se vor anexa în original;

l) concluziile raportului de constatare medico-legală, în cazul accidentului mortal;

m) copie a hotărârii judecătorești prin care se declară decesul, în cazul persoanelor date dispărute;

n) copie a certificatului de concediu medical, în cazul accidentului urmat de incapacitate temporară de muncă;

o) copie a deciziei de încadrare într-un grad de invaliditate, în cazul accidentului urmat de invaliditate;

p) copii ale actelor/documentelor emise/completate de unitățile sanitare care au acordat asistență medicală victimelor, inclusiv asistență medicală de urgență, din care să rezulte data și ora când accidentatul s-a prezentat pentru consultație, precum și diagnosticul.

q) copie a procesului-verbal de cercetare la fața locului, încheiat de serviciile poliției rutiere, în cazul accidentelor de circulație pe drumurile publice.

(2) Dosarul va mai cuprinde, după caz, orice alte acte și documente necesare pentru a determina caracterul accidentului, cum ar fi:

a) copie a autorizației, în cazul în care victima desfășura o activitate care necesită autorizare;

b) copie a diplomei, adeverinței sau certificatului de calificare a victimei;

c) acte de expertiză tehnică, întocmite cu ocazia cercetării evenimentului;

d) acte doveditoare, emise de organe autorizate, din care să se poată stabili locul, data și ora producerii evenimentului sau să se poată justifica prezența victimei la locul, ora și data producerii evenimentului;

e) documente din care să rezulte că accidentatul îndeplinea îndatoriri de serviciu;

f) corespondența cu alte instituții/unități în vederea obținerii actelor solicitate;

g) adresele de prelungire a termenelor de cercetare, în conformitate cu art. 120 alin. (2) și (4);

h) actul medical emis de unitatea sanitară care a acordat asistență medicală de urgență, din care să rezulte diagnosticul la internare și/sau externare;

i) procesul-verbal încheiat după producerea evenimentului, în condițiile prevăzute la art. 111;

j) formularul pentru înregistrarea accidentului de muncă, denumit în continuare FIAM, aprobat prin ordin al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei.

Art. 123. - Dosarul de cercetare a evenimentului trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) filele dosarului să fie numerotate, semnate de inspectorul care a efectuat cercetarea sau de membrii comisiei de cercetare, numită de angajator, și ștampilate cu ștampila inspectoratului sau a angajatorului;

b) numărul total de file conținut de dosarul de cercetare și numărul de file pentru fiecare document anexat la dosar să fie menționate în opis;

c) fiecare document, cu excepția procesului-verbal de cercetare, să fie identificat în dosarul de cercetare ca anexă;

d) paginile și spațiile albe să fie barate;

e) schițele referitoare la eveniment, anexate la dosar, să fie însoțite de explicații;

f) fotografiile referitoare la eveniment să fie clare și însoțite de explicații;

g) formularul pentru declarație să fie conform modelului prevăzut în anexa nr. 14;

h) declarațiile aflate la dosar să fie însoțite de forma tehnoredactată, pentru a se evita eventualele confuzii datorate scrisului ilizibil, certificate ca fiind conforme cu originalul și semnate de către inspectorul care a efectuat cercetarea sau de către unul dintre membrii comisiei de cercetare.

Art. 124. - (1) Dosarul de cercetare a evenimentelor se va întocmi astfel:

a) într-un exemplar, pentru evenimentele care au produs incapacitate temporară de muncă; dosarul se păstrează în arhiva angajatorului care înregistrează accidentul;

b) într-un exemplar, pentru incidentele periculoase; dosarul se păstrează la inspectoratul teritorial de muncă care a efectuat cercetarea;

c) în două exemplare, pentru evenimentele care au produs invaliditate confirmată prin decizie, deces, accidente colective; originalul se înaintează organelor de urmărire penală și un exemplar se păstrează la inspectoratul teritorial de muncă care a efectuat cercetarea;

d) în două exemplare, pentru evenimentele care au antrenat invaliditate evidentă; originalul se păstrează la inspectoratul teritorial de muncă care a efectuat cercetarea și un exemplar se transmite angajatorului care înregistrează accidentul;

e) în trei exemplare, pentru evenimentele cercetate de Inspekția Muncii; originalul se înaintează organelor de urmărire penală, un exemplar se păstrează la Inspekția Muncii și un exemplar la inspectoratul teritorial de muncă pe raza căruia s-a produs evenimentul;

f) în mai multe exemplare, pentru evenimentele care au produs incapacitatea temporară de muncă pentru victime cu angajatori diferiți; originalul se păstrează în arhiva angajatorului care înregistrează accidentul și celelalte exemplare se păstrează de către ceilalți angajatori.

(2) În cazul evenimentelor care au generat accidente urmate de incapacitate temporară de muncă sau al incidentelor periculoase în care faptele comise pot fi considerate infracțiuni, potrivit legii, dosarul de cercetare se încheie în două exemplare, originalul fiind înaintat organului de urmărire penală.

Art. 125. - (1) Dosarul de cercetare, întocmit de comisia numită de către angajator, se înaintează pentru verificare și avizare la inspectoratul teritorial de muncă pe raza căruia s-a produs evenimentul, în termen de 5 zile lucrătoare de la finalizarea cercetării.

(2) Inspectoratul teritorial de muncă va analiza dosarul, va aviza și va restitui dosarul în cel mult 7 zile lucrătoare de la data primirii.

(3) Dosarul va fi însoțit de avizul inspectoratului teritorial de muncă.

(4) În cazul în care inspectoratul teritorial de muncă constată că cercetarea nu a fost efectuată corespunzător, dispune în scris măsuri pentru refacerea procesului-verbal de cercetare și/sau completarea dosarului, după caz.

(5) Comisia de cercetare va completa dosarul și va reface procesul-verbal de cercetare în termen de 5 zile lucrătoare de la data primirii dosarului.

(6) Dacă evenimentul urmat de incapacitate temporară de muncă s-a produs în condițiile prevăzute la art. 124 alin.

(2), inspectoratul teritorial de muncă va înainta originalul dosarului de cercetare la organul de urmărire penală, imediat după avizare.

Art. 126. - (1) Dosarul de cercetare original, întocmit de inspectoratul teritorial de muncă, cu excepția cazului prevăzut la art. 121 alin. (3), va fi înaintat în vederea avizării la Inspekția Muncii, în cel mult 5 zile lucrătoare de la finalizarea cercetării.

(1¹) Dosarul de cercetare întocmit de comisia de cercetare numită de Inspekția Muncii se avizează de către inspectorul general de stat.

(2) Dosarul de cercetare pentru cazul dispariției de persoane, ca urmare a unui eveniment și în împrejurări care îndreptățesc presupunerea decesului acestora, va fi păstrat la inspectoratul teritorial de muncă care a efectuat cercetarea, până la emiterea hotărârii judecătorești prin care se declară decesul persoanelor dispărute, conform prevederilor legale în vigoare; după completarea dosarului, acesta va fi înaintat în vederea avizării la Inspekția Muncii.

(3) Inspekția Muncii avizează și restituie dosarele prevăzute la alin. (1) în cel mult 10 zile lucrătoare de la data primirii.

(4) În cazul în care Inspekția Muncii constată că cercetarea nu a fost efectuată corespunzător, poate dispune completarea dosarului și întocmirea unui nou proces-verbal de cercetare.

(5) Inspectoratul teritorial de muncă va întocmi noul proces-verbal de cercetare și/sau va completa dosarul, în termen de 5 zile lucrătoare de la data primirii dosarului, pe baza observațiilor transmise de Inspekția Muncii.

(6) Inspectoratul teritorial de muncă transmite dosarele de cercetare prevăzute la alin. (1) organelor de urmărire penală, numai după ce au fost avizate de către Inspekția Muncii.

(7) Dosarul de cercetare completat și noul proces-verbal de cercetare întocmit în condițiile alin. (4) și (5) vor fi transmise organelor de urmărire penală.

Art. 127. - (1) Dosarul de cercetare al accidentului de muncă cu invaliditate, înaintat organelor de urmărire penală, se restituie la inspectoratul teritorial de muncă care a efectuat cercetarea, pentru completare și întocmirea unui nou proces-verbal de cercetare, în cazul în care se produce decesul accidentatului ca urmare a accidentului suferit, confirmat în baza unui act medico-legal.

(2) Dosarul prevăzut la alin. (1) se restituie la inspectoratul teritorial de muncă în termen de 10 zile lucrătoare de la data solicitării acestuia.

(3) Completarea dosarului prevăzut la alin. (1) și întocmirea noului proces-verbal de cercetare a evenimentului se fac în cel mult 5 zile lucrătoare de la primirea dosarului la inspectoratul teritorial de muncă.

(4) Dosarul completat și noul proces-verbal de cercetare vor fi înaintate în vederea avizării la Inspekția Muncii, care le va restitui inspectoratului teritorial de muncă în termen de 10 zile lucrătoare de la data primirii.

(5) După avizarea de către Inspekția Muncii în condițiile prevăzute la art. 126, dosarul va fi înaintat organelor de urmărire penală de către inspectoratul teritorial de muncă.

Art. 128. - Procesul-verbal de cercetare a evenimentului trebuie să conțină următoarele capitole:

a) data încheierii procesului-verbal;

b) numele persoanelor și în ce calitate efectuează cercetarea evenimentului;

c) perioada de timp și locul în care s-a efectuat cercetarea;

d) obiectul cercetării;

e) data și ora producerii evenimentului;

f) locul producerii evenimentului;

g) datele de identificare a angajatorului la care s-a produs evenimentul, numele reprezentantului său legal;

h) datele de identificare a accidentatului/accidentatilor;

i) descrierea detaliată a locului, echipamentului de muncă, a împrejurărilor și modului în care s-a produs evenimentul;

j) urmările evenimentului și/sau urmările suferite de persoanele accidentate;

k) cauza producerii evenimentului;

l) alte cauze care au concurat la producerea evenimentului;

m) alte constatări făcute cu ocazia cercetării evenimentului;

n) persoanele răspunzătoare de încălcarea reglementărilor legale, din capitolele de la lit. k), l) și m);

o) sancțiunile contravenționale aplicate;

p) propuneri pentru cercetare penală;

q) caracterul accidentului;

r) angajatorul care înregistrează accidentul de muncă sau incidentul periculos;

s) măsuri dispuse pentru prevenirea altor evenimente similare și persoanele responsabile pentru realizarea acestora;

t) termenul de raportare la inspectoratul teritorial de muncă privind realizarea măsurilor prevăzute la lit. s);

u) numărul de exemplare în care s-a încheiat procesul-verbal de cercetare și repartizarea acestora;

v) numele și semnătura persoanei/persoanelor care a/au efectuat cercetarea;

w) avizul inspectorului-șef adjunct securitate și sănătate în muncă/avizul inspectorului general de stat adjunct

securitate și sănătate în muncă;

x) viza inspectorului-șef/inspectorului general de stat.

Art. 129. - (1) În capitolul prevăzut la art. 128 lit. b) se vor indica, de asemenea, prevederile legale potrivit cărora persoanele sunt îndreptățite să efectueze cercetarea, precum și numele angajatorului și ale persoanelor care au participat din partea organelor competente la primele cercetări.

(2) În capitolul prevăzut la art. 128 lit. c) se vor indica, de asemenea, motivele pentru care s-a solicitat prelungirea termenului de cercetare.

(3) În capitolul prevăzut la art. 128 lit. e) se va indica, de asemenea, data decesului, pentru cazul în care s-a produs un eveniment și ulterior a survenit decesul victimelor implicate în acest eveniment.

(4) În capitolul prevăzut la art. 128 lit. g) se vor indica, de asemenea, datele de identificare ale angajatorilor la care sunt/au fost angajate victimele, numele reprezentanților legali ai angajatorilor, numărul documentului prin care s-a certificat autorizarea de funcționare din punct de vedere al securității și sănătății în muncă, adresa punctului de lucru.

(5) În capitolul prevăzut la art. 128 lit. h) se vor indica, de asemenea, următoarele: numele, prenumele, cetățenia, vârsta, starea civilă, numărul de copii minori, domiciliul, locul de muncă la care este încadrat, profesia de bază, ocupația în momentul accidentării, vechimea în muncă, în funcție sau în meserie și la locul de muncă, data efectuării ultimului instructaj în domeniul securității și sănătății în muncă, iar pentru persoanele care, în momentul accidentării, desfășurau o activitate pentru care este necesară autorizare, se va face referire și la aceasta.

(6) Capitolul prevăzut la art. 128 lit. i) va conține următoarele subcapitole:

a) descrierea detaliată a locului producerii evenimentului;

b) descrierea detaliată a echipamentului de muncă;

c) descrierea detaliată a împrejurărilor;

d) descrierea detaliată a modului în care s-a produs evenimentul.

(7) În capitolele prevăzute la art. 128 lit. k) -m) se va face trimitere la reglementările legale în vigoare încălcate, cu redarea integrală a textului acestora.

(8) Denumirea capitolului prevăzut la art. 128 lit. o) se va schimba în "Propuneri pentru sancțiuni administrative și disciplinare", în cazul accidentelor cercetate de către comisia numită de angajator.

(8¹) În capitolul prevăzut la art. 128 lit. s) se vor stabili termene de aducere la îndeplinire a măsurilor dispuse, precum și persoanele responsabile de îndeplinirea acestora.

(9) Capitolele prevăzute la art. 128 lit. w) și x) se vor regăsi în procesul-verbal de cercetare numai pentru evenimentele cercetate de către inspectoratul teritorial de muncă sau Inspekția Muncii, conform competențelor.

(10) În cazul accidentelor cu ITM, procesul-verbal de cercetare se va încheia cu capitolul prevăzut la art. 128 lit. w), care va fi numit "Viza angajatorului".

Art. 130. - În situațiile în care din cercetare rezultă că accidentul nu întrunește condițiile pentru a fi încadrat ca accident de muncă, se va face această mențiune la capitelele procesului-verbal de cercetare prevăzute la art. 128 lit. q) și r) și se vor dispune măsurile care trebuie luate de angajator pentru prevenirea unor cazuri asemănătoare.

Art. 131. - Comisia de cercetare a unui eveniment numită de angajator poate face propuneri de sancțiuni disciplinare și/sau administrative, pe care le va menționa în procesul-verbal de cercetare.

Art. 132. - (1) Procesul-verbal de cercetare a unui eveniment se întocmește în mai multe exemplare, după cum urmează:

a) în cazul accidentului de muncă urmat de incapacitate temporară de muncă, pentru angajatorul care înregistrează accidentul, inspectoratul teritorial de muncă care a avizat dosarul, asigurător și victime;

b) în cazul accidentului de muncă urmat de incapacitate temporară de muncă, pentru lucrători cu angajatori diferiți, pentru fiecare angajator, inspectoratul teritorial de muncă care a avizat dosarul, asigurător și victime;

c) în cazul accidentului de muncă urmat de invaliditate, pentru angajatorul care înregistrează accidentul, organul de urmărire penală, inspectoratul teritorial de muncă care a efectuat cercetarea, Inspekția Muncii, asigurător și victime;

d) în cazul accidentului de muncă mortal, precum și în cazul accidentului mortal în afara muncii, pentru angajatorul care înregistrează accidentul, organul de urmărire penală, inspectoratul teritorial de muncă care a efectuat cercetarea, Inspekția Muncii, asigurător și familiile victimelor;

e) în cazul incidentului periculos, pentru angajatorul care înregistrează incidentul, organele de urmărire penală, inspectoratul teritorial de muncă care a efectuat cercetarea, Inspekția Muncii și asigurător.

(2) Procesul-verbal de cercetare poate fi întocmit într-un număr mai mare de exemplare, după caz.

Art. 133. - (1) În cazul în care accidentul de muncă s-a produs la un angajator, altul decât cel care îl înregistrează, un exemplar din procesul-verbal de cercetare va fi trimis și acestuia.

(2) În cazul în care angajatorul la care se înregistrează accidentul de muncă își are sediul, domiciliul sau reședința pe teritoriul altui județ decât cel pe raza căruia s-a produs accidentul, se va trimite un exemplar din procesul-verbal de cercetare inspectoratului teritorial de muncă pe raza căruia are sediul, domiciliul sau reședința angajatorul.

Art. 134. - (1) În cazul în care un lucrător prezintă un certificat medical cu cod «accident de muncă», angajatorul care și-a asumat atribuțiile în domeniul securității și sănătății în muncă/lucrătorul desemnat/serviciul intern de prevenire și protecție/serviciul extern de prevenire și protecție va solicita acestuia o declarație scrisă privind data, locul, modul și împrejurările în care s-a produs evenimentul în urma căruia s-a accidentat.

(2) În baza declarației prevăzute la alin. (1) și în funcție de data, locul, modul și împrejurările producerii evenimentului, angajatorul care și-a asumat atribuțiile în domeniul securității și sănătății în muncă/lucrătorul desemnat/serviciul intern de prevenire și protecție/serviciul extern de prevenire și protecție va comunica și cerceta evenimentul sau, în situația în care evenimentul prevăzut la alin. (1) nu a avut loc în timpul procesului de muncă sau în îndeplinirea îndatoririlor de serviciu ori în timpul și pe traseul normal al deplasării de la locul de muncă la domiciliu și invers, va arhiva declarația originală împreună cu o copie a certificatului medical.

SECȚIUNEA a 4-a Comunicarea, cercetarea și înregistrarea evenimentelor produse în afara granițelor României, în care sunt implicați lucrători ai unor angajatori români, aflați în îndeplinirea sarcinilor de stat, de interes public sau a îndatoririlor de serviciu

Art. 143. - (1) Comunicarea evenimentelor produse în afara granițelor țării, în care sunt implicați lucrători ai unor angajatori români, se face conform prevederilor art. 108-113.

(2) În situația prevăzută la alin. (1) angajatorul are obligația de a comunica evenimentul și misiunii diplomatice sau oficiului consular român din țara respectivă.

(3) Orice eveniment produs pe teritoriul alte țări în care sunt implicați lucrători români, detașați sau puși la dispoziție de către angajatori români la angajatori străini, respectiv utilizatori străini, pentru efectuarea unor lucrări pe

teritoriul altui stat, se comunică imediat de către angajatorul român misiunii diplomatice sau oficiului consular român din țara respectivă.

(4) Angajatorii români care detașează ori pun la dispoziție lucrători la angajatori străini, respectiv utilizatori străini, au obligația să includă în cuprinsul convențiilor internaționale și contractelor bilaterale încheiate cu partenerii străini clauze cu privire la comunicarea evenimentelor.

(5) Evenimentele în care sunt implicate persoane din cadrul misiunilor diplomatice sau al oficiilor consulare române, precum și persoane care îndeplinesc sarcini de stat sau de interes public în afara granițelor țării vor fi comunicate Ministerului Afacerilor Externe din România de către misiunile diplomatice sau oficiile consulare române. Ministerul Afacerilor Externe are obligația de a comunica aceste evenimente Inspecției Muncii.

Art. 144. - (1) Cercetarea evenimentelor produse în afara granițelor țării în care sunt implicați lucrători ai unor angajatori români se va face conform prevederilor art. 114-134.

(1¹) În cazul evenimentelor produse în afara granițelor țării care au avut drept consecință incapacitatea temporară de muncă sau decesul lucrătorilor asigurați potrivit Legii nr. 346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale, republicată, dosarul de cercetare întocmit de comisia numită de angajator va cuprinde documentele care au fost întocmite de organele de cercetare din țara în care a avut loc evenimentul, precum și documentele medicale de la unitățile sanitare care au acordat îngrijiri de specialitate accidentatului.

(2) La cercetarea evenimentelor prevăzute la alin. (1) poate participa și un delegat din partea misiunii diplomatice sau oficiului consular român din țara respectivă.

(3) Cercetarea evenimentelor în care sunt implicate persoane din cadrul misiunilor diplomatice sau oficiilor consulare, precum și persoane care îndeplinesc sarcini de stat sau de interes public în afara granițelor țării se face de către Ministerul Afacerilor Externe.

(4) În cazul evenimentelor menționate la alin. (1) și (3), care au produs invaliditate confirmată prin decizie, deces, accidente colective, inclusiv în cazul persoanelor dispărute și în cazul incidentului periculos, Inspecția Muncii poate delega reprezentanți care să efectueze cercetarea la fața locului.

(5) În situația prevăzută la alin. (4), cercetarea se va finaliza de către Inspecția Muncii sau, după caz, inspectoratul teritorial de muncă pe raza căruia își are sediul, domiciliul sau reședința angajatorul.

Art. 145. - (1) De întocmirea dosarelor de cercetare a evenimentelor urmate de incapacitate temporară de muncă răspunde angajatorul care a încheiat contractul cu partenerul străin, în cazul efectuării de lucrări cu personal român, și, respectiv, Ministerul Afacerilor Externe, în cazul accidentelor suferite de angajații misiunilor diplomatice sau ai oficiilor consulare române și de persoanele care îndeplinesc sarcini de stat sau de interes public în afara granițelor României, aflați în îndeplinirea îndatoririlor de serviciu.

(2) De întocmirea dosarelor de cercetare a evenimentelor urmate de invaliditate sau deces răspunde inspectoratul teritorial de muncă pe raza căruia își are sediul social angajatorul la care era angajată victima.

(3) Dosarul de cercetare va cuprinde actele prevăzute la art. 122 și se va completa cu:

a) copii ale originalelor documentelor de cercetare emise de organele competente din țara pe teritoriul căreia s-a produs evenimentul, copii ale documentelor medicale de la unitățile sanitare care au acordat îngrijiri de specialitate victimei, precum și traducerea acestora în limba română;

b) copie a contractului încheiat cu partenerul străin, din care să rezulte cine a încheiat contractul, obiectul contractului, ce fel de lucrări se execută, pe ce durată, locul unde se execută lucrările respective, clauzele privind securitatea și sănătatea în muncă, modul în care se fac comunicarea și cercetarea evenimentelor și înregistrarea accidentelor de muncă.

(4) Documentele prevăzute la alin. (3) vor fi puse la dispoziția organului de cercetare de către angajatorul la care era angajată victima.

(5) Pentru documentele prevăzute la alin. (3), cheltuielile necesare traducerii în limba română vor fi suportate de angajatorul la care a avut loc evenimentul.

Art. 146. - Înregistrarea și evidența accidentelor de muncă și a incidentelor periculoase se fac de către angajatorul român, conform prevederilor art. 143-145.

SECȚIUNEA a 5-a Comunicarea și cercetarea evenimentelor produse pe teritoriul României în care sunt implicați cetățeni străini aflați în îndeplinirea atribuțiilor de serviciu

Art. 147. - (1) Orice eveniment produs pe teritoriul României, în care sunt implicați cetățeni străini aflați în îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, va fi comunicat imediat la inspectoratul teritorial de muncă pe raza căruia a avut loc, de către angajator sau de către orice altă persoană care are cunoștință despre eveniment.

(2) Inspectoratul teritorial de muncă care a primit comunicarea va înștiința misiunea diplomatică sau consulatul țării din care provine persoana accidentată, prin intermediul Inspecției Muncii.

Art. 148. - (1) Cercetarea unor astfel de evenimente se face de către inspectoratul teritorial de muncă pe raza căruia au avut loc, împreună cu celelalte organe competente, precum și cu reprezentanți ai angajatorului străin implicat în eveniment sau de către Inspecția Muncii, conform art. 29 alin. (1) lit. c) din lege.

(2) La cercetare poate participa un reprezentant al misiunii diplomatice sau al consulatului țării respective.

(3) Termenul de cercetare este cel prevăzut la art. 120.

(4) Dosarul de cercetare va cuprinde actele prevăzute la art. 122.

(5) Dosarul de cercetare se va întocmi astfel:

a) într-un exemplar, pentru evenimentele care au produs incapacitate temporară de muncă sau care sunt accidente ușoare; dosarul se păstrează în arhiva inspectoratului teritorial de muncă care a cercetat evenimentul;

b) în două exemplare, pentru evenimentele care au produs deces, accidente colective; originalul se înaintează organelor de urmărire penală și un exemplar se păstrează la inspectoratul teritorial de muncă care a efectuat cercetarea;

c) în 3 exemplare, pentru evenimentele cercetate de Inspecția Muncii; originalul se înaintează organelor de urmărire penală, un exemplar se păstrează la Inspecția Muncii și un exemplar la inspectoratul teritorial de muncă pe raza căruia s-a produs evenimentul;

d) în mai multe exemplare, pentru evenimentele care au produs incapacitate temporară de muncă pentru victime cu angajatori diferiți; originalul se păstrează în arhiva inspectoratului teritorial de muncă care a efectuat cercetarea.

(6) Dosarul de cercetare întocmit conform prevederilor alin. (5) lit. a) și b) va fi transmis Inspecției Muncii în condițiile prevăzute la art. 126 alin. (1).

(7) O copie a dosarului original se va transmite misiunii diplomatice sau consulatului țării de unde provine accidentatul de către inspectoratul teritorial de muncă care a efectuat cercetarea sau, după caz, de către Inspecția Muncii.

ANEXA Nr. 13 la normele metodologice
COMUNICAREA EVENIMENTELOR

FIȘA Nr.	JUDEȚUL LOCALITATEA	Denumirea angajatorului la care s-a produs evenimentul:			Adresa Telefon	
Cod CAEN		Denumirea angajatorului la care este/a fost angajat accidentatul			Adresa Telefon	
Data/Ora producerii						
Data comunicării:	Locul producerii evenimentului	VICTIME				
Numele/funcția persoanei care comunică:		Unitatea medicală la care a fost internat accidentatul:	Nume Prenume	Nume Prenume	Nume Prenume	
		Ocupație: Vechime în ocupație: Vechime la locul de muncă: Vârsta: Starea civilă: Copii în întreținere: Alte persoane în întreținere:	Ocupație: Vechime în ocupație: Vechime la locul de muncă: Vârsta: Starea civilă: Copii în întreținere: Alte persoane în întreținere:	Ocupație: Vechime în ocupație: Vechime la locul de muncă: Vârsta: Starea civilă: Copii în întreținere: Alte persoane în întreținere:		
ACCIDENT			INCIDENT PERICULOS:	Decizia de încadrare INV		
Colectiv		Individual				
Nr. de victime	Din care decedați	ITM		Invaliditate evidentă	Deces	
Descrierea împrejurărilor care se cunosc și cauze prezumtive în care s-a produs evenimentul:						
Consecințele accidentului (în cazul decesului se va menționa data și ora decesului):				Starea civilă: C - căsătorit D - divorțat N - necăsătorit		

ANEXA Nr. 14 la normele metodologice

Conține pagini

Data în fața mea/noastră,

Azi

Membriu comisiei de cercetare/inspector de muncă

Posesor legitimație nr.

Membrii comisiei de cercetare a evenimentului:

.....

.....

.....

DECLARAȚIE

Subsemnatul/Subsemnata,, fiul (fiica) lui și al (a),
născut(ă) în localitatea, județul, la data de
....., cu domiciliul stabil în județul, localitatea
....., str. nr., bl., sc.,
et., ap., sectorul, posesor al BI/CI seria, nr., eliberat(ă) la data de
....., CNP, de profesie, angajat(ă)
la din data de, în funcția
de....., cu privire la evenimentul din data de, ora, ce
a avut loc la, la locul de muncă
....., situat
....., și în care au fost
implicați numiți:

declar următoarele:

.....
.....
.....

Când rândurile pentru declarație nu sunt suficiente, aceasta se va continua pe pagini separate, care vor fi numerotate și semnate de declarant.

b) accidental suferit de persoanele care îndeplinesc sarcini de stat sau de interes public, inclusiv în cadrul unor activități culturale, sportive, în țară sau în afara granițelor țării, în timpul și din cauza îndeplinirii acestor sarcini;

a) copii ale originalelor documentelor de cercetare emise de organele competente din țara pe teritoriul căreia s-a

produs evenimentul, copii ale documentelor medicale de la unitățile sanitare care au acordat îngrijiri de specialitate victimei, precum și traducerea acestora în limba română;

b) copie a contractului încheiat cu partenerul străin, din care să rezulte cine a încheiat contractul, obiectul contractului, ce fel de lucrări se execută, pe ce durată, locul unde se execută lucrările respective, clauzele privind securitatea și sănătatea în muncă, modul în care se fac comunicarea și cercetarea evenimentelor și înregistrarea accidentelor de muncă.

(4) Documentele prevăzute la alin. (3) vor fi puse la dispoziția organului de cercetare de către angajatorul la care era angajată victima.

(5) Pentru documentele prevăzute la alin. (3), cheltuielile necesare traducerii în limba română vor fi suportate de angajatorul la care a avut loc evenimentul.

Art. 146. - Înregistrarea și evidența accidentelor de muncă și a incidentelor periculoase se fac de către angajatorul român, conform prevederilor art. 143-145.

c) accidentul survenit în cadrul activităților culturalsportive organizate, în timpul și din cauza îndeplinirii acestor activități;

d) accidentul suferit de orice persoană, ca urmare a unei acțiuni întreprinse din proprie inițiativă pentru salvarea de vieți omenești;

e) accidentul suferit de orice persoană, ca urmare a unei acțiuni întreprinse din proprie inițiativă pentru prevenirea ori înlăturarea unui pericol care amenință avutul public și privat;

f) accidentul cauzat de activități care nu au legătură cu procesul muncii, dacă se produce la sediul persoanei juridice sau la adresa persoanei fizice, în calitate de angajator, ori în alt loc de muncă organizat de aceștia, în timpul programului de muncă, și nu se datorează culpei exclusive a accidentatului;

g) accidentul de traseu, dacă deplasarea s-a făcut în timpul și pe traseul normal de la domiciliul lucrătorului la locul de muncă organizat de angajator și invers;

Punere în aplicare prin Normă metodologică Norma metodologică de aplicare a prevederilor Legii securității ... din 11/10/2006 :

a) accident survenit în timpul și pe traseul normal al deplasării de la locul de muncă la domiciliu și invers și care a antrenat vătămarea sau decesul;

h) accidentul suferit în timpul deplasării de la sediul persoanei juridice sau de la adresa persoanei fizice la locul de muncă sau de la un loc de muncă la altul, pentru îndeplinirea unei sarcini de muncă;

i) accidentul suferit în timpul deplasării de la sediul persoanei juridice sau de la adresa persoanei fizice la care este încadrată victima, ori de la orice alt loc de muncă organizat de acestea, la o altă persoană juridică sau fizică, pentru îndeplinirea sarcinilor de muncă, pe durata normală de deplasare;

j) accidentul suferit înainte sau după încetarea lucrului, dacă victima prelua sau preda unelte de lucru, locul de muncă, utilajul ori materialele, dacă schimba îmbrăcăminte personală, echipamentul individual de protecție sau orice alt echipament pus la dispoziție de angajator, dacă se afla în baie ori în spălător sau dacă se deplasa de la locul de muncă la ieșirea din întreprindere sau unitate și invers;

k) accidentul suferit în timpul pauzelor regulamentare, dacă acesta a avut loc în locuri organizate de angajator, precum și în timpul și pe traseul normal spre și de la aceste locuri;

Punere în aplicare prin Normă metodologică Norma metodologică de aplicare a prevederilor Legii securității ... din 11/10/2006 :

b) accident survenit pe perioada pauzei reglementare de masă în locuri organizate de angajator, pe traseul normal al deplasării de la locul de muncă la locul unde ia masa și invers, și care a antrenat vătămarea sau decesul;

l) accidentul suferit de lucrători ai angajatorilor români sau de persoane fizice române, delegați pentru îndeplinirea îndatoririlor de serviciu în afara granițelor țării, pe durata și traseul prevăzute în documentul de deplasare;

m) accidentul suferit de personalul român care efectuează lucrări și servicii pe teritoriul altor țări, în baza unor contracte, convenții sau în alte condiții prevăzute de lege, încheiate de persoane juridice române cu parteneri străini, în timpul și din cauza îndeplinirii îndatoririlor de serviciu;

n) accidentul suferit de cei care urmează cursuri de calificare, recalificare sau perfecționare a pregătirii profesionale, în timpul și din cauza efectuării activităților aferente stagiului de practică;

o) accidentul determinat de fenomene sau calamități naturale, cum ar fi furtună, viscol, cutremur, inundație, alunecări de teren, trăsnet (electrocutare), dacă victima se afla în timpul procesului de muncă sau în îndeplinirea îndatoririlor de serviciu;

p) dispariția unei persoane, în condițiile unui accident de muncă și în împrejurări care îndreptățesc presupunerea decesului acesteia;

q) accidentul suferit de o persoană aflată în îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, ca urmare a unei agresiuni.

(2) În situațiile menționate la alin. (1) lit. g), h), i) și l), deplasarea trebuie să se facă fără abateri nejustificate de la traseul normal și, de asemenea, transportul să se facă în condițiile prevăzute de reglementările de securitate și sănătate în muncă sau de circulație în vigoare.

Art. 31. - Accidentele de muncă se clasifică, în raport cu urmările produse și cu numărul persoanelor accidentate, în:

a) accidente care produc incapacitate temporară de muncă de cel puțin 3 zile calendaristice;

Punere în aplicare prin Normă metodologică Norma metodologică de aplicare a prevederilor Legii securității ... din 11/10/2006 :

5. accident care produce incapacitate temporară de muncă (ITM) - accident care produce incapacitate temporară de muncă de cel puțin 3 zile calendaristice consecutive, confirmată prin certificat medical sau, după caz, prin alte documente medicale, potrivit prevederilor legale;

ANEXA NR. 10 la Normele Metodologice
REGISTRUL UNIC DE EVIDENȚĂ A INCIDENTELOR PERICULOASE ÎN ÎNȚEPRINDEREA/UNITATEA

Nr. crt.	DESCRIEREA INCIDENTULUI	LOCUL UNDE S-A PRODUS INCIDENTUL (secție, atelier, etc.)	ACTIVITATEA ECONOMICĂ ÎN CARE S-A PRODUS INCIDENTUL (Cod CAEN)	ÎMPREJURAREA, CAUZELE INCIDENTULUI	DATA TRANSMITERII OPERATIVE LA INSPECTORAT T: Transmis P: Primit (numele persoanei)	MĂSURI REALIZATE PENTRU PREVENIREA UNOR CAZURI SIMILARE
0	1	2	3	4	5	6

ANEXA Nr. 17 la normele metodologice

REGISTRUL UNIC DE EVIDENȚĂ A ACCIDENTELOR UȘOARE ÎN ÎNTREPRINDEREA/UNITATEA

Nr. crt.	NUMELE ȘI PRENUMELE ACCIDENTAȚILOR	DATE PERSONALE - vârstă; - stare civilă; - ocupație; - vechime în ocupație; - vechime la loc de muncă	LOCUL DE MUNCĂ AL VICTIMEI (secție, atelier etc.)	LOCUL UNDE S-A PRODUS ACCIDENTUL	ACTIVITATEA ECONOMICĂ ÎN CARE S-A ACCIDENTAT VICTIMA (Cod CAEN)	ÎMPREJURAREA CAUZELE ACCIDENTĂRII	EFECTELE ACCIDENTĂRII ASUPRA ORGANISMULUI UMAN	DATA/ORA ACCIDENTĂRII	FELUL ACCIDENTULUI		OBS.
									CU INCAPACITATE DE MUNCĂ (nr. zile, dar mai puțin de 3)	CU INCAPACITATE DE MUNCĂ (mai puțin de o zi)	
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

ANEXA Nr. 18 la normele metodologice

REGISTRUL UNIC DE EVIDENȚĂ A ACCIDENTAȚILOR ÎN MUNCĂ CE AU CA URMARE INCAPACITATE DE MUNCĂ MAI MARE DE 3 ZILE DE LUCRU ÎN ÎNTREPRINDEREA/UNITATEA

NUMELE ȘI PRENUMELE ACCIDENTAȚILOR	DATE PERSONALE - Vârstă;	LOCUL DE MUNCĂ AL VICTIMEI (secție,	LOCUL UNDE S-A PRODUS ACCI-	ACTIVITATEA ECONOMICĂ ÎN CARE S-A	ÎMPREJURARE, CAUZELE ACCIDEN-	EFECTELE ACCIDENTELOR ASUPRA	DATA/ORA ACCIDENTĂRII	DATA TERMINĂRII INCAPACITĂȚII DE MUNCĂ PRIN	DATA COMUNICĂRII LA ITM T: Transmis P: Primit (numele	PERIOADA CALENDARISTICĂ	N Z I' (
------------------------------------	--------------------------	-------------------------------------	-----------------------------	-----------------------------------	-------------------------------	------------------------------	-----------------------	---	---	-------------------------	----------

	- stare civilă; - ocupație; - vechime în ocupație; - vechime la loc de muncă	atelier etc.)	DENTUL	ACCI- DENTAT VICTIMA (COD CAEN)	TĂRII	ORGA- NISMULUI UMAN		RELU- ARE ACTI- VITATE	INVALIDI- TATE Nr.; DATA DECIZIEI; GRAD INV.	DECES	persoanei)		lu
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14

Punere în aplicare Art. 32. prin Normă metodologică Norma metodologică de aplicare a prevederilor Legii securității ... din 11/10/2006 :

SECȚIUNEA a 3-a Înregistrarea și evidența accidentelor de muncă și a incidentelor periculoase

Art. 135. - (1) Înregistrarea accidentelor de muncă și a incidentelor periculoase se face în registrele de evidență prevăzute la art. 141 și 142, în baza procesului-verbal de cercetare.

(2) Accidentul de muncă se înregistrează de către angajatorul la care este angajată victima, cu excepția situațiilor prevăzute la art. 136.

(3) Accidentele de muncă produse la sedile secundare aflate pe raza altui județ decât cel unde este declarat sediul social se vor înregistra la sediul social, cu excepția cazului în care sediul secundar are personalitate juridică.

Art. 136. - (1) Accidentul de muncă produs în timpul prestării unor servicii pe bază de contract, comandă sau alte forme legale încheiate în întreprinderea și/sau unitatea unui angajator, alta decât cea la care este încadrată victima, se înregistrează potrivit clauzelor prevăzute în acest sens în documentele încheiate.

(2) În situația în care documentul încheiat nu prevede clauze în acest sens, clauzele nu sunt suficient de acoperitoare pentru toate situațiile sau clauzele sunt contrare prevederilor prezentelor norme metodologice, accidentul de muncă se înregistrează de către angajatorul care, în urma cercetării, a fost găsit răspunzător de producerea accidentului.

(3) Accidentul de muncă produs în timpul prestării unor servicii pe bază de comandă, la domiciliul clientului, se înregistrează de către angajatorul la care este/a fost angajată victima.

(4) Accidentul de muncă suferit de o persoană aflată în îndeplinirea îndatoririlor de serviciu în întreprinderea și/sau unitatea altui angajator se înregistrează de către angajatorul care, în urma cercetării, a fost găsit răspunzător de producerea accidentului.

(5) Accidentul de muncă suferit în timpul stagiului de practică profesională de către elevi, studenți, ucenici și șomeri în perioada de reconversie profesională se înregistrează de către angajatorul la care se efectuează practica/reconversia profesională.

(6) Accidentul de muncă suferit de o persoană în cadrul activităților cultural-sportive, în timpul și din cauza îndeplinirii acestor activități, se înregistrează de către instituția sau angajatorul care a organizat acțiunea respectivă.

(7) Accidentul de muncă produs ca urmare a unei acțiuni întreprinse de o persoană, din proprie inițiativă, pentru salvarea de vieți omenești sau pentru prevenirea ori înlăturarea unui pericol grav și iminent ce amenință avutul public sau privat din întreprinderea și/sau unitatea unui angajator, se înregistrează de către angajatorul la care s-a produs accidentul.

(8) În cazul accidentului de muncă produs ca urmare a unei acțiuni întreprinse de o persoană, din proprie inițiativă, pentru salvarea de vieți omenești sau pentru prevenirea ori înlăturarea unui pericol grav și iminent ce amenință avutul public sau privat în afara întreprinderii și/sau unității unui angajator și care nu are nicio legătură cu acesta, înregistrarea se face în condițiile prevăzute de lege.

(9) Accidentul de muncă de traseu se înregistrează de către angajatorul la care este angajată victima sau, după caz, de angajatorul care, în urma cercetării, a fost găsit răspunzător de producerea accidentului.

(10) Accidentul de muncă de circulație se înregistrează de către angajatorul la care este angajată victima sau, după caz, de angajatorul care, în urma cercetării, a fost găsit răspunzător de producerea accidentului.

(11) Accidentul de muncă produs în afara întreprinderii și/sau unității ca urmare a neluării unor măsuri de securitate de către un alt angajator se înregistrează de către angajatorul care, în urma cercetării, a fost găsit răspunzător de producerea accidentului.

(12) Accidentul de muncă suferit de însoțitorii de încărcături, personalul de poștă de la vagoanele C.F.R., angajați ai unor angajatori care, potrivit legii, sunt obligați să delege însoțitori pentru astfel de încărcături, pe mijloace de transport ce nu le aparțin, se va înregistra de către angajatorul răspunzător de organizarea activității care a avut ca urmare producerea accidentului sau, după caz, în condițiile clauzelor prevăzute în documentele încheiate.

Art. 137. - Pentru unele situații neprevăzute în prezentele reglementări, cu privire la înregistrarea accidentelor de muncă, inspectoratul teritorial de muncă sau Inspekția Muncii va stabili modul de înregistrare a accidentului în cauză.

Art. 138. - (1) Dispariția unei persoane în condițiile unui accident de muncă și în împrejurări care îndreptățesc presupunerea decesului acesteia se înregistrează ca accident mortal, după rămânerea definitivă și irevocabilă a hotărârii judecătorești, conform prevederilor legale, prin care este declarat decesul.

(2) Data producerii accidentului de muncă mortal, prevăzut la alin. (1), este data înscrisă în hotărârea judecătorească ca fiind data decesului.

(3) Angajatorul la care a fost angajată persoana dispărută va comunica, imediat, numărul și data hotărârii judecătorești la inspectoratul teritorial de muncă.

Art. 139. - Accidentul de muncă cu invaliditate se va înregistra pe baza procesului-verbal de cercetare întocmit de inspectoratul teritorial de muncă.

Art. 140. - (1) În baza procesului-verbal de cercetare întocmit de persoanele împuternicite prin lege, angajatorul la care se înregistrează accidentul va completa FIAM.

(2) FIAM se completează pentru fiecare persoană accidentată în câte 4 exemplare care se înaintează spre avizare după cum urmează:

a) inspectoratului teritorial de muncă care a avizat dosarul de cercetare întocmit de comisia angajatorului, în termen de 3 zile lucrătoare de la primirea avizului;

b) inspectoratului teritorial de muncă care a efectuat cercetarea, în termen de 3 zile lucrătoare de la primirea procesului-verbal de cercetare.

(3) Verificarea și avizarea FIAM de către inspectoratul teritorial de muncă se fac în termen de 5 zile lucrătoare de la primirea formularului.

(4) Angajatorul la care se înregistrează accidentul anexează FIAM la dosarul sau la procesul-verbal de cercetare și distribuie celelalte exemplare la persoana accidentată, inspectoratul teritorial de muncă și asiguratorul pe raza căruia își are sediul social, domiciliul sau reședința.

(5) În cazul în care victima unui accident de muncă a fost propusă pentru pensionare odată cu emiterea deciziei de încadrare într-o grupă de invaliditate, se va completa un exemplar FIAM care se va anexa la dosarul de pensionare ce va fi înaintat unității de expertiză medicală și recuperare a capacității de muncă.

(6) Angajatorul are obligația de a anunța încheierea perioadei de incapacitate temporară de muncă la inspectoratul teritorial de muncă la care a înaintat FIAM, în termen de 5 zile lucrătoare de la încheierea perioadei de incapacitate temporară de muncă.

(7) În cazul în care angajatorul și-a încetat activitatea, accidente suferite de lucrătorii acestuia vor fi înregistrate în contul lui, iar completarea FIAM va fi efectuată de inspectoratul teritorial de muncă pe raza căruia angajatorul își desfășura activitatea.

Art. 141. - (1) Angajatorul va ține evidența evenimentelor în:

a) Registrul unic de evidență a accidentaților în muncă, conform modelului prevăzut în anexa nr. 15;

b) Registrul unic de evidență a incidentelor periculoase, conform modelului prevăzut în anexa nr. 16;

c) Registrul unic de evidență a accidentelor ușoare, conform modelului prevăzut în anexa nr. 17;

d) Registrul unic de evidență a accidentaților în muncă ce au ca urmare incapacitate de muncă mai mare de 3 zile de lucru, conform modelului prevăzut în anexa nr. 18.

(2) În registrul prevăzut la alin. (1) lit. d) se va ține evidența accidentaților în muncă pentru care perioada de incapacitate temporară de muncă este de minimum 4 zile de lucru, fără a lua în calcul ziua producerii accidentului.

(3) Registrele de evidență trebuie să fie actualizate.

Art. 142. - (1) În baza FIAM și a proceselor-verbale de cercetare a incidentelor periculoase, inspectoratul teritorial de muncă va ține evidența tuturor accidentelor de muncă și a incidentelor periculoase înregistrate de angajatorii care au sediul, domiciliul sau reședința pe teritoriul județului respectiv.

(2) Inspectoratul teritorial de muncă va ține evidența în:

a) Registrul unic de evidență a accidentaților în muncă;

b) Registrul unic de evidență a incidentelor periculoase;

c) Registrul unic de evidență a accidentaților în muncă ce au ca urmare incapacitate de muncă mai mare de 3 zile de lucru.

Punere în aplicare SECȚIUNEA a 2-a prin Normă metodologică Norma metodologică de aplicare a prevederilor Legii securității ... din 11/10/2006 :

SECȚIUNEA a 3-a Înregistrarea și evidența accidentelor de muncă și a incidentelor periculoase

Art. 135. - (1) Înregistrarea accidentelor de muncă și a incidentelor periculoase se face în registrele de evidență prevăzute la art. 141 și 142, în baza procesului-verbal de cercetare.

(2) Accidentul de muncă se înregistrează de către angajatorul la care este angajată victima, cu excepția situațiilor prevăzute la art. 136.

(3) Accidentele de muncă produse la sediile secundare aflate pe raza altui județ decât cel unde este declarat sediul social se vor înregistra la sediul social, cu excepția cazului în care sediul secundar are personalitate juridică.

Art. 136. - (1) Accidentul de muncă produs în timpul prestării unor servicii pe bază de contract, comandă sau alte forme legale încheiate în întreprinderea și/sau unitatea unui angajator, alta decât cea la care este încadrată victima, se înregistrează potrivit clauzelor prevăzute în acest sens în documentele încheiate.

(2) În situația în care documentul încheiat nu prevede clauze în acest sens, clauzele nu sunt suficient de acoperitoare pentru toate situațiile sau clauzele sunt contrare prevederilor prezentelor norme metodologice, accidentul de muncă se înregistrează de către angajatorul care, în urma cercetării, a fost găsit răspunzător de producerea accidentului.

(3) Accidentul de muncă produs în timpul prestării unor servicii pe bază de comandă, la domiciliul clientului, se înregistrează de către angajatorul la care este/a fost angajată victima.

(4) Accidentul de muncă suferit de o persoană aflată în îndeplinirea îndatoririlor de serviciu în întreprinderea și/sau unitatea altui angajator se înregistrează de către angajatorul care, în urma cercetării, a fost găsit răspunzător de producerea accidentului.

(5) Accidentul de muncă suferit în timpul stagiului de practică profesională de către elevi, studenți, ucenici și șomeri în perioada de reconversie profesională se înregistrează de către angajatorul la care se efectuează practica/reconversia profesională.

(6) Accidentul de muncă suferit de o persoană în cadrul activităților cultural-sportive, în timpul și din cauza îndeplinirii acestor activități, se înregistrează de către instituția sau angajatorul care a organizat acțiunea respectivă.

(7) Accidentul de muncă produs ca urmare a unei acțiuni întreprinse de o persoană, din proprie inițiativă, pentru salvarea de vieți omenești sau pentru prevenirea ori înlăturarea unui pericol grav și iminent ce amenință avutul public sau privat din întreprinderea și/sau unitatea unui angajator, se înregistrează de către angajatorul la care s-a produs accidentul.

(8) În cazul accidentului de muncă produs ca urmare a unei acțiuni întreprinse de o persoană, din proprie inițiativă, pentru salvarea de vieți omenești sau pentru prevenirea ori înlăturarea unui pericol grav și iminent ce amenință

avutul public sau privat în afara întreprinderii și/sau unității unui angajator și care nu are nicio legătură cu acesta, înregistrarea se face în condițiile prevăzute de lege.

(9) Accidentul de muncă de traseu se înregistrează de către angajatorul la care este angajată victima sau, după caz, de angajatorul care, în urma cercetării, a fost găsit răspunzător de producerea accidentului.

(10) Accidentul de muncă de circulație se înregistrează de către angajatorul la care este angajată victima sau, după caz, de angajatorul care, în urma cercetării, a fost găsit răspunzător de producerea accidentului.

(11) Accidentul de muncă produs în afara întreprinderii și/sau unității ca urmare a neluării unor măsuri de securitate de către un alt angajator se înregistrează de către angajatorul care, în urma cercetării, a fost găsit răspunzător de producerea accidentului.

(12) Accidentul de muncă suferit de însoțitorii de încărcături, personalul de poștă de la vagoanele C.F.R., angajați ai unor angajatori care, potrivit legii, sunt obligați să delege însoțitori pentru astfel de încărcături, pe mijloace de transport ce nu le aparțin, se va înregistra de către angajatorul răspunzător de organizarea activității care a avut ca urmare producerea accidentului sau, după caz, în condițiile clauzelor prevăzute în documentele încheiate.

Art. 137. - Pentru unele situații neprevăzute în prezentele reglementări, cu privire la înregistrarea accidentelor de muncă, inspectoratul teritorial de muncă sau Inspekția Muncii va stabili modul de înregistrare a accidentului în cauză.

Art. 138. - (1) Disparația unei persoane în condițiile unui accident de muncă și în împrejurări care îndreptățesc presupunerea decesului acesteia se înregistrează ca accident mortal, după rămânerea definitivă și irevocabilă a hotărârii judecătorești, conform prevederilor legale, prin care este declarat decesul.

(2) Data producerii accidentului de muncă mortal, prevăzut la alin. (1), este data înscrisă în hotărârea judecătorească ca fiind data decesului.

(3) Angajatorul la care a fost angajată persoana dispărută va comunica, imediat, numărul și data hotărârii judecătorești la inspectoratul teritorial de muncă.

Art. 139. - Accidentul de muncă cu invaliditate se va înregistra pe baza procesului-verbal de cercetare întocmit de inspectoratul teritorial de muncă.

Art. 140. - (1) În baza procesului-verbal de cercetare întocmit de persoanele împuternicite prin lege, angajatorul la care se înregistrează accidentul va completa FIAM.

(2) FIAM se completează pentru fiecare persoană accidentată în câte 4 exemplare care se înaintează spre avizare după cum urmează:

a) inspectoratului teritorial de muncă care a avizat dosarul de cercetare întocmit de comisia angajatorului, în termen de 3 zile lucrătoare de la primirea avizului;

b) inspectoratului teritorial de muncă care a efectuat cercetarea, în termen de 3 zile lucrătoare de la primirea procesului-verbal de cercetare.

(3) Verificarea și avizarea FIAM de către inspectoratul teritorial de muncă se fac în termen de 5 zile lucrătoare de la primirea formularului.

(4) Angajatorul la care se înregistrează accidentul anexează FIAM la dosarul sau la procesul-verbal de cercetare și distribuie celelalte exemplare la persoana accidentată, inspectoratul teritorial de muncă și asigurătorul pe raza căruia își are sediul social, domiciliul sau reședința.

(5) În cazul în care victima unui accident de muncă a fost propusă pentru pensionare odată cu emiterea deciziei de încadrare într-o grupă de invaliditate, se va completa un exemplar FIAM care se va anexa la dosarul de pensionare ce va fi înaintat unității de expertiză medicală și recuperare a capacității de muncă.

(6) Angajatorul are obligația de a anunța încheierea perioadei de incapacitate temporară de muncă la inspectoratul teritorial de muncă la care a înaintat FIAM, în termen de 5 zile lucrătoare de la încheierea perioadei de incapacitate temporară de muncă.

(7) În cazul în care angajatorul și-a încetat activitatea, accidente suferite de lucrătorii acestuia vor fi înregistrate în contul lui, iar completarea FIAM va fi efectuată de inspectoratul teritorial de muncă pe raza căruia angajatorul își desfășura activitatea.

Art. 141. - (1) Angajatorul va ține evidența evenimentelor în:

a) Registrul unic de evidență a accidentaților în muncă, conform modelului prevăzut în anexa nr. 15;

b) Registrul unic de evidență a incidentelor periculoase, conform modelului prevăzut în anexa nr. 16;

c) Registrul unic de evidență a accidentelor ușoare, conform modelului prevăzut în anexa nr. 17;

d) Registrul unic de evidență a accidentaților în muncă ce au ca urmare incapacitate de muncă mai mare de 3 zile de lucru, conform modelului prevăzut în anexa nr. 18.

(2) În registrul prevăzut la alin. (1) lit. d) se va ține evidența accidentaților în muncă pentru care perioada de incapacitate temporară de muncă este de minimum 4 zile de lucru, fără a lua în calcul ziua producerii accidentului.

(3) Registrele de evidență trebuie să fie actualizate.

Art. 142. - (1) În baza FIAM și a proceselor-verbale de cercetare a incidentelor periculoase, inspectoratul teritorial de muncă va ține evidența tuturor accidentelor de muncă și a incidentelor periculoase înregistrate de angajatorii care au sediul, domiciliul sau reședința pe teritoriul județului respectiv.

(2) Inspectoratul teritorial de muncă va ține evidența în:

a) Registrul unic de evidență a accidentaților în muncă;

b) Registrul unic de evidență a incidentelor periculoase;

c) Registrul unic de evidență a accidentaților în muncă ce au ca urmare incapacitate de muncă mai mare de 3 zile de lucru.

SECȚIUNEA a 11-a Dispoziții finale

Art. 175. - În contractele încheiate între angajatori pentru prestarea de activități și servicii vor fi prevăzute clauze privind răspunderile referitoare la comunicarea, cercetarea și înregistrarea unor eventuale accidente de muncă.

Art. 176. - (1) Victimele sau familia victimelor unui eveniment urmat de incapacitate temporară de muncă, invaliditate sau deces au dreptul să sesizeze sau să se informeze la inspectoratul teritorial de muncă pe raza căruia a avut loc accidentul.

(2) Dacă în urma investigațiilor rezultă că sunt întrunite condițiile unui accident de muncă, inspectoratul teritorial de muncă va lua măsuri pentru efectuarea cercetării în conformitate cu prevederile prezentelor norme metodologice.

(3) În situațiile prevăzute la alin. (1), inspectoratul teritorial de muncă va răspunde sesizărilor conform prevederilor legale sau va elibera, la cerere, o copie a procesului-verbal de cercetare a evenimentului.

Art. 177. - (1) În situația în care angajatorul, lucrătorii implicați, victimele sau familiile acestora nu sunt de acord cu concluziile stabilite în procesul-verbal de cercetare a evenimentului, pot sesiza, în scris, Inspekția Muncii, în termen de 30 de zile calendaristice de la data primirii procesului-verbal.

(2) Dacă în urma analizei se constată că trebuie refăcută cercetarea, *Inspekția Muncii dispune completarea dosarului de cercetare și/sau întocmirea unui nou proces-verbal de cercetare care îl va înlocui pe cel existent.*
(3) *Soluțiile adoptate de către Inspekția Muncii vor fi comunicate celor interesați, în termenul legal.*

SECȚIUNEA a 3-a

Bolile profesionale

Art. 33. - În sensul prevederilor art. 5 lit. h), afecțiunile suferite de elevi și studenți în timpul efectuării instruirii practice sunt, de asemenea, boli profesionale.

Art. 34. - (1) Declararea bolilor profesionale este obligatorie și se face de către medicii din cadrul autorităților de sănătate publică teritoriale și a municipiului București.

(2) Cercetarea cauzelor îmbolnăvirilor profesionale, în vederea confirmării sau infirmării lor, precum și stabilirea de măsuri pentru prevenirea altor îmbolnăviri se fac de către specialiștii autorităților de sănătate publică teritoriale, în colaborare cu inspectorii din inspectoratele teritoriale de muncă.

Punere în aplicare prin Normă metodologică Norma metodologică de aplicare a prevederilor Legii securității ... din 11/10/2006 :

18. *cercetare a bolilor profesionale - procedură efectuată în mod sistematic, cu scopul de a stabili caracterul de profesionalitate a bolii semnalate;*

(3) Declararea bolilor profesionale se face pe baza procesului-verbal de cercetare.

(4) Bolile profesionale nou-declarate se raportează lunar de către autoritatea de sănătate publică teritorială și a municipiului București la Centrul național de coordonare metodologică și informare privind bolile profesionale din cadrul Institutului de Sănătate Publică București, la Centrul de Calcul și Statistică Sanitară București, precum și la structurile teritoriale ale asigurătorului stabilit conform legii.

(5) Intoxicația acută profesională se declară, se cercetează și se înregistrează atât ca boală profesională, cât și ca accident de muncă.

Punere în aplicare prin Normă metodologică Norma metodologică de aplicare a prevederilor Legii securității ... din 11/10/2006 :

14. *intoxicație acută profesională - stare patologică apărută brusc, ca urmare a expunerii organismului la noxe existente la locul de muncă;*

Punere în aplicare SECȚIUNEA a 3-a prin Normă metodologică Norma metodologică de aplicare a prevederilor Legii securității ... din 11/10/2006 :

SECȚIUNEA a 6-a Semnalarea bolilor profesionale

Art. 149. - Orice suspiciune de boală profesională, inclusiv intoxicația acută profesională, se va semna obligatoriu de către toți medicii, indiferent de specialitate și locul de muncă, cu prilejul oricărei prestații medicale: examene medicale profilactice, consultații medicale de specialitate.

Art. 150. - Medicul care suspectează o boală profesională sau o intoxicație acută profesională completează fișa de semnalare BP1, prevăzută în anexa nr. 19, și trimite bolnavul cu această fișă la unitatea sanitară de medicina muncii, respectiv clinica de boli profesionale sau cabinetul de medicina muncii din structura spitalelor, în vederea precizării diagnosticului de boală profesională ori de intoxicație acută profesională.

SECȚIUNEA a 7-a Cercetarea bolii profesionale

Art. 151. - După primirea fișei de semnalare BP1, medicul specialist de medicina muncii din cadrul direcției de sănătate publică județene sau a municipiului București cercetează în termen de 7 zile, având în vedere ruta profesională, cauzele îmbolnăvirii profesionale.

Art. 152. - Cercetarea se face în prezența angajatorului sau a reprezentantului acestuia ori, după caz, a persoanelor fizice autorizate în cazul profesiilor liberale, conform art. 34 alin. (2) din lege.

Art. 153. - Cercetarea are drept scop confirmarea sau infirmarea caracterului profesional al îmbolnăvirii respective și se finalizează cu redactarea și semnarea procesului-verbal de cercetare a cazului de boală profesională, prevăzut în anexa nr. 20.

Art. 154. - Procesul-verbal de cercetare a cazului de boală profesională este semnat de toți cei care au luat parte la cercetare, conform competențelor, menționându-se în mod special cauzele îmbolnăvirii, responsabilitatea angajatorilor și măsurile tehnice și organizatorice necesare, pentru prevenirea unor boli profesionale similare.

Art. 155. - (1) În situația în care angajatorul sau reprezentantul acestuia ori, după caz, persoana fizică autorizată în cazul profesiilor liberale sau inspectorul de muncă ori lucrătorul sau asigurătorul nu sunt de acord cu concluziile stabilite în procesul-verbal de cercetare ori cu măsura tehnică sau organizatorică formulată, se pot adresa, în scris, în termen de 30 de zile de la data primirii procesului-verbal de cercetare a cazului de boală profesională, Comisiei de experți de medicina muncii acreditați de Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale și de Ministerul Sănătății.
(2) Componenta și atribuțiile Comisiei de experți vor fi stabilite prin ordin comun al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei și al ministrului sănătății publice.

Art. 156. - Soluțiile adoptate în aceste situații vor fi comunicate în scris celor interesați, în termen de 20 de zile de la data primirii contestației.

Art. 157. - Procesul-verbal de cercetare a cazului de boală profesională se înmânează angajatorului, medicului care a semnalat îmbolnăvirea, pentru evidența îmbolnăvirilor profesionale și pentru a urmări realizarea măsurilor prescrise, direcției de sănătate publică județeană sau a municipiului București, inspectoratului teritorial de muncă participant la cercetare și asigurătorului la nivel teritorial.

Art. 158. - Pe baza confirmării caracterului profesional al îmbolnăvirii, medicul de medicina muncii care a efectuat cercetarea declară cazul de îmbolnăvire profesională, completând fișa de declarare a cazului de boală profesională BP2, denumită în continuare fișa de declarare BP2, care trebuie să aibă ștampila direcției de sănătate publică județene sau a municipiului București și trebuie să cuprindă data declarării, prevăzută în anexa nr. 21.

SECȚIUNEA a 8-a Declararea bolilor profesionale

Art. 159. - Dosarul de cercetare pentru declararea bolilor profesionale se păstrează la direcția de sănătate publică

județeană sau a municipiului București și va cuprinde următoarele documente:

- a) opisul documentelor din dosar;
- b) istoricul de expunere profesională (documentul care certifică ruta profesională, și anume copie de pe carnetul de muncă) și, după caz, nivelul măsurat al noxelor sau noxa identificată;
- c) copie de pe fișa de identificare a riscurilor profesionale de la dosarul medical de medicina muncii;
- d) istoricul stării de sănătate la locul de muncă (documentul eliberat de medicul de medicina muncii care asigură asistența de medicina muncii la unitatea respectivă);
- e) document medical care precizează diagnosticul de boală profesională (biletul de ieșire emis de clinica/secția de medicina muncii din structura spitalelor sau adeverința medicală emisă de medicul de medicina muncii care a precizat diagnosticul de boală profesională, în cazul în care bolnavul nu a fost internat) și copii ale unor investigații necesare pentru susținerea diagnosticului de profesionalitate;
- f) procesul-verbal de cercetare a cazului de boală profesională;
- g) copie de pe fișa de semnalare BP1.

Art. 160. - (1) În cazul bolilor profesionale:

a) declararea se face de către direcția de sănătate publică județeană sau a municipiului București din care face parte medicul de medicina muncii care a efectuat cercetarea, pe baza documentelor prevăzute la art. 159, prin fișa de declarare a cazului de boală profesională BP2, care reprezintă formularul final de raportare a bolii profesionale nou-declarate;

b) semnalarea și declararea se fac într-un interval de maximum 2 ani de la încetarea expunerii profesionale considerate cauză a îmbolnăvirii. Excepție fac cazurile de pneumoconioze și cancerul.

(2) Pentru bolile profesionale declarate în unul dintre statele membre ale Uniunii Europene sau ale Spațiului Economic European trebuie întocmită o fișă de declarare a cazului de boală profesională BP2 de către Direcția de Sănătate Publică a Municipiului București.

Art. 161. - În cazul în care unitatea la care s-a produs îmbolnăvirea a fost desființată sau nu mai există la momentul precizării diagnosticului de boală profesională, cazul respectiv se poate declara prin fișa de declarare BP2 pe baza documentelor prevăzute la art. 159, cu excepția procesului-verbal de cercetare a cazului de boală profesională.

Art. 162. - Toate cazurile de boli profesionale se declară la ultimul angajator unde a lucrat bolnavul și unde există factorii de risc ai bolii profesionale respective evidențiați prin documente oficiale de la direcția de sănătate publică; ele se declară și se păstrează în evidență de către direcția de sănătate publică din județul sau din municipiul București în care se află angajatorul respectiv.

Art. 163. - Direcția de sănătate publică județeană, respectiv a municipiului București, este răspunzătoare pentru corectitudinea datelor înscrise în fișa de declarare BP2.

Art. 164. - Bolile profesionale cu diagnosticul de pneumoconioză se declară numai pe baza diagnosticului precizat de către comisiile de pneumoconioze de la nivelul clinicilor de boli profesionale.

SECȚIUNEA a 9-a Raportarea bolilor profesionale

Art. 165. - (1) Bolile profesionale nou-declarate se raportează în cursul lunii în care s-a produs declararea, de către direcția de sănătate publică județeană, respectiv a municipiului București, la Centrul național de monitorizare a riscurilor din mediul comunitar - Compartimentul sănătate ocupațională și mediul de muncă din cadrul Institutului Național de Sănătate Publică, denumit în continuare Centrul național de monitorizare a riscurilor, precum și la structurile teritoriale ale asigurătorului stabilite conform legii.

(2) O copie a fișei de declarare BP2 se va înmâna lucrătorului diagnosticat cu boală profesională.

(3) O copie a procesului-verbal de cercetare a cazului de boală profesională se va înmâna lucrătorului a cărui boală profesională a fost infirmată în urma cercetării.

Art. 166. - La nivelul Centrului național de monitorizare a riscurilor se constituie Registrul operativ național informatizat al bolilor profesionale, care se reactualizează lunar cu datele din fișele de declarare BP2.

Art. 167. - Centrul național de monitorizare a riscurilor reprezintă forul metodologic care asigură asistență și îndrumare tehnică profesională în domeniul bolilor profesionale, al bolilor legate de profesiune, precum și în elaborarea de reglementări pentru protecția sănătății în relație cu expunerea la agenți periculoși în mediul de muncă, promovarea sănătății la locul de muncă (elaborare de ghiduri, stabilirea de valori-limită de expunere profesională, metode standardizate de măsurare a concentrațiilor de agenți chimici conform recomandărilor Comisiei Europene, instruire de specialitate).

Art. 168. - Centrul național de monitorizare a riscurilor raportează semestrial datele privind morbiditatea profesională Direcției de sănătate publică și control în sănătate publică din cadrul Ministerului Sănătății.

Art. 169. - Centrul național de monitorizare a riscurilor transmite informațiile de interes public privind bolile profesionale tuturor instituțiilor implicate în activități cu impact asupra sănătății lucrătorilor.

Art. 170. - Lista bolilor profesionale ale căror declarare, cercetare și evidență sunt obligatorii este prevăzută în anexa nr. 22.

Art. 171. - Structurile de medicina muncii din cadrul direcțiilor de sănătate publică județene și a municipiului București vor raporta, cu o periodicitate anuală, Centrului național de monitorizare a riscurilor situația absenteismului medical ca urmare a bolilor profesionale în anul respectiv.

Art. 172. - Intoxicația acută profesională se declară, se cercetează și se înregistrează atât ca boală profesională, cât și ca accident de muncă.

SECȚIUNEA a 10-a Bolile legate de profesie

Art. 173. - Lista bolilor legate de profesiune este prezentată în anexa nr. 23.

Art. 174. - Bolile legate de profesiune nu se declară. Acestea se dispensarizează medical și se comunică angajatorilor sub forma rapoartelor medicale nenominalizate privind sănătatea lucrătorilor, în vederea luării măsurilor tehnico-organizatorice de normalizare a condițiilor de muncă.

SECȚIUNEA a 11-a Dispoziții finale

Art. 175. - În contractele încheiate între angajatori pentru prestarea de activități și servicii vor fi prevăzute clauze privind răspunderile referitoare la comunicarea, cercetarea și înregistrarea unor eventuale accidente de muncă.

Art. 176. - (1) Victimele sau familia victimelor unui eveniment urmat de incapacitate temporară de muncă, invaliditate sau deces au dreptul să sesizeze sau să se informeze la inspectoratul teritorial de muncă pe raza căruia a avut loc accidentul.

(2) Dacă în urma investigațiilor rezultă că sunt întrunite condițiile unui accident de muncă, inspectoratul teritorial de muncă va lua măsuri pentru efectuarea cercetării în conformitate cu prevederile prezentelor norme metodologice.

(3) În situațiile prevăzute la alin. (1), inspectoratul teritorial de muncă va răspunde sesizărilor conform prevederilor

legale sau va elibera, la cerere, o copie a procesului-verbal de cercetare a evenimentului.

Art. 177. - (1) În situația în care angajatorul, lucrătorii implicați, victimele sau familiile acestora nu sunt de acord cu concluziile stabilite în procesul-verbal de cercetare a evenimentului, pot sesiza, în scris, Inspekția Muncii, în termen de 30 de zile calendaristice de la data primirii procesului-verbal.

(2) Dacă în urma analizei se constată că trebuie refăcută cercetarea, Inspekția Muncii dispune completarea dosarului de cercetare și/sau întocmirea unui nou proces-verbal de cercetare care îl va înlocui pe cel existent.

(3) Soluțiile adoptate de către Inspekția Muncii vor fi comunicate celor interesați, în termenul legal.

ANEXA Nr. 19 la normele metodologice

Nr. /data

Județul

Localitatea

Unitatea sanitară

FIȘA DE SEMNALARE BP1

Către

Numele

Prenumele Sexul M/F

Data nașterii: anul luna ziua

Buletin/Carte de identitate: seria nr. CNP

Adresa de domiciliu

Datele de contact actuale (telefon, mobil, fax, e-mail)*

* Opțional.

Profesia

Statutul socioprofesional (pensionar cu invaliditate, pensionar de vârstă, persoană cu handicap, angajat cu unul sau mai multe contracte de muncă etc.)

Încadrat la

Adresa unității/unităților

Diagnosticul prezumtiv

Agentul causal

Ocupațiile care au generat boala:

1.

2.

3.

Vechimea în ocupațiile respective:

1.

2.

3.

Semnătura și parafa medicului

Diagnosticul de profesionalitate precizat

Semnătura și parafa
medicului de medicina muncii

Data completării:

anul luna ziua

ANEXA Nr. 20 la normele metodologice

Județul

Localitatea

Unitatea sanitară

PROCES-VERBAL Nr.

de cercetare a cazului de boală profesională anul luna ziua

Subsemnatul, dr., cu legitimația nr., eliberată de Ministerul Sănătății, în prezența (numele, prenumele, funcția):, efectuând cercetarea

cazului de îmbolnăvire profesională din întreprinderea/instituția

....., cu sediul în localitatea

....., str. nr., semnalat de unitatea

sanitară/medicul cu diagnosticul de

..... am constatat

următoarele:

1. Se confirmă caracterul profesional al bolii:

a) Îmbolnăvirea profesională se datorează următoarelor cauze:

b) Recomandări:

2. Se infirmă caracterul profesional al bolii:

Motivele pentru care a fost infirmat caracterul profesional al bolii:

Prezentul proces-verbal s-a întocmit în 6 exemplare pentru întreprinderea/instituția/societatea în cauză, autoritatea de sănătate publică, medicul care a semnalat îmbolnăvirea, lucrător, inspectoratul teritorial de muncă și pentru asigurător. Am primit un exemplar al prezentului proces-verbal și am luat cunoștință de recomandările făcute, astăzi, data de mai jos:

anul luna ziua

Semnătura conducătorului
întreprinderii/instituției

Semnătura și parafa medicului care a
efectuat cercetarea

Semnătura inspectorului de
muncă

ANEXA Nr. 21 la normele metodologice

FIȘA DE DECLARARE A CAZULUI DE BOALĂ PROFESIONALĂ BP2

Nr. /luna

Județul

Localitatea

Unitatea sanitară

Numele și prenumele

CNP

ÎNTPREPRINDEREA/UNITATEA ANGAJATOARE

ADRESA COMPLETĂ A ÎNTPREPRINDERII/UNITĂȚII

.....

COD CAEN¹⁾

Secția, atelierul

COD OCUPAȚIE ACTUALĂ²⁾

COD OCUPAȚIE CARE A GENERAT BOALA²⁾

Vechimea în ocupația care a generat boala

Data semnalării

Diagnosticul prezumtiv

Unitatea care a confirmat diagnosticul de profesionalitate

Diagnosticul precizat complet³⁾ [și codificarea radiologică în cazul diagnosticului de pneumoconioză⁴⁾]

.....

.....

Data declarării (anul, luna, ziua)

Agentul cauzal (circumstanțe)

.....

Măsuri indicate pentru bolnav (concediu medical, spitalizare, recomandări program redus, control periodic, schimbarea locului de muncă, pensionare etc.)

.....

Bolnavul a decedat (da, nu)

Număr total lucrători din întreprindere/unitate:

Număr lucrători din întreprindere/unitate expuși la agentul cauzal incriminat:

Cercetarea s-a făcut prin Procesul-verbal nr.

Data completării:

anul luna ziua

Semnătura și parafa

medicului de medicina muncii

Ștampila unității

¹⁾ Din 4 cifre, conform Ordinului președintelui Institutului Național de Statistică nr. 601/2002 privind actualizarea Clasificării activităților din economia națională - CAEN.

²⁾ Conform Ordinului ministrului de stat, ministrul muncii și protecției sociale, și al președintelui Comisiei Naționale de Statistică nr. 138/1.949/1995 privind aprobarea Clasificării ocupațiilor din România (C.O.R.), cu modificările și completările ulterioare.

³⁾ Denumire completă, complicații, afecțiuni asociate.

⁴⁾ După caz.

ANEXA Nr. 22 la normele metodologice

TABEL CU BOLILE PROFESIONALE CU DECLARARE OBLIGATORIE

Neoplazii

Boala	Noxă profesională
Neoplasm hepatic și al ductelor biliare intrahepatice	Arsen și compuși
	Clorură de vinil monomer
	Virusuri hepatice B și C
Neoplasm al cavității (foselor) nazale și/sau al sinusurilor	Crom hexavalent și compuși
	Fabricarea alcoolului izopropilic prin procedeul acidului concentrat
	Formaldehidă
	Nichel și compuși

	Pulberi de lemn
Neoplasm nazofaringian	Formaldehidă
Neoplasm laringian	Azbest
Neoplasm bronhopulmonar	Arsen și compuși
	Azbest
	Beriliu
	Bisclorometileter și derivați
	Cadmiu și compuși
	Carbură de tungsten
	Clormetil-metileter
	Clorură de vinil
	Cobalt
	Crom hexavalent și compuși
	Dioxid de siliciu liber cristalin
	Formaldehidă
	Gaze muștar
	Hidrocarburi aromatice (din funingine, gudroane, negru de fum și altele)
	Nichel și compuși
	Oxizi de fier
	Radiații ionizante
	Radon și produși de dezintegrare ai radonului (inclusiv la mineritul subteran al hematitei)
	Talc cu conținut de azbest
	Uleiuri minerale
Neoplasm osos și al cartilajului articular al membrelor și cu alte localizări	Radiații ionizante
Neoplasme ale pielii: - epiteliom spinocelular - epiteliom bazocelular - melanom malign - boala Bowen (carcinom in situ)	Arsen și compuși
	Hidrocarburi aromatice (din bitum, creozot, gudroane, negru de fum, produși de gazeificare a cărbunelui, smoală, produse petroliere, uleiuri minerale și altele)
	Radiații ionizante
	Uleiuri minerale
Mezoteliom pleural	Azbest
Mezoteliom peritoneal	
Neoplasm al vezicii și al căilor urinare	Amino- și nitroderivați aromatici
	Arsen și compuși
	Auramină
	Benzen
	Benzidină și derivați
	Hidrocarburi aromatice (din funingine, gudroane, negru de fum și altele)
	2-Naftilamină

	Uleiuri minerale
Neoplasm al tractului digestiv	Gaze muștar
	Hidrocarburi aromatice (din funingine, gudroane, negru de fum și altele)
	Uleiuri minerale
Glioblastom	Derivați de nitrozuree și nitrozoguanidine
Neoplasm mamar	Hormoni sexuali (dietilstilbestrol și altele)
Neoplasm al tractului genital feminin	
Neoplasm al tractului genital masculin	Hidrocarburi aromatice (din funingine, gudroane, negru de fum și altele)
Leucemii	Benzen și derivați
	Etilen-oxid (oxid de etilenă)
	Formaldehidă
	Radiații ionizante
Limfom non-Hodgkinian	Formaldehidă
Alte afecțiuni maligne cauzate de expunerea profesională obiectivată și evaluată la unul sau mai mulți agenți din lista IARC	Agenți cancerigeni cerți din lista IARC

Alte boli și modificări hematologice nonmaligne

Boala profesională	Noxă profesională
Anemie	Ankylostoma duodenale
	Arsen și compuși
	Benzen
	Brucella
	Butil de staniu
	Cimen (paracimol)
	Compuși organofosforici și organoclorurați
	Crezoli
	Fosfor și compuși
	Hidrocarburi alifactice halogenate (clorură de metil = monoclorometan, hexaclorociclohexan = Lindan, tricloretilenă etc.)
	Hidrogen arseniat (arsină)
	Medicamente
	Mesitilen
	Metilcelosolv
	Monoxid de carbon
	Naftalină
	Nitro-, cloro- și cloronitroderivați aromatici (monoclorbenzen, o-diclorbenzen, DDT, trinitrotoluen, pentaclorfenol etc.)
	p-Butilbenzen
	Pirocatechină
	Pirogalol
	Plumb
	Radiații ionizante
	Silicat de etil

	Trimetilbenzen (pseudocumen) și alte hidrocarburi aromatice și altele
Agranulocitoză	Benzen Radiații ionizante Trinitrotoluen și altele
Methemoglobinemie	Amino- și nitroderivați Hidrogen arseniat Oxizi de azot Pirocatechină Pirogalol Rezorcină și altele

Afecțiuni psihice și comportamentale

Boala profesională	Noxă profesională
Sindrom posttraumatic	Traumatisme craniene prin accident de muncă

Boli neurologice

Boala profesională	Noxă profesională
Parkinson secundar	Mangan (dioxid de mangan) Mercur și compuși Monoxid de carbon Sulfură de carbon
Afecțiuni extrapiramidale și tulburări de motilitate: - ataxie/tremor intențional și altele	Acrilamidă Furfural N-Hexan Hidrocarburi alifactice halogenate Hidrogen fosforat (fosfină, trihidrură de fosfor) Mangan Mercur și compuși Toluen și altele
Mononeuropatia membrilor superioare: - sindrom de tunel carpian - sindromul de tunel cubital Guyon - sindromul epitrohleo-olecranian - sindromul de tunel radial - alte mononeuropatii ale membrilor superioare	Mișcări repetitive Vibrații Poziții extreme ale articulațiilor (în special asocierea acestor factori de risc)
Sindrom de compresie a nervului sciatic	Poziții vicioase
Neuropatie	Acrilamidă Arsen și compuși Borrelia (maladia Lyme) Brucella (bruceloză cronică)

	Compuși organofosforici
	Dimetil aminopropionitril
	Etilen-oxid (oxid de etilenă)
	Hidrocarburi alifatice halogenate
	Hidrocarburi alifatice (N-hexan, ciclohexan și altele)
	Hidrocarburi aromatice
	Mercur
	Metil-N-butil-cetonă
	Plumb
	Sulfură de carbon
	Taliu
	Virusul hepatitic C
	Virusul varicelo-zosterian
	Vibrații
	și altele
Mielită	Borrelia (maladia Lyme)
	Bromură de metil (monobrommetan)
	Brucella (bruceleza cronică)
	și altele
Nevrită trigeminală	Hidrocarburi alifatice halogenate
	Nitro- și aminoderivați aromatici
	și altele
Encefalopatia toxică	Acetonitril
	Alcooli
	Aldehyde
	Amine aromatice și derivați
	Arsen și compuși
	Cetone
	Decaboran
	Dimetilformamidă
	Dimetilsulfoxid (DMSO)
	Esteri
	Eteri
	Glicoli
	Hidrocarburi alifatice și aromatice
	Hidrocarburi alifatice halogenate
	Hidrogen arseniat
	Mercur și compuși
	Monoxid de carbon
	Nitroderivați alifatici
	Nitro- și cloronitroderivați aromatici
	Pentaboran

	Plumb și compuși
	Solvenți organici (amestecuri)
	Staniu și compuși
	Tetrahidrofuran
	și altele
Paralizii	Compresii mecanice

Boli ale analizatorului vizual

Boala profesională	Noxă profesională
Conjunctivite	Alergeni și iritanți profesionali
	Radiații infraroșii
	Radiații ionizante
	Virusuri, bacterii
	și altele
Cheratite	Acid clorhidric
	Acid fluorhidric
	Amoniac
	Arsen și compuși
	Benzochinone
	Cianamidă calcică
	Clor
	Creozot
	Crezoli
	Dioxid de sulf
	Etilen-oxid (oxid de etilenă)
	Fenoli (fenol, pirocatechină, pirogalol, rezorcina și altele)
	Formiat de metil
	Hidrochinonă
	Hidrogen sulfurat
	Piridine
	Quinoleină
	Alergeni și iritanți profesionali
	Radiații infraroșii
	Radiații ionizante
	Radiații ultraviolete
	Seleniu
	Silicat de metil
	Streptococcus suis
	Sulfură de carbon
	Virusuri
	și altele
Cataractă	Dinitrocrezol
	Dinitrofenol

	Etilen-oxid (oxid de etilenă)
	Lasere
	Microunde
	Naftalină
	Radiații infraroșii
	Radiații ionizante și altele
	Trinitrotoluen
	și altele
Nistagmus	Iluminat inadecvat în mine
Astenopie acomodativă	Suprasolicitări vizuale, în special în condiții de iluminat nefiziologice cantitativ și calitativ
Nevrită optică	Alcool alilic
	Alcool metilic (metanol)
	Arsen și compuși
	Hidrocarburi alifactice halogenate
	Mercur
	Naftalină
	Nitro- și aminoderivați aromatici
	Piridine
	Sulfură de carbon
	Taliu
Ambliopie	Bromură de metil (monobrommetan)
Diplopie	
Amauroză	Carbamați heterociclici anticolinesterazici
	Clorură de metil (monoclorometan)
	Compuși organofosforici
	Fosfați, pirofosfați, tiofosfați, fosforamide
	Hidrogen fosforat (fosfina, trihidrura de fosfor)
	Monoxid de carbon
	Sulfură de carbon
	Taliu
Uveită	Streptococ
Endoftalmie	și altele

Boli ale analizatorului auditiv

Boala profesională	Noxă profesională
Hipoacuzie	Zgomot peste valorile de expunere de la care se declanșează acțiunea angajatorului privind securitatea și protecția sănătății lucrătorilor
Surditate	Substanțe chimice ototoxice (arsen, bromură de metil, n-butil alcool, compuși organomercuriali, mangan, mercur, monoxid de carbon, plumb, stiren, sulfură de carbon, toluen, tricloretilenă și altele)
	Explozii cu afectarea timpanului
	Perforații ale timpanului cu scântei sau metale topite
	Traumă barometrică

	Traumatisme cu interesarea urechii medii și a timpanului
	Traumatisme cu interesarea stâncii temporale
	Curent electric

Boli ale aparatului cardiovascular

Boala profesională	Noxă profesională
Sindromul Raynaud	Vibrații cu acțiune la nivelul membrelor superioare
	Clorură de vinil
	Rășini epoxidice
Tromboflebită de efort a membrelor superioare	Efort cu mișcări ample ale membrelor superioare
Tromboflebită profundă a membrelor inferioare	Poziție șezândă prelungită la conducătorii profesioniști de vehicule și utilaje

Boli ale aparatului respirator

Boala	Noxă profesională
Silicoză	Dioxid de siliciu liber cristalin
Silicotuberculoză	
Azbestoză	Azbest
Pneumoconioza minerului la cărbune	Cărbune
Aluminoză pulmonară	Aluminiu
Berilioză	Beriliu
Pneumoconioze cauzate de alte pulberi anorganice	Antimoniu = stibiu (stibioză), bariu (baritoză), caolin (caolinoză), fibre minerale artificiale, mică (micatoză), nefelină - apatită, olivină (olivinoză), oxid de ceriu, oxizi de fier (sideroză), perlit, pulberi anorganice mixte, staniu (stanoză), talc (talcoză), tantal, titan, tungsten, vanadiu, wolfram, zirconiu și altele
Fibroză pulmonară	Ardezie
	Carburi metalice (frite)
	Clorură de vinil
	Medicamente (unele citostatice și altele)
	Metale grele (cobalt și altele)
	Radiații ionizante
	Substanțe chimice (gaze, fumuri și vapori) - inclusiv gaze de furnal, gaze de sudură și altele
	Șisturi
	Uleiuri minerale și altele
Afecțiuni pulmonare benigne: pleurezie benignă, atelectazii rotunde, plăci pleurale	Azbest
Bisinoză	Bumbac, cânepă, in, iută, sisal, kapoc
Bronhoalveolită alergică extrinsecă (pneumonia prin hipersensibilizare)	Acarieni
	Actinomicete termofile
	Aer condiționat
	Alge
	Alginați
	Amiodaronă
	Amoebe
	Anhidride (ftalică, hexahidroftalică, himică, tetracloroftalică, tetrahidroftalică, trimelitică și altele)

	Antigene animale (inclusiv din dejecții)
	Artropode
	Aur (sărurile de aur)
	Bacterii aeropurtate
	Bagasă
	Blănuri
	Brânzeturi
	Bumbac
	Cafea verde (pulbere)
	Carmin (pigment din gărgărițe)
	Ceai (pulbere)
	Cereale (grâu, orz, secară și altele)
	Compost
	Enzime din detergenți
	Făină
	Fân (în special mucegăit)
	Fungi (comestibili și microscopici)
	Hamei
	Hârtie (pastă)
	Hipofiză (pulbere)
	Izocianati
	Lemn (pulberi)
	Malț
	Mumii (învelișurile lor textile)
	Neghina sorgului
	Nucă de cocos
	Paprika
	Pește (făină de pește)
	Piretroide
	Plută
	Procarbazină
	Rășini epoxidice
	Reactivul Paulis
	Sisal
	Soia (coajă)
	Trestie de zahăr
	Tutun
	Uleiuri de răcire
	Variolă (cruste variolice)
	și altele
Sindromul toxic al pulberilor organice (boala de siloz și altele)	Pulberi organice

BPOC	Pulberi organice
	Azbest
	Dioxid de siliciu liber cristalin
	Alte pulberi anorganice
	Substanțe chimice (gaze, fumuri și vapori)
Rinite	Alergeni respiratori profesionali
	Iritanți respiratori profesionali
Ulcer nazal și/sau perforația septului nazal	Acid clorhidric
	Acid fluorhidric
	Arsen și compuși
	Clorură de potasiu
	Clorură de sodiu
	Crom și compuși
	Lemn (pulberi)
	și altele
Laringită	Alergeni respiratori profesionali
	Iritanți respiratori profesionali
	Suprasolicitare vocală profesională cronică
Noduli ai corzilor vocale ("nodulii cântăreților")	Suprasolicitare vocală profesională cronică
Iritația și inflamația acută și cronică a căilor aeriene superioare	Substanțe chimice (gaze, fumuri și vapori)
RADS (Reactive airways dysfunction syndrome = sindrom reactiv de căi aeriene)	Substanțe chimice (gaze, fumuri și vapori)
Astm bronșic alergic	Alergeni respiratori profesionali
Astm bronșic nonalergic (iritativ)	Iritanți respiratori profesionali
Bronșită acută și cronică	Azbest
	Dioxid de siliciu liber cristalin
	Alte pulberi anorganice
	Pulberi organice
	Substanțe chimice (gaze, fumuri și vapori)
Pneumopatia cauzată de sisteme de aer condiționat și de umidifiere a aerului	Agente vehiculate prin sistemele de aer condiționat și de umidifiere a aerului
Pneumonia chimică	Substanțe chimice (gaze, fumuri și vapori), uleiuri minerale (pneumonia lipoidică), zinc și alte metale (febra de fum)
Edem pulmonar acut	Substanțe chimice (gaze, fumuri și vapori)
Emfizem pulmonar	Efort respirator cronic (la suflători)

Bolile ficatului

Boala	Noxă profesională
Hepatite toxice	Substanțe chimice hepatotoxice: arsen și compuși, brombenzen, clorură de vinil, crezoli, dinoseb, dinoterbe, eter clometilic, eter dicloretilic, etilenclorhidrină, fenoli, halotan, hidrocarburi alifatic halogenate, ioxinil, nitro- și cloronitroderivați aromatici și altele
Hepatite infecțioase	Amoebe
	Brucella
	Rickettsii (Febra Q)

	Virusuri hepatitice
	și altele

Boli ale pielii și țesutului subcutanat

Boala	Noxă profesională
Dermatită alergică de contact:	Antigene animale și vegetale, adezivi, biocide, cauciuc, coloranți, cosmetice, detergenți, esențe aromate, explozivi, fotoprotectoare, gaze de luptă, medicamente (unele anestezice de contact, antibiotice, antifungice imidazolice, chinină, corticoizi, nitrofurazonă, sulfamide și altele), metale și compușii lor, rășini naturale și sintetice (monomeri), revelatori fotografici, solvenți organici, substanțe de contrast, substanțe de curățat, uleiuri de răcire și altele
a) eczemă alergică de contact	
b) eczemă fotoalergică de contact	Fotoalergeni
c) eritemie	Insectofungicide arsenicale și mercuriale
	Tricloretilenă
	Tetracloretilenă
	și altele
d) dermatită de contact la proteine	Proteine vegetale și animale
e) eritem polimorf	Alergeni ce induc eritem polimorf
f) erupție lichenoidă	Alergeni ce induc erupții lichenoidale
g) dermatită limfomatoidă	Alergeni ce induc dermatită limfomatoidă
h) dermatită purpurică de contact (purpură alergică de contact)	Adjuvanți ai cauciucului, balsamul de Peru, coloranți (de tipul Disperse și Basic, parafenilendiamină și derivați și altele), cumarine, dimetilol-dihidroxi-etilenuree, dimetilol-dihidroxi-propilenuree, dimetilol-propilenuree, fibre de sticlă, lână, medicamente (aprotinină, chinidină, flavonoide, mefenazină, peroxidul de benzoil și altele), plante (mușchii de copac, păstârnac, sumac și altele), rășini melamin- formaldehidice, rășini ureo-formaldehidice, sulfură de carbon, tetrametilol-acetilendiuree și altele
i) dermatită de contact sistemică	Alergeni ce induc dermatita de contact sistemică
Dermatită ortoergică de contact:	Pulberi anorganice (de ciment, metalice, minerale, vată de sticlă, zgură și altele), pulberi organice (lemn și altele), microtraumatisme repetate și altele
a) dermatită de uzură	
b) dermatită iritativă (propriu-zisă)	Detergenți, produse petroliere, reactivi chimici, săpunuri, solvenți organici, uleiuri și lubrefianți, umezeală ("eczema menajeră") și altele
c) dermatită caustică (arsură chimică)	Acizi și baze tari (caustici)
	Alumino-silicații de calciu (ciment)
	Arsen și compuși
	Fosfor și compuși
	Var nestins (oxid de calciu)
	și altele
d) dermatită fototoxică de contact	Substanțe fototoxice
Dermatită de contact mixtă (alergică și iritativă)	Alergeni și iritanți cutanați
Urticarie, angioedem (edem Quincke), șoc anafilactic	Alergeni ce induc urticarie
	Presiune cutanată, spectrul solar (radiații infraroșii, vizibile și ultraviolete), temperaturi extreme, vibrații
Radiodermită	Radiații ionizante
Acnee profesională	Compuși halogenați, gudron de ulei, produse petroliere, uleiuri minerale și altele
Porfirie cutanată tardivă (tarda)	Hexaclorbenzen și alte hidrocarburi aromatice halogenate
	Virus hepatitic C
	și altele

Boli ale sistemului musculo-scheletic și ale țesutului conjunctiv

Boala	Noxă profesională
Bursite	Manipulare de greutate Mișcări repetitive
Epicondilit	Microtraumatisme repetate Pozii extreme, forate, vicioase, prelungite sau violente, cu suprasolicitarea și traumatizarea articulațiilor: supraîncordări, presiuni, torsiuni, tracțiuni
Sinovite	Vibrații
Tendinite	
Tenosinovite	
Leziuni de menisc	
Artroze	
Periartrite	
Deformări ale coloanei vertebrale	
Discopatii, inclusiv hernia de disc	
Fracturi osoase	

Boli ale aparatului excretor

Boala profesională	Noxă profesională
Nefropatie toxică	Acrilonitril
	Aldrin
	Benzochinone
	Butil-toluen terțiar
	Clor
	Crezoli
	Cumen
	N, N-Dimetilformamidă
	Dimetilsulfat
	Dioxan
	Eter etilic
	Eteri de glicoli
	Etil-benzen
	Etilenclorhidrină
	Etilenglicol și derivați
	Fenoli și derivații lor halogenați și nitrați
	Fosfor și compuși
	beta-Propiolactona
	Hidrazine
	Hidrocarburi halogenate alifatic
	Hidrogen arseniat
	Metale grele și compuși (cadmiu, crom, mercur, plumb, vanadiu și altele)
	Nitro- și cloronitroderivați aromatici
	Paraquat (Dipiridillium)
	Piridine

	Pirgalol
	Silicat de metil și de etil
	Stiren
	Tetralină (tetrahidronaftalină)
	Triazine
	și altele
Nefropatie infecțioasă	Brucella
	Hantavirus
	Mycobacterium tuberculosis
	Streptococ beta-hemolitic din grupul A
	și altele

Boli profesionale cauzate de expunerea la agenți fizici neclasificate anterior

Boala	Noxă profesională
Colaps caloric, crampe calorice, șoc caloric	Microclimat cald
Hipotermie, degerături	Microclimat rece
Îmbolnăviri datorate compresiunilor sau decompresiunilor	Presiuni atmosferice crescute (hiperbarism) sau scăzute (hipobarism)
Boala de vibrații: - sindrom osteo-musculo-articular - sindrom digestiv - sindromul Raynaud - sindrom neurologic	Vibrații
Boala de iradiere (sindrom acut de iradiere)	Radiații ionizante
Sindroame neuro-cardio-vasculare și endocrine	Câmpuri electrice și magnetice
	Radiații electromagnetice neionizante din banda microunde și radiofrecvență

Boli infecțioase și parazitare

Boala	Noxă profesională
Tuberculoză	Mycobacterium tuberculosis (uman și animal)
Hepatită A, B, C, E	Virus hepatitic A, B, C, E
Leptospiroză	Leptospira
Bruceloză	Brucella
Tetanos	Clostridium tetani
Boli infecțioase și parazitare, inclusiv tropicale, pentru care riscul de infectare a fost evaluat	Agenți biologici conform Directivei 2000/54 CEE

Intoxicații acute, subacute și cronice profesionale și consecințele lor

Boala	Noxă profesională
Intoxicații acute, subacute și cronice profesionale și consecințele lor	Acid azotic
	Acid cianhidric
	Acid sulfuric
	Acizi organici
	Acrilonitril
	Alcool butilic (Butanol)
	Alcool izopropilic (Izopropanol)
	Alcool metilic (Metanol)

	Amine alifaticе
	Amine alifaticе halogenate
	Amoniac
	Antimoniu (stibiu) și compuși
	Antracen
	Arsen și compuși
	Benzen sau omologii ai acestuia (omologii benzenului sunt definiți prin formula: C_nH_{2n-6})
	Benzochinone
	Beriliu și compuși
	Bitum
	Brom
	1,4-Butandiol
	Cadmiu și compuși
	Carbazol și compuși
	Cetone: acetonă, cloracetonă, bromacetonă, hexafluoracetona, metil etil cetonă, metil n-butil cetonă, metil izobutil cetonă, diacetonă alcool, oxid metil izoftalic, 2-metilciclohexanonă
	Cianuri și compuși
	Clor
	Crom și compuși
	Derivați halogenați, fenolici, nitriți, nitrați sau sulfonați ai hidrazinelor
	Dietilen glicol
	Disulfură de carbon
	Esteri organofosforici
	Esterii acidului azotic
	Eteri: metil eter, etil eter, izopropil eter, vinil eter, diclorizopropil eter, guaiacol, metil eter și etil eter ai etilenglicolului
	Etilen glicol
	Fenoli halogenați
	Fenoli sau omologii
	Fluor și compuși
	Formaldehida
	Fosfor și compuși
	Fosgen (Oxiclorura de carbon)
	Funingine, negru de fum
	Gaz, petrol lampant
	Gudroane
	Hidrazine
	Hidrocarburi alifaticе derivate din benzină (solvent nafta) sau petrol
	Hidrocarburi alifaticе halogenate
	Hidrocarburi aromatice (inclusiv policiclice = HPA)
	Hidrocarburi aromatice halogenate
	Hidrogen sulfurat
	Iod

	Izocianați
	Mangan și compuși
	Mercur și compuși
	Monoxid de carbon
	Naftalen (naftalină) sau omologi ai ei (omologul ei este definit prin formula: C_nH_{2n-12})
	Naftoli halogenați
	Naftoli sau omologi
	Nichel și compuși
	Nitro- și aminoderivați aromatici
	Nitroderivați ai glicolilor și ai glicerolului
	Nitroderivați alifatici
	Nitrofenoli și omologi
	Oxizi alchilarilici halogenați
	Oxizi de azot
	Oxizi de sulf
	Parafină
	Plumb și compuși
	Produse petroliere
	Produsi de distilare a cărbunelui
	Smoală
	Sulfonați alchilarilici halogenați
	Uleiuri minerale
	Vanadiu și compuși
	Vinilbenzen și divinilbenzen
	și altele

Lista suplimentară - Alți factori profesionali considerați posibil nocivi:

Anhidride aromatice și compuși
Argint
Ciocolată, zahăr și făină - cauzând carii dentare
Decalină
Difenil
Difenil oxid
Fibre minerale
Fibre sintetice
Magneziu
Mercaptani
Metacrilonitril
Ozon
Platină
Sidef
Terpene
Thiopene

Tioalcooli
Tioeteri
Tiofenoli

NOTĂ:

Tabelul cu bolile profesionale cu declarare obligatorie va fi revizuit periodic.

ANEXA Nr. 23 la normele metodologice

TABEL CU BOLILE LEGATE DE PROFESIUNE

BOALA LEGATĂ DE PROFESIUNE	FACTORI PROFESIONALI CAUZALI
Hipertensiune arterială	Zgomot, vibrații, temperatură și radiații calorice crescute, suprasolicitare neuropsihică și altele
Boală cardiacă ischemică	Suprasolicitări fizice și neuropsihice crescute și altele
Varice ale membrelor inferioare complicate cu tulburări trofice sau cu tromboflebite	Ortostatism prelungit static sau asociat cu manipulare de greutate
Afecțiuni respiratorii cronice nespecifice	Pulberi, gaze iritante și altele
Afecțiuni digestive	Temperatură crescută, zgomot, noxe chimice și altele
Afecțiuni osteo-musculo-scheletice (lombalgii, cervico- scapulalgii și altele)	Microclimat nefavorabil, vibrații, efort fizic crescut, postură incomodă, efect traumatic mecanic și altele
Nevroze și alte afecțiuni neuropsihice	Zgomot, vibrații, noxe chimice, suprasolicitare neuropsihică și altele

Punere în aplicare CAPITOLUL VI prin Normă metodologică Norma metodologică de aplicare a prevederilor Legii securității ... din 11/10/2006 :

CAPITOLUL VII Comunicarea și cercetarea evenimentelor, înregistrarea și evidența accidentelor de muncă și a incidentelor periculoase, semnalarea, cercetarea, declararea și raportarea bolilor profesionale

SECȚIUNEA 1 Comunicarea evenimentelor

Art. 108. - (1) Orice eveniment va fi comunicat conform prevederilor art. 26 și art. 27 alin. (1) din lege.

(2) Dacă printre victimele evenimentului se află și lucrători ai altor angajatori, evenimentul va fi comunicat și angajatorilor acestora de către angajatorul la care s-a produs evenimentul.

(3) Evenimentul produs în condițiile prevăzute la art. 30 alin. (1) lit. d) și e) din lege, dacă a avut loc în afara întreprinderii și/sau unității și nu a avut nicio legătură cu aceasta, va fi comunicat inspectoratului teritorial de muncă pe raza căruia s-a produs, de către orice persoană care are cunoștință despre producerea evenimentului.

Art. 109. - Comunicarea evenimentelor va cuprinde cel puțin următoarele informații, conform modelului prevăzut în anexa nr. 13:

a) denumirea/numele angajatorului la care s-a produs accidentul și, dacă este cazul, denumirea/numele angajatorului la care este/a fost angajat accidentatul;

b) sediul/adresa și numărul de telefon ale angajatorului;

c) locul unde s-a produs evenimentul;

d) data și ora la care s-a produs evenimentul/data și ora la care a decedat accidentatul;

e) numele și prenumele victimei;

f) datele personale ale victimei: vârsta, starea civilă, copii în întreținere, alte persoane în întreținere, ocupația, vechimea în ocupație și la locul de muncă;

g) împrejurările care se cunosc și cauzele prezumtive;

h) consecințele accidentului;

i) numele și funcția persoanei care comunică evenimentul;

j) data comunicării;

k) unitatea sanitară cu paturi la care a fost internat accidentatul.

Art. 110. - În cazul accidentelor de circulație produse pe drumurile publice, soldate cu decesul victimelor, în care printre victime sunt și persoane aflate în îndeplinirea unor îndatoriri de serviciu, serviciile poliției rutiere vor comunica evenimentul la inspectoratul teritorial de muncă din județul pe raza căruia s-a produs.

Art. 111. - (1) Angajatorul va lua măsurile necesare pentru a nu se modifica starea de fapt rezultată din producerea evenimentului, până la primirea acordului din partea organelor care efectuează cercetarea, cu excepția cazurilor în care menținerea acestei stări ar genera producerea altor evenimente, ar agrava starea accidentaților sau ar pune în pericol viața lucrătorilor și a celorlalți participanți la procesul muncii.

(2) În situația în care este necesar să se modifice starea de fapt rezultată din producerea evenimentului, se vor face, după posibilități, schițe sau fotografii ale locului unde s-a produs, se vor identifica și se vor ridica orice obiecte care conțin sau poartă o urmă a evenimentului; obiectele vor fi predate organelor care efectuează cercetarea și vor constitui probe în cercetarea evenimentului.

(3) Pentru orice modificare a stării de fapt rezultată din producerea evenimentului, angajatorul sau reprezentantul său legal va consemna pe propria răspundere, într-un proces-verbal, toate modificările efectuate după producerea evenimentului.

Art. 112. - (1) Inspectoratul teritorial de muncă pe raza căruia a avut loc evenimentul va comunica Inspecției Muncii:

a) incidentul periculos;

b) evenimentul care a avut ca urmare un deces;

c) evenimentul care a avut ca urmare un accident colectiv;

d) evenimentul care a avut ca urmare un accident urmat de invaliditate evidentă;

e) evenimentul care a avut ca urmare un accident urmat de invaliditate.

f) evenimentul care a avut ca urmare dispariția unei/unor persoane.

(2) Evenimentele prevăzute la alin. (1) lit. d) și e) se vor comunica Inspecției Muncii după primirea deciziei de

încadrare într-un grad de invaliditate.

(3) Comunicarea către Inspekția Muncii va cuprinde informațiile prevăzute la art. 109.

Art. 113. - (1) La solicitarea organelor care efectuează cercetarea evenimentului, unitatea sanitară care acordă asistență medicală de urgență se va pronunța în scris cu privire la diagnosticul provizoriu, în termen de maximum 3 zile lucrătoare de la primirea solicitării.

(2) Unitatea sanitară prevăzută la alin. (1) va lua măsuri pentru recoltarea imediată a probelor de laborator, în vederea determinării alcoolemiei sau a stării de influență a produselor ori substanțelor stupefiante sau a medicamentelor cu efecte similare acestora, precum și pentru recoltarea altor probe specifice solicitate de inspectoratul teritorial de muncă, urmând să comunice rezultatul determinărilor specifice în termen de 5 zile lucrătoare de la obținerea acestora.

(3) În caz de deces al persoanei accidentate, inspectoratul teritorial de muncă va solicita în scris unității medico-legale competente un raport preliminar din care să reiasă faptul că decesul a fost sau nu urmarea unei vătămări violente, în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 1/2000 privind organizarea activității și funcționarea instituțiilor de medicină legală, aprobată cu modificări prin Legea nr. 459/2001, republicată, și legislației subsecvente.

(4) Unitatea medico-legală va transmite raportul preliminar inspectoratului teritorial de muncă în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 1/2000, aprobată cu modificări prin Legea nr. 459/2001, republicată, și ale legislației subsecvente.

(5) Unitatea medico-legală va transmite raportul de constatare medico-legală în termenul prevăzut la art. 29 alin. (3) din lege.

(6) În cazul accidentului urmat de invaliditate, unitatea de expertiză medicală și recuperare a capacității de muncă ce a emis decizia de încadrare într-un grad de invaliditate va trimite o copie de pe decizie, în termen de 5 zile lucrătoare de la data eliberării acesteia, la inspectoratul teritorial de muncă pe raza căruia s-a produs accidentul.

SECȚIUNEA a 2-a Cercetarea evenimentelor

Art. 114. - Cercetarea evenimentelor are ca scop stabilirea împrejurărilor și a cauzelor care au condus la producerea acestora, a reglementărilor legale încălcate, a răspunderilor și a măsurilor ce se impun a fi luate pentru prevenirea producerii altor cazuri similare și, respectiv, pentru determinarea caracterului accidentului.

Art. 115. - Cercetarea se face imediat după comunicare, în conformitate cu prevederile art. 29 alin. (1) din lege.

Art. 116. - (1) Cercetarea evenimentelor care produc incapacitate temporară de muncă se efectuează de către angajatorul la care s-a produs evenimentul.

(1¹) Fac excepție de la prevederile alin. (1) cazurile în care lucrătorii au suferit o invaliditate evidentă, cazurile în care victimele sunt cetățeni străini sau cazurile în care printre victime se află cetățeni străini.

(1²) În cazurile prevăzute la alin. (1¹) cercetarea se efectuează de către inspectoratul teritorial de muncă pe raza căruia s-a produs evenimentul.

(2) Angajatorul are obligația să numească de îndată, prin decizie scrisă, comisia de cercetare a evenimentului.

(3) Comisia de cercetare a evenimentului va fi compusă din cel puțin 3 persoane, dintre care o persoană trebuie să fie, după caz:

a) lucrător desemnat;

b) reprezentant al serviciului intern de prevenire și protecție;

c) reprezentant al serviciului extern de prevenire și protecție cu pregătire corespunzătoare conform art. 47 lit. c).

(4) Persoanele numite de către angajator în comisia de cercetare a evenimentului trebuie să aibă pregătire tehnică corespunzătoare și să nu fie implicate în organizarea și conducerea locului de muncă unde a avut loc evenimentul și să nu fi avut o responsabilitate în producerea evenimentului.

(5) Angajatorul care și-a asumat atribuțiile în domeniul securității și sănătății în muncă nu poate face parte din comisia de cercetare a evenimentului, în acest caz urmând să apeleze la servicii externe.

(6) Dacă în eveniment sunt implicate victime cu angajatori diferiți, în comisia de cercetare numită de angajatorul la care s-a produs evenimentul vor fi nominalizate și persoane numite prin decizie scrisă de către ceilalți angajatori.

(7) Angajatorul care a organizat transportul răspunde pentru cercetarea accidentului de circulație produs pe drumurile publice, urmat de incapacitate temporară de muncă, cu respectarea, atunci când este cazul, a prevederilor alin. (6).

(8) Cercetarea evenimentului prevăzut la art. 30 alin. (1) lit. d) și e) din lege, dacă acesta a avut loc în afara întreprinderii și/sau unității angajatorului și nu a avut nicio legătură cu aceasta, se efectuează în condițiile legii.

(9) Angajatorul care nu dispune de personal competent în conformitate cu alin. (4) sau nu are personal suficient trebuie să asigure cercetarea apelând la servicii externe de prevenire și protecție.

Art. 116¹. - Cercetarea evenimentelor care au ca urmare decesul și/sau invaliditatea lucrătorilor, precum și a incidentelor periculoase care se produc pe teritoriul altor județe decât județul unde are sediul social angajatorul se va face de către inspectoratul teritorial de muncă pe teritoriul căruia a avut loc evenimentul.

Art. 117. - (1) În cazul accidentelor de circulație pe drumurile publice în care sunt implicate persoane aflate în îndeplinirea îndatoririlor de serviciu, serviciile poliției rutiere vor transmite comisiei numite de angajator, inspectoratului teritorial de muncă pe teritoriul căruia a avut loc evenimentul sau Inspekției Muncii, la cererea acestora, în termen de 5 zile lucrătoare de la solicitare, un exemplar al procesului-verbal de cercetare la fața locului și orice alte documente existente necesare cercetării, cum ar fi: copii de pe declarații, foaia de parcurs, ordin de deplasare, schițe.

(2) În cazul accidentelor de circulație pe drumurile publice, în baza documentelor prevăzute la alin. (1) transmise de organele de poliție și a altor documente din care să rezulte că victima se afla în îndeplinirea unor îndatoriri de serviciu, organele împuternicite potrivit prevederilor legale vor efectua cercetarea evenimentului.

Art. 118. - (1) Persoanele împuternicite, potrivit legii, să efectueze cercetarea evenimentelor au dreptul să ia declarații scrise, să preleveze sau să solicite prelevarea de probe necesare cercetării, să solicite sau să consulte orice acte ori documente ale angajatorului, iar acesta este obligat să le pună la dispoziție în condițiile legii.

(2) În situațiile prevăzute la alin. (1), cheltuielile necesare prelevării și analizării probelor în vederea cercetării vor fi suportate de angajatorul la care a avut loc evenimentul.

Art. 119. - (1) Pentru cercetarea evenimentelor se pot solicita experți sau specialiști, cum ar fi cei din cadrul unor operatori economici cu competențe potrivit prevederilor legale să efectueze expertize tehnice, iar aceștia trebuie să răspundă solicitării.

(2) În situația prevăzută la alin. (1), expertizele tehnice întocmite vor face parte integrantă din dosarul de cercetare a evenimentului.

(3) Cheltuielile aferente efectuării expertizelor, precum și cele necesare analizării probelor prelevate cu ocazia cercetării se suportă de către angajatorul la care a avut loc evenimentul sau care se face răspunzător de organizarea activității în urma căreia s-a produs evenimentul.

Art. 120. - (1) Cercetarea evenimentului urmat de incapacitate temporară de muncă se va încheia în cel mult 10 zile lucrătoare calculate de la data producerii.

(2) Fac excepție de la prevederile alin. (1) situații cum ar fi cele în care este necesară prelevarea de probe, efectuarea de expertize, determinări de noxe, pentru care se poate solicita în scris, argumentat și în perioada prevăzută la alin. (1), la inspectoratul teritorial de muncă pe raza căruia s-a produs evenimentul, prelungirea termenului de cercetare.

(3) Cercetarea evenimentelor care au avut ca urmare deces, invaliditate evidentă, invaliditate confirmată ulterior, a accidentelor colective sau a situațiilor de persoane date dispărute, precum și cercetarea incidentelor periculoase se vor încheia în cel mult 15 zile lucrătoare de la data producerii acestora.

(4) Fac excepție de la prevederile alin. (3) situații cum ar fi cele în care este necesară eliberarea certificatului medico-legal sau, după caz, a raportului de expertiză ori de constatare medico-legală, prelevarea de probe sau efectuarea de expertize, pentru care inspectoratul teritorial de muncă care cercetează evenimentele poate solicita în scris, argumentat și în termen, la Inspekția Muncii, prelungirea termenului de cercetare.

Art. 121. - (1) În cazul accidentului cu incapacitate temporară de muncă, în urma căruia a intervenit invaliditatea confirmată prin decizie sau decesul victimei, inspectoratul teritorial de muncă pe raza căruia s-a produs evenimentul va completa dosarul de cercetare întocmit la data producerii evenimentului și va întocmi un nou proces-verbal de cercetare bazat pe dosarul completat.

(2) Întocmirea noului proces-verbal de cercetare a accidentului, prevăzut la alin. (1), se face în cel mult 10 zile lucrătoare de la data primirii de către inspectoratul teritorial de muncă a deciziei de încadrare într-un grad de invaliditate sau a certificatului de constatare medico-legal ori, după caz, a raportului de expertiză sau de constatare medico-legală.

(3) Invaliditatea evidentă va fi cercetată de către inspectoratul teritorial de muncă pe raza căruia s-a produs, ca eveniment care a produs incapacitate temporară de muncă, și, în funcție de consecințele ulterioare ale evenimentului, se va proceda conform prevederilor alin. (1) și (2).

(4) Fac excepție de la prevederile alin. (2) și (3) situațiile în care este necesară administrarea de probe suplimentare, cum ar fi primirea de documente, prelevarea de probe, efectuarea de expertize, audierea de martori, pentru care inspectoratul teritorial de muncă însărcinat cu cercetarea evenimentului poate solicita în scris, argumentat și în termen, la Inspekția Muncii, prelungirea termenului de cercetare.

Art. 122. - (1) Cercetarea evenimentelor se va finaliza cu întocmirea unui dosar, care va cuprinde:

a) opisul actelor aflate în dosar;

b) procesul-verbal de cercetare;

c) nota de constatare la fața locului, încheiată imediat după producerea evenimentului de către inspectorul de muncă, în cazul evenimentelor care se cercetează de către inspectoratul teritorial de muncă/Inspekția Muncii, conform competențelor, sau de către lucrătorul desemnat/serviciul intern de prevenire și protecție, iar în absența acestora, de serviciul extern de prevenire și protecție, în cazul evenimentelor a căror cercetare intră în competența angajatorului, și semnată de către angajator, care va cuprinde precizări referitoare la poziția victimei, existența sau inexistența echipamentului individual de protecție, starea echipamentelor de muncă, modul în care funcționau dispozitivele de protecție, închiderea fișei de instruire individuală prin barare și semnătură, ridicarea de documente sau prelevarea de probe și orice alte indicii care pot clarifica toate cauzele și împrejurările producerii evenimentului;

c¹) nota de constatare la fața locului, întocmită de alte organe de cercetare abilitate și încheiată în prezența și cu participarea reprezentanților inspectoratului teritorial de muncă, care reprezintă piesă la dosar și înlocuiește nota prevăzută la lit. c). Nota de constatare nu se va întocmi în situațiile în care se menține o stare de pericol grav și iminent de accidentare, care nu permite accesul inspectorilor de muncă la locul evenimentului, argumentându-se acest fapt;

d) schițe și fotografii referitoare la eveniment;

e) declarațiile accidentaților, în cazul evenimentului urmat de incapacitate temporară de muncă sau de invaliditate;

f) declarațiile martorilor și ale oricăror persoane care pot contribui la elucidarea împrejurărilor și a cauzelor reale ale producerii evenimentului;

g) copii ale actelor și documentelor necesare pentru elucidarea împrejurărilor și a cauzelor reale ale evenimentului;

h) copii ale certificatului constatator sau oricăror alte autorizații în baza cărora angajatorul își desfășoară activitatea;

i) copii ale fișei de identificare a factorilor de risc profesional și ale fișei de aptitudine, întocmite potrivit prevederilor legale;

j) copii ale contractelor individuale de muncă ale victimelor;

k) copii ale fișelor de instruire individuală în domeniul securității și sănătății în muncă ale victimelor; în caz de deces aceste fișe se vor anexa în original;

l) concluziile raportului de constatare medico-legală, în cazul accidentului mortal;

m) copie a hotărârii judecătorești prin care se declară decesul, în cazul persoanelor date dispărute;

n) copie a certificatelor de concediu medical, în cazul accidentului urmat de incapacitate temporară de muncă;

o) copie a deciziei de încadrare într-un grad de invaliditate, în cazul accidentului urmat de invaliditate;

p) copii ale actelor/documentelor emise/completate de unitățile sanitare care au acordat asistență medicală victimelor, inclusiv asistență medicală de urgență, din care să rezulte data și ora când accidentatul s-a prezentat pentru consultație, precum și diagnosticul.

q) copie a procesului-verbal de cercetare la fața locului, încheiat de serviciile poliției rutiere, în cazul accidentelor de circulație pe drumurile publice.

(2) Dosarul va mai cuprinde, după caz, orice alte acte și documente necesare pentru a determina caracterul accidentului, cum ar fi:

a) copie a autorizației, în cazul în care victima desfășura o activitate care necesita autorizare;

b) copie a diplomei, adeverinței sau certificatului de calificare a victimei;

c) acte de expertiză tehnică, întocmite cu ocazia cercetării evenimentului;

d) acte doveditoare, emise de organe autorizate, din care să se poată stabili locul, data și ora producerii evenimentului sau să se poată justifica prezența victimei la locul, ora și data producerii evenimentului;

e) documente din care să rezulte că accidentatul îndeplinea îndatoriri de serviciu;

f) corespondența cu alte instituții/unități în vederea obținerii actelor solicitate;

- g) adresele de prelungire a termenelor de cercetare, în conformitate cu art. 120 alin. (2) și (4);
- h) actul medical emis de unitatea sanitară care a acordat asistență medicală de urgență, din care să rezulte diagnosticul la internare și/sau externare;
- i) procesul-verbal încheiat după producerea evenimentului, în condițiile prevăzute la art. 111;
- j) formularul pentru înregistrarea accidentului de muncă, denumit în continuare FIAM, aprobat prin ordin al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei.

Art. 123. - Dosarul de cercetare a evenimentului trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

- a) filele dosarului să fie numerotate, semnate de inspectorul care a efectuat cercetarea sau de membrii comisiei de cercetare, numită de angajator, și ștampilate cu ștampila inspectoratului sau a angajatorului;
- b) numărul total de file conținut de dosarul de cercetare și numărul de file pentru fiecare document anexat la dosar să fie menționate în opis;
- c) fiecare document, cu excepția procesului-verbal de cercetare, să fie identificat în dosarul de cercetare ca anexă;
- d) paginile și spațiile albe să fie barate;
- e) schițele referitoare la eveniment, anexate la dosar, să fie însoțite de explicații;
- f) fotografiile referitoare la eveniment să fie clare și însoțite de explicații;
- g) formularul pentru declarație să fie conform modelului prevăzut în anexa nr. 14;
- h) declarațiile aflate la dosar să fie însoțite de forma tehnoredactată, pentru a se evita eventualele confuzii datorate scrisului ilizibil, certificate ca fiind conforme cu originalul și semnate de către inspectorul care a efectuat cercetarea sau de către unul dintre membrii comisiei de cercetare.

Art. 124. - (1) Dosarul de cercetare a evenimentelor se va întocmi astfel:

- a) într-un exemplar, pentru evenimentele care au produs incapacitate temporară de muncă; dosarul se păstrează în arhiva angajatorului care înregistrează accidentul;
- b) într-un exemplar, pentru incidentele periculoase; dosarul se păstrează la inspectoratul teritorial de muncă care a efectuat cercetarea;
- c) în două exemplare, pentru evenimentele care au produs invaliditate confirmată prin decizie, deces, accidente colective; originalul se înaintează organelor de urmărire penală și un exemplar se păstrează la inspectoratul teritorial de muncă care a efectuat cercetarea;
- d) în două exemplare, pentru evenimentele care au antrenat invaliditate evidentă; originalul se păstrează la inspectoratul teritorial de muncă care a efectuat cercetarea și un exemplar se transmite angajatorului care înregistrează accidentul;
- e) în trei exemplare, pentru evenimentele cercetate de Inspekția Muncii; originalul se înaintează organelor de urmărire penală, un exemplar se păstrează la Inspekția Muncii și un exemplar la inspectoratul teritorial de muncă pe raza căruia s-a produs evenimentul;
- f) în mai multe exemplare, pentru evenimentele care au produs incapacitatea temporară de muncă pentru victime cu angajatori diferiți; originalul se păstrează în arhiva angajatorului care înregistrează accidentul și celelalte exemplare se păstrează de către ceilalți angajatori.

(2) În cazul evenimentelor care au generat accidente urmate de incapacitate temporară de muncă sau al incidentelor periculoase în care faptele comise pot fi considerate infracțiuni, potrivit legii, dosarul de cercetare se încheie în două exemplare, originalul fiind înaintat organului de urmărire penală.

Art. 125. - (1) Dosarul de cercetare, întocmit de comisia numită de către angajator, se înaintează pentru verificare și avizare la inspectoratul teritorial de muncă pe raza căruia s-a produs evenimentul, în termen de 5 zile lucrătoare de la finalizarea cercetării.

(2) Inspectoratul teritorial de muncă va analiza dosarul, va aviza și va restitui dosarul în cel mult 7 zile lucrătoare de la data primirii.

(3) Dosarul va fi însoțit de avizul inspectoratului teritorial de muncă.

(4) În cazul în care inspectoratul teritorial de muncă constată că cercetarea nu a fost efectuată corespunzător, dispune în scris măsuri pentru refacerea procesului-verbal de cercetare și/sau completarea dosarului, după caz.

(5) Comisia de cercetare va completa dosarul și va reface procesul-verbal de cercetare în termen de 5 zile lucrătoare de la data primirii dosarului.

(6) Dacă evenimentul urmat de incapacitate temporară de muncă s-a produs în condițiile prevăzute la art. 124 alin. (2), inspectoratul teritorial de muncă va înainta originalul dosarului de cercetare la organul de urmărire penală, imediat după avizare.

Art. 126. - (1) Dosarul de cercetare original, întocmit de inspectoratul teritorial de muncă, cu excepția cazului prevăzut la art. 121 alin. (3), va fi înaintat în vederea avizării la Inspekția Muncii, în cel mult 5 zile lucrătoare de la finalizarea cercetării.

(1¹) Dosarul de cercetare întocmit de comisia de cercetare numită de Inspekția Muncii se avizează de către inspectorul general de stat.

(2) Dosarul de cercetare pentru cazul dispariției de persoane, ca urmare a unui eveniment și în împrejurări care îndreptățesc presupunerea decesului acestora, va fi păstrat la inspectoratul teritorial de muncă care a efectuat cercetarea, până la emiterea hotărârii judecătorești prin care se declară decesul persoanelor dispărute, conform prevederilor legale în vigoare; după completarea dosarului, acesta va fi înaintat în vederea avizării la Inspekția Muncii.

(3) Inspekția Muncii avizează și restituie dosarele prevăzute la alin. (1) în cel mult 10 zile lucrătoare de la data primirii.

(4) În cazul în care Inspekția Muncii constată că cercetarea nu a fost efectuată corespunzător, poate dispune completarea dosarului și întocmirea unui nou proces-verbal de cercetare.

(5) Inspectoratul teritorial de muncă va întocmi noul proces-verbal de cercetare și/sau va completa dosarul, în termen de 5 zile lucrătoare de la data primirii dosarului, pe baza observațiilor transmise de Inspekția Muncii.

(6) Inspectoratul teritorial de muncă transmite dosarele de cercetare prevăzute la alin. (1) organelor de urmărire penală, numai după ce au fost avizate de către Inspekția Muncii.

(7) Dosarul de cercetare completat și noul proces-verbal de cercetare întocmit în condițiile alin. (4) și (5) vor fi transmise organelor de urmărire penală.

Art. 127. - (1) Dosarul de cercetare al accidentului de muncă cu invaliditate, înaintat organelor de urmărire penală, se restituie la inspectoratul teritorial de muncă care a efectuat cercetarea, pentru completare și întocmirea unui nou proces-verbal de cercetare, în cazul în care se produce decesul accidentatului ca urmare a accidentului suferit, confirmat în baza unui act medico-legal.

(2) Dosarul prevăzut la alin. (1) se restituie la inspectoratul teritorial de muncă în termen de 10 zile lucrătoare de la data solicitării acestuia.

(3) Completarea dosarului prevăzut la alin. (1) și întocmirea noului proces-verbal de cercetare a evenimentului se fac în cel mult 5 zile lucrătoare de la primirea dosarului la inspectoratul teritorial de muncă.

(4) Dosarul completat și noul proces-verbal de cercetare vor fi înaintate în vederea avizării la Inspekția Muncii, care le va restitui inspectoratului teritorial de muncă în termen de 10 zile lucrătoare de la data primirii.

(5) După avizarea de către Inspekția Muncii în condițiile prevăzute la art. 126, dosarul va fi înaintat organelor de urmărire penală de către inspectoratul teritorial de muncă.

Art. 128. - Procesul-verbal de cercetare a evenimentului trebuie să conțină următoarele capitole:

- a) data încheierii procesului-verbal;
- b) numele persoanelor și în ce calitate efectuează cercetarea evenimentului;
- c) perioada de timp și locul în care s-a efectuat cercetarea;
- d) obiectul cercetării;
- e) data și ora producerii evenimentului;
- f) locul producerii evenimentului;
- g) datele de identificare a angajatorului la care s-a produs evenimentul, numele reprezentantului său legal;
- h) datele de identificare a accidentatului/accidentaților;
- i) descrierea detaliată a locului, echipamentului de muncă, a împrejurărilor și modului în care s-a produs evenimentul;
- j) urmările evenimentului și/sau urmările suferite de persoanele accidentate;
- k) cauza producerii evenimentului;
- l) alte cauze care au concurat la producerea evenimentului;
- m) alte constatări făcute cu ocazia cercetării evenimentului;
- n) persoanele răspunzătoare de încălcarea reglementărilor legale, din capitolele de la lit. k), l) și m);
- o) sancțiunile contravenționale aplicate;
- p) propuneri pentru cercetare penală;
- q) caracterul accidentului;
- r) angajatorul care înregistrează accidentul de muncă sau incidentul periculos;
- s) măsuri dispuse pentru prevenirea altor evenimente similare și persoanele responsabile pentru realizarea acestora;
- t) termenul de raportare la inspectoratul teritorial de muncă privind realizarea măsurilor prevăzute la lit. s);
- u) numărul de exemplare în care s-a încheiat procesul-verbal de cercetare și repartizarea acestora;
- v) numele și semnătura persoanei/persoanelor care a/au efectuat cercetarea;
- w) avizul inspectorului-șef adjunct securitate și sănătate în muncă/avizul inspectorului general de stat adjunct securitate și sănătate în muncă;
- x) viza inspectorului-șef/inspectorului general de stat.

Art. 129. - (1) În capitolul prevăzut la art. 128 lit. b) se vor indica, de asemenea, prevederile legale potrivit cărora persoanele sunt îndreptățite să efectueze cercetarea, precum și numele angajatorului și ale persoanelor care au participat din partea organelor competente la primele cercetări.

(2) În capitolul prevăzut la art. 128 lit. c) se vor indica, de asemenea, motivele pentru care s-a solicitat prelungirea termenului de cercetare.

(3) În capitolul prevăzut la art. 128 lit. e) se va indica, de asemenea, data decesului, pentru cazul în care s-a produs un eveniment și ulterior a survenit decesul victimelor implicate în acest eveniment.

(4) În capitolul prevăzut la art. 128 lit. g) se vor indica, de asemenea, datele de identificare ale angajatorilor la care sunt/au fost angajate victimele, numele reprezentanților legali ai angajatorilor, numărul documentului prin care s-a certificat autorizarea de funcționare din punct de vedere al securității și sănătății în muncă, adresa punctului de lucru.

(5) În capitolul prevăzut la art. 128 lit. h) se vor indica, de asemenea, următoarele: numele, prenumele, cetățenia, vârsta, starea civilă, numărul de copii minori, domiciliul, locul de muncă la care este încadrat, profesia de bază, ocupația în momentul accidentării, vechimea în muncă, în funcție sau în meserie și la locul de muncă, data efectuării ultimului instructaj în domeniul securității și sănătății în muncă, iar pentru persoanele care, în momentul accidentării, desfășurau o activitate pentru care este necesară autorizare, se va face referire și la aceasta.

(6) Capitolul prevăzut la art. 128 lit. i) va conține următoarele subcapitole:

- a) descrierea detaliată a locului producerii evenimentului;
- b) descrierea detaliată a echipamentului de muncă;
- c) descrierea detaliată a împrejurărilor;
- d) descrierea detaliată a modului în care s-a produs evenimentul.

(7) În capitolele prevăzute la art. 128 lit. k) -m) se va face trimitere la reglementările legale în vigoare încălcate, cu redarea integrală a textului acestora.

(8) Denumirea capitolului prevăzut la art. 128 lit. o) se va schimba în "Propuneri pentru sancțiuni administrative și disciplinare", în cazul accidentelor cercetate de către comisia numită de angajator.

(8¹) În capitolul prevăzut la art. 128 lit. s) se vor stabili termene de aducere la îndeplinire a măsurilor dispuse, precum și persoanele responsabile de îndeplinirea acestora.

(9) Capitolele prevăzute la art. 128 lit. w) și x) se vor regăsi în procesul-verbal de cercetare numai pentru evenimentele cercetate de către inspectoratul teritorial de muncă sau Inspekția Muncii, conform competențelor.

(10) În cazul accidentelor cu ITM, procesul-verbal de cercetare se va încheia cu capitolul prevăzut la art. 128 lit. w), care va fi numit "Viza angajatorului".

Art. 130. - În situațiile în care din cercetare rezultă că accidentul nu întrunește condițiile pentru a fi încadrat ca accident de muncă, se va face această mențiune la capitolele procesului-verbal de cercetare prevăzute la art. 128 lit. q) și r) și se vor dispune măsurile care trebuie luate de angajator pentru prevenirea unor cazuri asemănătoare.

Art. 131. - Comisia de cercetare a unui eveniment numită de angajator poate face propuneri de sancțiuni disciplinare și/sau administrative, pe care le va menționa în procesul-verbal de cercetare.

Art. 132. - (1) Procesul-verbal de cercetare a unui eveniment se întocmește în mai multe exemplare, după cum urmează:

- a) în cazul accidentului de muncă urmat de incapacitate temporară de muncă, pentru angajatorul care înregistrează accidentul, inspectoratul teritorial de muncă care a avizat dosarul, asigurător și victime;
- b) în cazul accidentului de muncă urmat de incapacitate temporară de muncă, pentru lucrători cu angajatori diferiți,

pentru fiecare angajator, inspectoratul teritorial de muncă care a avizat dosarul, asigurător și victime;

c) în cazul accidentului de muncă urmat de invaliditate, pentru angajatorul care înregistrează accidentul, organul de urmărire penală, inspectoratul teritorial de muncă care a efectuat cercetarea, Inspekția Muncii, asigurător și victime;

d) în cazul accidentului de muncă mortal, precum și în cazul accidentului mortal în afara muncii, pentru angajatorul care înregistrează accidentul, organul de urmărire penală, inspectoratul teritorial de muncă care a efectuat cercetarea, Inspekția Muncii, asigurător și familiile victimelor;

e) în cazul incidentului periculos, pentru angajatorul care înregistrează incidentul, organele de urmărire penală, inspectoratul teritorial de muncă care a efectuat cercetarea, Inspekția Muncii și asigurător.

(2) Procesul-verbal de cercetare poate fi întocmit într-un număr mai mare de exemplare, după caz.

Art. 133. - (1) În cazul în care accidentul de muncă s-a produs la un angajator, altul decât cel care îl înregistrează, un exemplar din procesul-verbal de cercetare va fi trimis și acestuia.

(2) În cazul în care angajatorul la care se înregistrează accidentul de muncă își are sediul, domiciliul sau reședința pe teritoriul altui județ decât cel pe raza căruia s-a produs accidentul, se va trimite un exemplar din procesul-verbal de cercetare inspectoratului teritorial de muncă pe raza căruia are sediul, domiciliul sau reședința angajatorul.

Art. 134. - (1) În cazul în care un lucrător prezintă un certificat medical cu cod «accident de muncă», angajatorul care și-a asumat atribuțiile în domeniul securității și sănătății în muncă/lucrătorul desemnat/serviciul intern de prevenire și protecție/serviciul extern de prevenire și protecție va solicita acestuia o declarație scrisă privind data, locul, modul și împrejurările în care s-a produs evenimentul în urma căruia s-a accidentat.

(2) În baza declarației prevăzute la alin. (1) și în funcție de data, locul, modul și împrejurările producerii evenimentului, angajatorul care și-a asumat atribuțiile în domeniul securității și sănătății în muncă/lucrătorul desemnat/serviciul intern de prevenire și protecție/serviciul extern de prevenire și protecție va comunica și cerceta evenimentul sau, în situația în care evenimentul prevăzut la alin. (1) nu a avut loc în timpul procesului de muncă sau în îndeplinirea îndatoririlor de serviciu ori în timpul și pe traseul normal al deplasării de la locul de muncă la domiciliu și invers, va arhiva declarația originală împreună cu o copie a certificatului medical.

SECȚIUNEA a 3-a Înregistrarea și evidența accidentelor de muncă și a incidentelor periculoase

Art. 135. - (1) Înregistrarea accidentelor de muncă și a incidentelor periculoase se face în registrele de evidență prevăzute la art. 141 și 142, în baza procesului-verbal de cercetare.

(2) Accidentul de muncă se înregistrează de către angajatorul la care este angajată victima, cu excepția situațiilor prevăzute la art. 136.

(3) Accidentele de muncă produse la sediile secundare aflate pe raza altui județ decât cel unde este declarat sediul social se vor înregistra la sediul social, cu excepția cazului în care sediul secundar are personalitate juridică.

Art. 136. - (1) Accidentul de muncă produs în timpul prestării unor servicii pe bază de contract, comandă sau alte forme legale încheiate în întreprinderea și/sau unitatea unui angajator, alta decât cea la care este încadrată victima, se înregistrează potrivit clauzelor prevăzute în acest sens în documentele încheiate.

(2) În situația în care documentul încheiat nu prevede clauze în acest sens, clauzele nu sunt suficient de acoperitoare pentru toate situațiile sau clauzele sunt contrare prevederilor prezentelor norme metodologice, accidentul de muncă se înregistrează de către angajatorul care, în urma cercetării, a fost găsit răspunzător de producerea accidentului.

(3) Accidentul de muncă produs în timpul prestării unor servicii pe bază de comandă, la domiciliul clientului, se înregistrează de către angajatorul la care este/a fost angajată victima.

(4) Accidentul de muncă suferit de o persoană aflată în îndeplinirea îndatoririlor de serviciu în întreprinderea și/sau unitatea altui angajator se înregistrează de către angajatorul care, în urma cercetării, a fost găsit răspunzător de producerea accidentului.

(5) Accidentul de muncă suferit în timpul stagiului de practică profesională de către elevi, studenți, ucenici și șomeri în perioada de reconversie profesională se înregistrează de către angajatorul la care se efectuează practica/reconversia profesională.

(6) Accidentul de muncă suferit de o persoană în cadrul activităților cultural-sportive, în timpul și din cauza îndeplinirii acestor activități, se înregistrează de către instituția sau angajatorul care a organizat acțiunea respectivă.

(7) Accidentul de muncă produs ca urmare a unei acțiuni întreprinse de o persoană, din proprie inițiativă, pentru salvarea de vieți omenești sau pentru prevenirea ori înlăturarea unui pericol grav și iminent ce amenință avutul public sau privat din întreprinderea și/sau unitatea unui angajator, se înregistrează de către angajatorul la care s-a produs accidentul.

(8) În cazul accidentului de muncă produs ca urmare a unei acțiuni întreprinse de o persoană, din proprie inițiativă, pentru salvarea de vieți omenești sau pentru prevenirea ori înlăturarea unui pericol grav și iminent ce amenință avutul public sau privat în afara întreprinderii și/sau unității unui angajator și care nu are nicio legătură cu acesta, înregistrarea se face în condițiile prevăzute de lege.

(9) Accidentul de muncă de traseu se înregistrează de către angajatorul la care este angajată victima sau, după caz, de angajatorul care, în urma cercetării, a fost găsit răspunzător de producerea accidentului.

(10) Accidentul de muncă de circulație se înregistrează de către angajatorul la care este angajată victima sau, după caz, de angajatorul care, în urma cercetării, a fost găsit răspunzător de producerea accidentului.

(11) Accidentul de muncă produs în afara întreprinderii și/sau unității ca urmare a neluării unor măsuri de securitate de către un alt angajator se înregistrează de către angajatorul care, în urma cercetării, a fost găsit răspunzător de producerea accidentului.

(12) Accidentul de muncă suferit de însoțitorii de încărcături, personalul de poștă de la vagoanele C.F.R., angajați ai unor angajatori care, potrivit legii, sunt obligați să delege însoțitori pentru astfel de încărcături, pe mijloace de transport ce nu le aparțin, se va înregistra de către angajatorul răspunzător de organizarea activității care a avut ca urmare producerea accidentului sau, după caz, în condițiile clauzelor prevăzute în documentele încheiate.

Art. 137. - Pentru unele situații neprevăzute în prezentele reglementări, cu privire la înregistrarea accidentelor de muncă, inspectoratul teritorial de muncă sau Inspekția Muncii va stabili modul de înregistrare a accidentului în cauză.

Art. 138. - (1) Disparația unei persoane în condițiile unui accident de muncă și în împrejurări care îndreptățesc presupunerea decesului acesteia se înregistrează ca accident mortal, după rămânerea definitivă și irevocabilă a hotărârii judecătorești, conform prevederilor legale, prin care este declarat decesul.

(2) Data producerii accidentului de muncă mortal, prevăzut la alin. (1), este data înscrisă în hotărârea judecătorească ca fiind data decesului.

(3) Angajatorul la care a fost angajată persoana dispărută va comunica, imediat, numărul și data hotărârii judecătorești la inspectoratul teritorial de muncă.

Art. 139. - Accidentul de muncă cu invaliditate se va înregistra pe baza procesului-verbal de cercetare întocmit de inspectoratul teritorial de muncă.

Art. 140. - (1) În baza procesului-verbal de cercetare întocmit de persoanele împuternicite prin lege, angajatorul la care se înregistrează accidentul va completa FIAM.

(2) FIAM se completează pentru fiecare persoană accidentată în câte 4 exemplare care se înaintează spre avizare după cum urmează:

a) inspectoratului teritorial de muncă care a avizat dosarul de cercetare întocmit de comisia angajatorului, în termen de 3 zile lucrătoare de la primirea avizului;

b) inspectoratului teritorial de muncă care a efectuat cercetarea, în termen de 3 zile lucrătoare de la primirea procesului-verbal de cercetare.

(3) Verificarea și avizarea FIAM de către inspectoratul teritorial de muncă se fac în termen de 5 zile lucrătoare de la primirea formularului.

(4) Angajatorul la care se înregistrează accidentul anexează FIAM la dosarul sau la procesul-verbal de cercetare și distribuie celelalte exemplare la persoana accidentată, inspectoratul teritorial de muncă și asigurătorul pe raza căruia își are sediul social, domiciliul sau reședința.

(5) În cazul în care victima unui accident de muncă a fost propusă pentru pensionare odată cu emiterea deciziei de încadrare într-o grupă de invaliditate, se va completa un exemplar FIAM care se va anexa la dosarul de pensionare ce va fi înaintat unității de expertiză medicală și recuperare a capacității de muncă.

(6) Angajatorul are obligația de a anunța încheierea perioadei de incapacitate temporară de muncă la inspectoratul teritorial de muncă la care a înaintat FIAM, în termen de 5 zile lucrătoare de la încheierea perioadei de incapacitate temporară de muncă.

(7) În cazul în care angajatorul și-a încetat activitatea, accidentele suferite de lucrătorii acestuia vor fi înregistrate în contul lui, iar completarea FIAM va fi efectuată de inspectoratul teritorial de muncă pe raza căruia angajatorul își desfășura activitatea.

Art. 141. - (1) Angajatorul va ține evidența evenimentelor în:

a) Registrul unic de evidență a accidentaților în muncă, conform modelului prevăzut în anexa nr. 15;

b) Registrul unic de evidență a incidentelor periculoase, conform modelului prevăzut în anexa nr. 16;

c) Registrul unic de evidență a accidentelor ușoare, conform modelului prevăzut în anexa nr. 17;

d) Registrul unic de evidență a accidentaților în muncă ce au ca urmare incapacitate de muncă mai mare de 3 zile de lucru, conform modelului prevăzut în anexa nr. 18.

(2) În registrul prevăzut la alin. (1) lit. d) se va ține evidența accidentaților în muncă pentru care perioada de incapacitate temporară de muncă este de minimum 4 zile de lucru, fără a lua în calcul ziua producerii accidentului.

(3) Registrele de evidență trebuie să fie actualizate.

Art. 142. - (1) În baza FIAM și a proceselor-verbale de cercetare a incidentelor periculoase, inspectoratul teritorial de muncă va ține evidența tuturor accidentelor de muncă și a incidentelor periculoase înregistrate de angajatorii care au sediul, domiciliul sau reședința pe teritoriul județului respectiv.

(2) Inspectoratul teritorial de muncă va ține evidența în:

a) Registrul unic de evidență a accidentaților în muncă;

b) Registrul unic de evidență a incidentelor periculoase;

c) Registrul unic de evidență a accidentaților în muncă ce au ca urmare incapacitate de muncă mai mare de 3 zile de lucru.

SECȚIUNEA a 4-a Comunicarea, cercetarea și înregistrarea evenimentelor produse în afara granițelor României, în care sunt implicați lucrători ai unor angajatori români, aflați în îndeplinirea sarcinilor de stat, de interes public sau a îndatoririlor de serviciu

Art. 143. - (1) Comunicarea evenimentelor produse în afara granițelor țării, în care sunt implicați lucrători ai unor angajatori români, se face conform prevederilor art. 108-113.

(2) În situația prevăzută la alin. (1) angajatorul are obligația de a comunica evenimentul și misiunii diplomatice sau oficiului consular român din țara respectivă.

(3) Orice eveniment produs pe teritoriul alte țări în care sunt implicați lucrători români, detașați sau puși la dispoziție de către angajatori români la angajatori străini, respectiv utilizatori străini, pentru efectuarea unor lucrări pe teritoriul altui stat, se comunică imediat de către angajatorul român misiunii diplomatice sau oficiului consular român din țara respectivă.

(4) Angajatorii români care detașează ori pun la dispoziție lucrători la angajatori străini, respectiv utilizatori străini, au obligația să includă în cuprinsul convențiilor internaționale și contractelor bilaterale încheiate cu partenerii străini clauze cu privire la comunicarea evenimentelor.

(5) Evenimentele în care sunt implicate persoane din cadrul misiunilor diplomatice sau al oficiilor consulare române, precum și persoane care îndeplinesc sarcini de stat sau de interes public în afara granițelor țării vor fi comunicate Ministerului Afacerilor Externe din România de către misiunile diplomatice sau oficiile consulare române. Ministerul Afacerilor Externe are obligația de a comunica aceste evenimente Inspecției Muncii.

Art. 144. - (1) Cercetarea evenimentelor produse în afara granițelor țării în care sunt implicați lucrători ai unor angajatori români se va face conform prevederilor art. 114-134.

(1¹) În cazul evenimentelor produse în afara granițelor țării care au avut drept consecință incapacitatea temporară de muncă sau decesul lucrătorilor asigurați potrivit Legii nr. 346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale, republicată, dosarul de cercetare întocmit de comisia numită de angajator va cuprinde documentele care au fost întocmite de organele de cercetare din țara în care a avut loc evenimentul, precum și documentele medicale de la unitățile sanitare care au acordat îngrijiri de specialitate accidentatului.

(2) La cercetarea evenimentelor prevăzute la alin. (1) poate participa și un delegat din partea misiunii diplomatice sau oficiului consular român din țara respectivă.

(3) Cercetarea evenimentelor în care sunt implicate persoane din cadrul misiunilor diplomatice sau oficiilor consulare, precum și persoane care îndeplinesc sarcini de stat sau de interes public în afara granițelor țării se face de către Ministerul Afacerilor Externe.

(4) În cazul evenimentelor menționate la alin. (1) și (3), care au produs invaliditate confirmată prin decizie, deces, accidente colective, inclusiv în cazul persoanelor dispărute și în cazul incidentului periculos, Inspecția Muncii poate delega reprezentanți care să efectueze cercetarea la fața locului.

(5) În situația prevăzută la alin. (4), cercetarea se va finaliza de către Inspecția Muncii sau, după caz, inspectoratul teritorial de muncă pe raza căruia își are sediul, domiciliul sau reședința angajatorul.

Art. 145. - (1) De întocmirea dosarelor de cercetare a evenimentelor urmate de incapacitate temporară de muncă răspunde angajatorul care a încheiat contractul cu partenerul străin, în cazul efectuării de lucrări cu personal român, și, respectiv, Ministerul Afacerilor Externe, în cazul accidentelor suferite de angajații misiunilor diplomatice sau ai oficiilor consulare române și de persoanele care îndeplinesc sarcini de stat sau de interes public în afara granițelor României, aflați în îndeplinirea îndatoririlor de serviciu.

(2) De întocmirea dosarelor de cercetare a evenimentelor urmate de invaliditate sau deces răspunde inspectoratul teritorial de muncă pe raza căruia își are sediul social angajatorul la care era angajată victima.

(3) Dosarul de cercetare va cuprinde actele prevăzute la art. 122 și se va completa cu:

a) copii ale originalelor documentelor de cercetare emise de organele competente din țara pe teritoriul căreia s-a produs evenimentul, copii ale documentelor medicale de la unitățile sanitare care au acordat îngrijiri de specialitate victimei, precum și traducerea acestora în limba română;

b) copie a contractului încheiat cu partenerul străin, din care să rezulte cine a încheiat contractul, obiectul contractului, ce fel de lucrări se execută, pe ce durată, locul unde se execută lucrările respective, clauzele privind securitatea și sănătatea în muncă, modul în care se fac comunicarea și cercetarea evenimentelor și înregistrarea accidentelor de muncă.

(4) Documentele prevăzute la alin. (3) vor fi puse la dispoziția organului de cercetare de către angajatorul la care era angajată victima.

(5) Pentru documentele prevăzute la alin. (3), cheltuielile necesare traducerii în limba română vor fi suportate de angajatorul la care a avut loc evenimentul.

Art. 146. - Înregistrarea și evidența accidentelor de muncă și a incidentelor periculoase se fac de către angajatorul român, conform prevederilor art. 143-145.

SECȚIUNEA a 5-a Comunicarea și cercetarea evenimentelor produse pe teritoriul României în care sunt implicați cetățeni străini aflați în îndeplinirea atribuțiilor de serviciu

Art. 147. - (1) Orice eveniment produs pe teritoriul României, în care sunt implicați cetățeni străini aflați în îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, va fi comunicat imediat la inspectoratul teritorial de muncă pe raza căruia a avut loc, de către angajator sau de către orice altă persoană care are cunoștință despre eveniment.

(2) Inspectoratul teritorial de muncă care a primit comunicarea va înștiința misiunea diplomatică sau consulatul țării din care provine persoana accidentată, prin intermediul Inspecției Muncii.

Art. 148. - (1) Cercetarea unor astfel de evenimente se face de către inspectoratul teritorial de muncă pe raza căruia au avut loc, împreună cu celelalte organe competente, precum și cu reprezentanți ai angajatorului străin implicat în eveniment sau de către Inspecția Muncii, conform art. 29 alin. (1) lit. c) din lege.

(2) La cercetare poate participa un reprezentant al misiunii diplomatice sau al consulatului țării respective.

(3) Termenul de cercetare este cel prevăzut la art. 120.

(4) Dosarul de cercetare va cuprinde actele prevăzute la art. 122.

(5) Dosarul de cercetare se va întocmi astfel:

a) într-un exemplar, pentru evenimentele care au produs incapacitate temporară de muncă sau care sunt accidente ușoare; dosarul se păstrează în arhiva inspectoratului teritorial de muncă care a cercetat evenimentul;

b) în două exemplare, pentru evenimentele care au produs deces, accidente colective; originalul se înaintează organelor de urmărire penală și un exemplar se păstrează la inspectoratul teritorial de muncă care a efectuat cercetarea;

c) în 3 exemplare, pentru evenimentele cercetate de Inspecția Muncii; originalul se înaintează organelor de urmărire penală, un exemplar se păstrează la Inspecția Muncii și un exemplar la inspectoratul teritorial de muncă pe raza căruia s-a produs evenimentul;

d) în mai multe exemplare, pentru evenimentele care au produs incapacitate temporară de muncă pentru victime cu angajatori diferiți; originalul se păstrează în arhiva inspectoratului teritorial de muncă care a efectuat cercetarea.

(6) Dosarul de cercetare întocmit conform prevederilor alin. (5) lit. a) și b) va fi transmis Inspecției Muncii în condițiile prevăzute la art. 126 alin. (1).

(7) O copie a dosarului original se va transmite misiunii diplomatice sau consulatului țării de unde provine accidentatul de către inspectoratul teritorial de muncă care a efectuat cercetarea sau, după caz, de către Inspecția Muncii.

SECȚIUNEA a 6-a Semnalarea bolilor profesionale

Art. 149. - Orice suspiciune de boală profesională, inclusiv intoxicația acută profesională, se va semnala obligatoriu de către toți medicii, indiferent de specialitate și locul de muncă, cu prilejul oricărei prestații medicale: examene medicale profilactice, consultații medicale de specialitate.

Art. 150. - Medicul care suspectează o boală profesională sau o intoxicație acută profesională completează fișa de semnalare BP1, prevăzută în anexa nr. 19, și trimite bolnavul cu această fișă la unitatea sanitară de medicina muncii, respectiv clinica de boli profesionale sau cabinetul de medicina muncii din structura spitalelor, în vederea precizării diagnosticului de boală profesională ori de intoxicație acută profesională.

SECȚIUNEA a 7-a Cercetarea bolii profesionale

Art. 151. - După primirea fișei de semnalare BP1, medicul specialist de medicina muncii din cadrul direcției de sănătate publică județene sau a municipiului București cercetează în termen de 7 zile, având în vedere ruta profesională, cauzele îmbolnăvirii profesionale.

Art. 152. - Cercetarea se face în prezența angajatorului sau a reprezentantului acestuia ori, după caz, a persoanelor fizice autorizate în cazul profesiilor liberale, conform art. 34 alin. (2) din lege.

Art. 153. - Cercetarea are drept scop confirmarea sau infirmarea caracterului profesional al îmbolnăvirii respective și se finalizează cu redactarea și semnarea procesului-verbal de cercetare a cazului de boală profesională, prevăzut în anexa nr. 20.

Art. 154. - Procesul-verbal de cercetare a cazului de boală profesională este semnat de toți cei care au luat parte la cercetare, conform competențelor, menționându-se în mod special cauzele îmbolnăvirii, responsabilitatea angajatorilor și măsurile tehnice și organizatorice necesare, pentru prevenirea unor boli profesionale similare.

Art. 155. - (1) În situația în care angajatorul sau reprezentantul acestuia ori, după caz, persoana fizică autorizată în cazul profesiilor liberale sau inspectorul de muncă ori lucrătorul sau asigurătorul nu sunt de acord cu concluziile stabilite în procesul-verbal de cercetare ori cu măsura tehnică sau organizatorică formulată, se pot adresa, în scris, în termen de 30 de zile de la data primirii procesului-verbal de cercetare a cazului de boală profesională, Comisiei de experți de medicina muncii acreditați de Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale și de Ministerul Sănătății.

(2) Componența și atribuțiile Comisiei de experți vor fi stabilite prin ordin comun al ministrului muncii, solidarității

sociale și familiei și al ministrului sănătății publice.

Art. 156. - Soluțiile adoptate în aceste situații vor fi comunicate în scris celor interesați, în termen de 20 de zile de la data primirii contestației.

Art. 157. - Procesul-verbal de cercetare a cazului de boală profesională se înmânează angajatorului, medicului care a semnalat îmbolnăvirea, pentru evidența îmbolnăvirilor profesionale și pentru a urmări realizarea măsurilor prescrise, direcției de sănătate publică județeană sau a municipiului București, inspectoratului teritorial de muncă participant la cercetare și asigurătorului la nivel teritorial.

Art. 158. - Pe baza confirmării caracterului profesional al îmbolnăvirii, medicul de medicina muncii care a efectuat cercetarea declară cazul de îmbolnăvire profesională, completând fișa de declarare a cazului de boală profesională BP2, denumită în continuare fișa de declarare BP2, care trebuie să aibă ștampila direcției de sănătate publică județene sau a municipiului București și trebuie să cuprindă data declarării, prevăzută în anexa nr. 21.

SECȚIUNEA a 8-a Declararea bolilor profesionale

Art. 159. - Dosarul de cercetare pentru declararea bolilor profesionale se păstrează la direcția de sănătate publică județeană sau a municipiului București și va cuprinde următoarele documente:

a) opisul documentelor din dosar;

b) istoricul de expunere profesională (documentul care certifică ruta profesională, și anume copie de pe carnetul de muncă) și, după caz, nivelul măsurat al noxelor sau noxa identificată;

c) copie de pe fișa de identificare a riscurilor profesionale de la dosarul medical de medicina muncii;

d) istoricul stării de sănătate la locul de muncă (documentul eliberat de medicul de medicina muncii care asigură asistența de medicina muncii la unitatea respectivă);

e) document medical care precizează diagnosticul de boală profesională (biletul de ieșire emis de clinica/secția de medicina muncii din structura spitalelor sau adeverința medicală emisă de medicul de medicina muncii care a precizat diagnosticul de boală profesională, în cazul în care bolnavul nu a fost internat) și copii ale unor investigații necesare pentru susținerea diagnosticului de profesionalitate;

f) procesul-verbal de cercetare a cazului de boală profesională;

g) copie de pe fișa de semnalare BP1.

Art. 160. - (1) În cazul bolilor profesionale:

a) declararea se face de către direcția de sănătate publică județeană sau a municipiului București din care face parte medicul de medicina muncii care a efectuat cercetarea, pe baza documentelor prevăzute la art. 159, prin fișa de declarare a cazului de boală profesională BP2, care reprezintă formularul final de raportare a bolii profesionale nou-declarate;

b) semnalarea și declararea se fac într-un interval de maximum 2 ani de la încetarea expunerii profesionale considerate cauză a îmbolnăvirii. Excepție fac cazurile de pneumoconioze și cancerul.

(2) Pentru bolile profesionale declarate în unul dintre statele membre ale Uniunii Europene sau ale Spațiului Economic European trebuie întocmită o fișă de declarare a cazului de boală profesională BP2 de către Direcția de Sănătate Publică a Municipiului București.

Art. 161. - În cazul în care unitatea la care s-a produs îmbolnăvirea a fost desființată sau nu mai există la momentul precizării diagnosticului de boală profesională, cazul respectiv se poate declara prin fișa de declarare BP2 pe baza documentelor prevăzute la art. 159, cu excepția procesului-verbal de cercetare a cazului de boală profesională.

Art. 162. - Toate cazurile de boli profesionale se declară la ultimul angajator unde a lucrat bolnavul și unde există factorii de risc ai bolii profesionale respective evidențiați prin documente oficiale de la direcția de sănătate publică; ele se declară și se păstrează în evidență de către direcția de sănătate publică din județul sau din municipiul București în care se află angajatorul respectiv.

Art. 163. - Direcția de sănătate publică județeană, respectiv a municipiului București, este răspunzătoare pentru corectitudinea datelor înscrise în fișa de declarare BP2.

Art. 164. - Bolile profesionale cu diagnosticul de pneumoconioză se declară numai pe baza diagnosticului precizat de către comisiile de pneumoconioze de la nivelul clinicilor de boli profesionale.

SECȚIUNEA a 9-a Raportarea bolilor profesionale

Art. 165. - (1) Bolile profesionale nou-declarate se raportează în cursul lunii în care s-a produs declararea, de către direcția de sănătate publică județeană, respectiv a municipiului București, la Centrul național de monitorizare a riscurilor din mediul comunitar - Compartimentul sănătate ocupațională și mediul de muncă din cadrul Institutului Național de Sănătate Publică, denumit în continuare Centrul național de monitorizare a riscurilor, precum și la structurile teritoriale ale asigurătorului stabilite conform legii.

(2) O copie a fișei de declarare BP2 se va înmâna lucrătorului diagnosticat cu boală profesională.

(3) O copie a procesului-verbal de cercetare a cazului de boală profesională se va înmâna lucrătorului a cărui boală profesională a fost infirmată în urma cercetării.

Art. 166. - La nivelul Centrului național de monitorizare a riscurilor se constituie Registrul operativ național informatizat al bolilor profesionale, care se reactualizează lunar cu datele din fișele de declarare BP2.

Art. 167. - Centrul național de monitorizare a riscurilor reprezintă forul metodologic care asigură asistență și îndrumare tehnică profesională în domeniul bolilor profesionale, al bolilor legate de profesiune, precum și în elaborarea de reglementări pentru protecția sănătății în relație cu expunerea la agenți periculoși în mediul de muncă, promovarea sănătății la locul de muncă (elaborare de ghiduri, stabilirea de valori-limită de expunere profesională, metode standardizate de măsurare a concentrațiilor de agenți chimici conform recomandărilor Comisiei Europene, instruirii de specialitate).

Art. 168. - Centrul național de monitorizare a riscurilor raportează semestrial datele privind morbiditatea profesională Direcției de sănătate publică și control în sănătate publică din cadrul Ministerului Sănătății.

Art. 169. - Centrul național de monitorizare a riscurilor transmite informațiile de interes public privind bolile profesionale tuturor instituțiilor implicate în activități cu impact asupra sănătății lucrătorilor.

Art. 170. - Lista bolilor profesionale ale căror declarare, cercetare și evidență sunt obligatorii este prevăzută în anexa nr. 22.

Art. 171. - Structurile de medicina muncii din cadrul direcțiilor de sănătate publică județene și a municipiului București vor raporta, cu o periodicitate anuală, Centrului național de monitorizare a riscurilor situația absenteismului medical ca urmare a bolilor profesionale în anul respectiv.

Art. 172. - Intoxicația acută profesională se declară, se cercetează și se înregistrează atât ca boală profesională, cât și ca accident de muncă.

SECȚIUNEA a 10-a Bolile legate de profesie

Art. 173. - Lista bolilor legate de profesiune este prezentată în anexa nr. 23.

Art. 174. - Bolile legate de profesiune nu se declară. Acestea se dispensarizează medical și se comunică angajatorilor sub forma rapoartelor medicale nenominalizate privind sănătatea lucrătorilor, în vederea luării măsurilor tehnico-organizatorice de normalizare a condițiilor de muncă.

SECȚIUNEA a 11-a Dispoziții finale

Art. 175. - În contractele încheiate între angajatori pentru prestarea de activități și servicii vor fi prevăzute clauze privind răspunderile referitoare la comunicarea, cercetarea și înregistrarea unor eventuale accidente de muncă.

Art. 176. - (1) Victimele sau familia victimelor unui eveniment urmat de incapacitate temporară de muncă, invaliditate sau deces au dreptul să sesizeze sau să se informeze la inspectoratul teritorial de muncă pe raza căruia a avut loc accidentul.

(2) Dacă în urma investigațiilor rezultă că sunt întrunite condițiile unui accident de muncă, inspectoratul teritorial de muncă va lua măsuri pentru efectuarea cercetării în conformitate cu prevederile prezentelor norme metodologice.

(3) În situațiile prevăzute la alin. (1), inspectoratul teritorial de muncă va răspunde sesizărilor conform prevederilor legale sau va elibera, la cerere, o copie a procesului-verbal de cercetare a evenimentului.

Art. 177. - (1) În situația în care angajatorul, lucrătorii implicați, victimele sau familiile acestora nu sunt de acord cu concluziile stabilite în procesul-verbal de cercetare a evenimentului, pot sesiza, în scris, Inspekția Muncii, în termen de 30 de zile calendaristice de la data primirii procesului-verbal.

(2) Dacă în urma analizei se constată că trebuie refăcută cercetarea, Inspekția Muncii dispune completarea dosarului de cercetare și/sau întocmirea unui nou proces-verbal de cercetare care îl va înlocui pe cel existent.

(3) Soluțiile adoptate de către Inspekția Muncii vor fi comunicate celor interesați, în termenul legal.

CAPITOLUL VII

Grupuri sensibile la riscuri

Art. 35. - Grupurile sensibile la riscuri specifice, cum ar fi: femeile gravide, lehuzele sau femeile care alăptează, tinerii, precum și persoanele cu dizabilități, trebuie protejate împotriva pericolelor care le afectează în mod specific.

Art. 36. - Angajatorii au obligația să amenajeze locurile de muncă ținând seama de prezența grupurilor sensibile la riscuri specifice.

CAPITOLUL VIII

Infrațiuni

Art. 37. Abrogat prin alineatul din Lege nr. 187/2012 începând cu 01.02.2014.

Art. 38. Abrogat prin alineatul din Lege nr. 187/2012 începând cu 01.02.2014.

CAPITOLUL IX

Contravenții

Art. 39. - (1) Constituie contravenții faptele săvârșite de angajatorii aflați în una dintre situațiile prevăzute de prezenta lege.

(2) Constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei încălcarea dispozițiilor art. 13 lit. b), c), p) și r).

(3) Abrogat prin litera a) din Lege nr. 51/2012 începând cu 24.03.2012.

(4) Constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 4.000 lei la 8.000 lei încălcarea dispozițiilor art. 12 alin. (1) lit. a) și b), art. 13 lit. a), d) - f), h) - m) și o), art. 20, art. 29 alin. (1) lit. a) și ale art. 32 alin. (2).

(5) Constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 3.500 lei la 7.000 lei încălcarea dispozițiilor art. 7 alin. (4) - (6), art. 8, art. 11 alin. (1) și (3), art. 13 lit. q) și s) și ale art. 27 alin. (1) lit. a) și b).

(6) Constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 3.000 lei la 6.000 lei următoarele fapte:

a) încălcarea dispozițiilor art. 9 alin. (1), ale art. 10 și 16;

b) încălcarea dispozițiilor art. 14, 15 și ale art. 34 alin. (1).

(7) Constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 2.500 lei la 5.000 lei încălcarea dispozițiilor art. 11 alin. (2) și (4), ale art. 17, 19 și 21.

(8) Constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 2.000 lei la 4.000 lei următoarele fapte:

a) încălcarea dispozițiilor art. 12 alin. (1) lit. c) și d), art. 13 lit. q), art. 18 alin. (5) și (6) și ale art. 36;

b) încălcarea dispozițiilor art. 34 alin. (5).

(9) Constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei nerespectarea reglementărilor de securitate și sănătate în muncă privind:

a) fabricarea, transportul, depozitarea, manipularea sau utilizarea substanțelor ori preparatelor chimice periculoase și a deșeurilor rezultate;

b) prevenirea prezenței peste limitele maxime admise a agenților chimici, fizici sau biologici, precum și suprasolicitarea diferitelor organe sau sisteme ale organismului uman;

c) darea în exploatare sau repunerea în funcțiune, parțială ori totală, a construcțiilor, echipamentelor de muncă noi sau reparate, precum și pentru aplicarea proceselor tehnologice;

d) întocmirea și respectarea documentațiilor tehnice pentru executarea lucrărilor care necesită măsuri speciale de siguranță;

e) folosirea surselor de foc deschis și fumatul la locurile de muncă unde acestea sunt interzise;

f) prevenirea accidentelor prin electrocutare la executarea, exploatarea, întreținerea și repararea instalațiilor și a echipamentelor electrice, precum și pentru prevenirea efectelor electricității statice și ale descărcărilor atmosferice;

g) asigurarea și folosirea instalațiilor electrice de construcție adecvate la locurile de muncă unde există pericole de incendiu sau de explozie;

h) asigurarea celei de-a doua surse de alimentare cu energie electrică a echipamentelor de muncă;

i) transportul, manipularea și depozitarea echipamentelor de muncă, materialelor și produselor;

j) delimitarea, îngrădirea și semnalizarea zonelor periculoase;

k) semnalizarea de securitate și/sau de sănătate la locul de muncă;

l) asigurarea exploatării fără pericole a recipientelor-butelii cu gaze comprimate sau lichefiate, a instalațiilor mecanice sub presiune și a celor de ridicat, a conductelor prin care circulă fluide sub presiune și a altor asemenea echipamente de muncă;

m) utilizarea, întreținerea, revizia și repararea periodică a echipamentelor de muncă;

n) asigurarea, marcarea și întreținerea căilor de acces și de circulație;

o) asigurarea iluminatului de siguranță;

p) organizarea activității de păstrare, întreținere și denocivizare a echipamentului individual de protecție;

q) întocmirea documentelor de urmărire a parametrilor funcționali ai echipamentelor de muncă și a rapoartelor de serviciu pentru instalațiile cu regim special de exploatare;

r) aplicarea metodelor de exploatare minieră, execuția, exploatarea și întreținerea lucrărilor miniere, realizarea și funcționarea sistemului de aeraj, corespunzător clasificării minelor din punctul de vedere al emanațiilor de gaze;

s) amenajarea locurilor de muncă pentru lucrul la înălțime, în spații închise și în condiții de izolare.

Art. 40. - Constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei neprezentarea de către serviciile externe a raportului semestrial de activitate.

Art. 41. - Sancțiunile contravenționale prevăzute la art. 39 alin. (2) - (9) și la art. 40 se aplică angajatorilor.

Art. 42. - (1) Constatarea contravențiilor și aplicarea amenzilor prevăzute la art. 39 alin. (2) - (9) și la art. 40 se fac de către inspectorii de muncă.

(2) Constatarea contravențiilor și aplicarea amenzilor prevăzute la art. 39 alin. (6) lit. b) și alin. (8) lit. b) se fac de către inspectorii sanitari din cadrul Ministerului Sănătății Publice și al unităților subordonate.

(3) Abrogat prin alineatul din Lege nr. 187/2012 începând cu 01.02.2014.

Art. 43. - (1) Prevederile art. 39 alin. (2) - (9) și ale art. 40 se completează cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Contravenientul poate achita pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia jumătate din minimul amenzii prevăzute de lege, corespunzător faptei pentru care a fost sancționat, inspectorul de muncă făcând mențiuni despre această posibilitate în procesul-verbal.

Art. 44. - Angajatorii răspund patrimonial, potrivit legii civile, pentru prejudiciile cauzate victimelor accidentelor de muncă sau bolilor profesionale, în măsura în care daunele nu sunt acoperite integral prin prestațiile asigurărilor sociale de stat.

CAPITOLUL X

Autorități competente și instituții cu atribuții în domeniu

Art. 45. - (1) Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei este autoritatea competentă în domeniul securității și sănătății în muncă.

(2) Principalele atribuții ale Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei în acest domeniu sunt următoarele:

a) elaborează politica și strategia națională în domeniul securității și sănătății în muncă, în colaborare cu Ministerul Sănătății Publice și prin consultarea cu alte instituții cu atribuții în domeniu;

b) elaborează proiecte de acte normative în vederea implementării unitare a strategiei naționale și a acquis-ului comunitar din domeniu;

c) avizează reglementările cu implicații în domeniu inițiate de alte instituții, potrivit legii, și participă, după caz, la elaborarea unor astfel de reglementări;

d) monitorizează aplicarea legislației pe baza datelor, a informațiilor și a propunerilor transmise de instituțiile aflate în subordine sau coordonare, precum și ale celor cu care colaborează în desfășurarea activității;

e) abilitază persoane juridice și fizice pentru a presta servicii de protecție și prevenire în domeniul securității și sănătății în muncă, denumite în prezenta lege servicii externe, la care se face referire la art. 8 alin. (4);

Punere în aplicare prin Normă metodologică Norma metodologică de aplicare a prevederilor Legii securității ... din 11/10/2006 :

SECȚIUNEA a 6-a Abilitarea serviciilor externe de prevenire și protecție

Art. 35. - Abilitarea serviciilor externe de prevenire și protecție se efectuează conform procedurii prevăzute de prezenta secțiune, elaborată cu respectarea prevederilor art. 9 alin. (1) lit. b) și alin. (5), precum și prevederilor art. 45 alin. (2) lit. e) din lege.

Art. 36. - (1) Serviciile externe de prevenire și protecție pot să își desfășoare activitatea numai dacă sunt în posesia unui certificat de abilitare a serviciului extern de prevenire și protecție, denumit în continuare certificat de abilitare, emis de comisia prevăzută la alin. (2), sau în condițiile art. 45¹-45⁴.

(2) În cadrul fiecărui inspectorat teritorial de muncă, respectiv al municipiului București, prin ordin al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei, se constituie o comisie de abilitare a serviciilor externe de prevenire și protecție și de avizare a documentațiilor cu caracter tehnic de informare și instruire în domeniul securității și sănătății în muncă, denumită în continuare Comisia de abilitare și avizare.

(3) Membrii Comisiei de abilitare și avizare prevăzute la alin. (2) sunt:

- a) reprezentantul conducerii din cadrul inspectoratului teritorial de muncă - președinte;
- b) reprezentantul nominalizat al comisiei de autorizare județene sau a municipiului București, înființată de Consiliul Național de Formare Profesională a Adulților;
- c) reprezentantul teritorial al asigurătorului pentru accidente de muncă și boli profesionale.

(4) Secretariatul Comisiei de abilitare și avizare este asigurat de persoane din cadrul inspectoratului teritorial de muncă, numite de către conducerea acestuia.

(5) Atribuțiile secretariatului Comisiei de abilitare și avizare se stabilesc prin ordin al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei.

(6) Secretariatul Comisiei de abilitare și avizare asigură:

a) cooperarea administrativă cu celelalte autorități din statele membre ale Uniunii Europene sau Spațiului Economic European, prin intermediul sistemului de informare al pieței interne (IMI), în numele Comisiei de abilitare și avizare, potrivit prevederilor legale;

b) verificarea legalității documentelor eliberate de autorități competente din alte state membre, depuse în vederea abilitării, avizării sau notificării, după caz, prin IMI, potrivit prevederilor legale, în cazul în care Comisia de abilitare și avizare consideră că este necesar.

Art. 37. - (1) În vederea abilitării pentru activitățile de prevenire și protecție prevăzute la art. 15, solicitanții vor transmite un dosar care va cuprinde următoarele documente:

- a) cerere de abilitare pentru servicii externe de prevenire și protecție, potrivit modelului prezentat în anexa nr. 8;
- b) opisul documentelor din dosar;
- c) copie de pe certificatul de înregistrare la registrul comerțului, care să conțină codul CAEN corespunzător activității pentru care se abilitază, și, după caz, copie de pe actul constitutiv;
- d) lista cu personalul care va desfășura activități în domeniul securității și sănătății în muncă;
- e) copii ale documentelor care atestă pregătirea profesională și nivelul de pregătire, potrivit prevederilor art. 31 și 32, a personalului care va desfășura activități în domeniul securității și sănătății în muncă;
- f) curriculum vitae pentru personalul care va desfășura activitățile de prevenire și protecție;
- g) copii ale documentelor care atestă vechimea de cel puțin 5 ani în domeniul securității și sănătății în muncă, pentru conducătorul serviciului extern de prevenire și protecție;
- h) memoriu de prezentare, din care să rezulte mijloacele materiale și resursele umane de care dispun;
- i) copii ale deciziei de numire și contractului individual de muncă, pe perioadă nedeterminată, pentru conducătorul serviciului extern de prevenire și protecție;
- j) copii ale contractelor individuale de muncă ale personalului de execuție din serviciul extern de prevenire și protecție;
- k) declarații ale personalului serviciului extern de prevenire și protecție privind păstrarea confidențialității, în timpul și după încetarea desfășurării activităților de prevenire și protecție, asupra informațiilor la care are acces.

(2) Se exceptează de la prevederile alin. (1) lit. e) dosarele depuse de solicitanții care au lucrat cel puțin 5 ani în compartimentele cu atribuții în domeniul securității și sănătății în muncă din cadrul Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale, Inspecției Muncii, inspectoratelor teritoriale de muncă, Casei Naționale de Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale și caselor teritoriale de pensii, precum și din cadrul instituțiilor similare din statele membre ale Uniunii Europene sau Spațiului Economic European și care, la data depunerii dosarului în vederea abilitării, nu mai sunt în activitate în aceste instituții.

(3) Dovada îndeplinirii cerințelor prevăzute de prezentul articol poate fi făcută și prin documente eliberate de o autoritate competentă dintr-un alt stat membru al Uniunii Europene sau din Spațiul Economic European, întocmite într-un scop echivalent sau din care să reiasă că sunt îndeplinite cerințele respective, prezentate în copie certificată de către solicitant și însoțite de o traducere neoficială în limba română.

(4) Memoriul de prezentare prevăzut la alin. (1) lit. h) trebuie să conțină, cel puțin, informații cu privire la:

- a) sediu social;
- b) baza tehnico-materială;
- c) activitățile de prevenire și protecție prevăzute la art. 15 pe care intenționează să le desfășoare.

Art. 38. - (1) Solicitantul trebuie să transmită dosarul prevăzut la art. 37, prin poștă, cu confirmare de primire, cu cel puțin 10 zile înainte de data întrunirii Comisiei de abilitare și avizare.

(2) Cererile se înregistrează în ordinea primirii lor.

(3) Procedurile și formalitățile legate de procesarea cererilor vor respecta prevederile art. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49/2009, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 68/2010.

Art. 39. - (1) Comisia de abilitare și avizare își desfășoară activitatea în baza propriului regulament de organizare și funcționare, aprobat de președintele acesteia.

(2) Comisia de abilitare și avizare are următoarele obligații:

- a) să afișeze data întrunirii la sediul său, pe pagina proprie de internet sau în presa locală, cu cel puțin 15 zile înainte;
- b) să se întrunească cel puțin o dată pe trimestru, în funcție de numărul de dosare primite;
- c) să analizeze dosarele solicitanților cu respectarea prevederilor art. 37 și 42;
- d) să analizeze cazurile prevăzute la art. 41-44 și să decidă în consecință;
- e) să elibereze certificatele de abilitare, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 9, pentru solicitanții care îndeplinesc condițiile prevăzute de prezentele norme metodologice pentru serviciile externe de prevenire și protecție;
- f) să restituie solicitanților, prin poștă, dosarele care nu conțin toate documentele prevăzute la art. 37 și să motiveze această decizie;
- g) să transmită titularilor, prin poștă, cu confirmare de primire, în termen de 10 zile de la data întrunirii Comisiei de abilitare și avizare, certificatele de abilitare emise;
- h) să țină evidența certificatelor de abilitare emise și să arhiveze dosarele în baza cărora s-au emis;
- i) să întocmească Lista serviciilor externe de prevenire și protecție abilitate, precum și a celor cărora li s-a retras certificatul de abilitare și să transmită această listă la Inspecția Muncii;
- j) să înștiințeze serviciile externe de prevenire și protecție care fac obiectul prevederilor art. 45¹-45⁴ și care au notificat Comisia de abilitare și avizare și să asigure înscrierea acestor servicii în listele respective;
- k) să asigure, prin secretariat, cooperarea administrativă cu celelalte autorități din statele membre ale Uniunii Europene sau ale Spațiului Economic European, prin intermediul IMI, potrivit prevederilor legale;
- l) să verifice, prin secretariat, legalitatea documentelor eliberate de autorități competente din alte state membre,

depuse în vederea autorizării sau notificării, după caz, prin IMI, potrivit prevederilor legale, în cazul în care este necesar.

Art. 40. - (1) Solicitantul căruia nu i s-a acordat abilitarea are dreptul, în termen de 30 de zile de la data primirii înștiințării, să facă contestație la Comisia de contestații constituită în cadrul Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale.

(2) Răspunsul la contestație va fi transmis prin poștă în termen de 30 de zile.

Art. 41. - (1) Certificatul de abilitare se retrage de către Comisia de abilitare și avizare care l-a eliberat dacă solicitantul nu a depus două rapoarte semestriale consecutive, în termen, la inspectoratul teritorial de muncă.

(2) Dreptul de prestare a serviciilor de către prestatorii cărora li se retrage certificatul de abilitare se consideră că încetează la data primirii înștiințării că certificatul a fost retras, transmisă de Comisia de abilitare și avizare din cadrul inspectoratului teritorial de muncă la care sunt luați în evidență.

(3) Serviciul extern de prevenire și protecție căruia i s-a retras certificatul de abilitare în condițiile prezentelor norme metodologice are dreptul să solicite abilitarea după o perioadă minimă de un an de la data prevăzută la alin. (2).

Art. 42. - (1) Reînnoirea certificatului de abilitare se face la modificarea uneia/unora dintre condițiile în baza cărora a fost emis.

(2) Modificările prevăzute la alin. (1) sunt următoarele:

a) schimbarea formei juridice de organizare a serviciului extern de prevenire și protecție abilitat, potrivit Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

b) schimbarea denumirii/numelui serviciului extern de prevenire și protecție abilitat;

c) schimbarea sediului social;

d) schimbarea conducătorului serviciului extern de prevenire și protecție abilitat.

(3) Modificările prevăzute la alin. (2) trebuie să fie comunicate Comisiei de abilitare și avizare potrivit art. 43.

(4) În situația în care serviciile externe de protecție și prevenire nu mai îndeplinesc condițiile de abilitare, nu au comunicat modificările prevăzute la alin. (2) și nu au solicitat reînnoirea certificatului de abilitare în termenul prevăzut la art. 43, încetează valabilitatea certificatului de abilitare.

(5) Serviciile externe de prevenire și protecție abilitate pot informa Comisia de abilitare și avizare cu privire la schimbările prevăzute la alin. (2), inclusiv prin intermediul punctului de contact unic electronic (PCU electronic).

(6) După analizarea modificărilor prevăzute la alin. (2), Comisia de abilitare și avizare emite noul certificat de abilitare, în condițiile prevăzute de prezentele norme metodologice și cu respectarea art. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49/2009, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 68/2010.

(7) În situația în care serviciul extern de prevenire și protecție nu mai îndeplinește condițiile de abilitare prevăzute de prezentele norme metodologice, Comisia de abilitare și avizare retrage certificatul de abilitare în cauză.

Art. 43. - Pentru reînnoirea certificatului de abilitare, prevăzută la art. 42, în maximum 10 zile lucrătoare de la modificarea uneia sau mai multor condiții inițiale, solicitantul va depune următoarele documente la secretariatul Comisiei de abilitare și avizare:

a) cerere de reînnoire potrivit modelului prezentat în anexa nr. 8A, care să conțină lista modificărilor survenite;

b) documentele care atestă modificările survenite.

Art. 44. - (1) Inspectoratele teritoriale de muncă verifică respectarea de către serviciile externe de prevenire și protecție a condițiilor în baza cărora a fost emis certificatul de abilitare și propun, în scris, Comisiei de abilitare și avizare, dacă este cazul, retragerea certificatului.

(2) Comisia de abilitare și avizare analizează argumentele aduse în susținerea propunerii de retragere a certificatului de abilitare și, pe baza acestora, poate retrage certificatul.

(3) Comisia de abilitare și avizare comunică titularului retragerea certificatului de abilitare și motivația, în condițiile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49/2009, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 68/2010.

(4) Titularul certificatului de abilitare retras poate face contestație la Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale, în termen de 30 de zile de la data primirii comunicării cu privire la retragere.

(5) Răspunsul la contestație va fi transmis prin poștă, cu confirmare de primire, în termen de 30 de zile.

Art. 45. - Lista serviciilor externe de prevenire și protecție abilitate, precum și a celor cărora li s-a retras certificatul de abilitare se afișează și se actualizează pe pagina de internet a Inspecției Muncii.

ANEXA Nr. 8 la normele metodologice

Denumirea solicitantului:

Adresă:

Localitate:

Județ:

Cod poștal:

Telefon/Fax:

Nr. de înregistrare în registrul comerțului:

Cod unic de înregistrare (CUI):

Nr.¹⁾

Către

Comisia de abilitare a serviciilor externe de prevenire și protecție și de avizare a documentațiilor cu caracter tehnic de informare și instruire în domeniul securității și sănătății în muncă din cadrul Inspectoratului Teritorial de Muncă

Subsemnatul,, CNP....., în calitate de, solicit prin prezenta analiza dosarului în vederea abilitării ca serviciu extern de prevenire și protecție, în temeiul art. 36 din Normele metodologice de aplicare a prevederilor Legii securității și sănătății în muncă nr. 319/2006, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.425/2006, cu modificările și completările ulterioare.

În acest scop, anexez la prezenta cerere dosarul întocmit potrivit prevederilor art. 37 din Normele metodologice de aplicare a prevederilor Legii securității și sănătății în muncă nr. 319/2006, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.425/2006, cu modificările și completările ulterioare.

Solicitant³⁾,

.....

¹⁾ Se va completa cu numărul și data de înregistrare la solicitant.

²⁾ Se va completa denumirea inspectoratului teritorial de muncă în cadrul căruia funcționează Comisia de abilitare și avizare.

³⁾ Se vor specifica funcția, numele și prenumele solicitantului sau ale reprezentantului său legal, se va semna și ștampila.

ANEXA Nr. 8A la normele metodologice

Denumirea solicitantului:

Adresă:

Localitate:

Județ:

Cod poștal:

Telefon/Fax:

Nr. de înregistrare în registrul comerțului:

Cod unic de înregistrare (CUI):

Nr.¹⁾/.....¹⁾

CERERE DE REÎNNOIRE A CERTIFICATULUI DE ABILITARE

Către

Comisia de abilitare a serviciilor externe de prevenire și protecție și de avizare a documentațiilor cu caracter tehnic de informare și instruire în domeniul securității și sănătății în muncă din cadrul Inspectoratului Teritorial de Muncă

Subsemnatul,, conducător al serviciului extern de prevenire și protecție, solicit reînnoirea certificatului de abilitare nr. din data de, în temeiul art. 42 din Normele metodologice de aplicare a prevederilor Legii securității și sănătății în muncă nr. 319/2006, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.425/2006, cu modificările și completările ulterioare, ca urmare a modificării condițiilor în baza cărora acesta a fost emis.

Anexez la prezenta cerere un număr de documente care atestă modificarea condițiilor inițiale, pe care vă rog să le analizați.

Declar pe propria răspundere că celelalte condiții probate prin documentele din dosarul de abilitare/reînnoire, depus la, cu nr. din data de, au rămas neschimbate.

Solicitant³⁾,

.....

¹⁾ Se va completa cu numărul și data de înregistrare la solicitant.

²⁾ Se va completa denumirea inspectoratului teritorial de muncă în cadrul căruia funcționează Comisia de abilitare și avizare.

³⁾ Se vor specifica funcția, numele și prenumele solicitantului sau ale reprezentantului său legal, se va semna și ștampila.

ANEXA Nr. 9 la normele metodologice

ROMÂNIA

MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI ȘI PROTECȚIEI SOCIALE

Comisia de abilitare a serviciilor externe de prevenire și protecție și de avizare a documentațiilor cu caracter tehnic de informare și instruire în domeniul securității și sănătății în muncă din cadrul Inspectoratului Teritorial de Muncă

CERTIFICAT

DE

ABILITARE

a serviciului extern de prevenire și protecție

Nr. din

emis în temeiul art. 45 alin. (2) lit. e) din Legea securității și sănătății în muncă nr. 319/2006, în baza dosarului înregistrat cu nr. din

Titular:, cu sediul social în localitatea, str. nr., bl., sc., et., ap., județul/sectorul

Cod unic de înregistrare

Nr. de înregistrare în registrul comerțului din data de

Conducătorul serviciului extern de prevenire și protecție este:, CNP

Prezentul certificat atestă că, din analiza documentelor depuse la dosar rezultă că sunt îndeplinite cerințele prevăzute la art. 28-45 din Normele metodologice de aplicare a prevederilor Legii securității și sănătății în muncă nr. 319/2006, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.425/2006, cu modificările și completările ulterioare.

Valabil până la modificarea condițiilor în baza cărora a fost emis.

Președinte,

.....

(numele și prenumele, semnătura și ștampila
Comisiei de abilitare și avizare emitente)

¹⁾ Se va completa denumirea inspectoratului teritorial de muncă în cadrul căruia funcționează Comisia de abilitare și avizare.

PREȘEDINTE

SECȚIUNEA a 6¹-a Prevederi specifice referitoare la libera circulație a serviciilor externe de prevenire și protecție

Art. 45¹. - (1) Persoanele fizice și juridice stabilite într-un stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European care au fost supuse în aceste state unei proceduri similare celei de abilitare pot presta servicii de prevenire și protecție pe teritoriul României, fără a fi abilitate potrivit prezentelor norme metodologice, în următoarele moduri:
a) permanent;

b) temporar sau ocazional.

(2) Persoanele fizice și juridice stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European care nu au fost supuse în aceste state unei proceduri similare celei de abilitare pot presta servicii de prevenire și protecție pe teritoriul României doar dacă sunt abilitate potrivit prezentelor norme metodologice.

Art. 45². - (1) Persoanele fizice și juridice prevăzute la art. 45¹ pot presta pe teritoriul României activitățile de prevenire și protecție menționate la art. 15 numai după notificarea prealabilă a Comisiei de abilitare și avizare din cadrul inspectoratului teritorial de muncă pe raza căruia își desfășoară activitatea sau își au sediul, după caz.

(2) Începerea prestării activității acestor servicii externe este condiționată de notificarea prevăzută la alin. (1) și, în cazul prevăzut la art. 45¹ alin. (1) lit. a), de transmiterea, împreună cu formularul de notificare, a următoarelor

documente:

- a) actul de înregistrare la oficiul registrului comerțului, în copie;
- b) autorizația/atestatul/certificatul emisă/emis într-un alt stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European, în copie certificată de deținător și în traducere neoficială;
- c) lista cu personalul care deține certificate de competență profesională corespunzătoare, semnată și ștampilată de persoana autorizată;
- d) certificate de competență profesională sau documente similare emise de autorități dintr-un stat membru al Uniunii Europene ori al Spațiului Economic European, în copie autorizată de deținător și în traducere neoficială.

(3) Dreptul de a presta al persoanelor prevăzute la alin. (1) începe din momentul notificării Comisiei de abilitare și avizare, respectiv la:

a) data înregistrării notificării, în situația depunerii la secretariatul Comisiei de abilitare și avizare sau prin PCU electronic;

b) data confirmării de primire, în cazul expedierii prin poștă a notificării.

Art. 45³. - (1) Persoanele fizice și juridice care doresc să presteze servicii externe de prevenire și protecție în condițiile art. 45¹ alin. (1) lit. a) vor notifica acest lucru prin completarea și transmiterea formularului prevăzut în anexa nr. 10A, însoțit de documentele prevăzute la art. 45² alin. (2), la Comisia de abilitare și avizare din cadrul inspectoratului teritorial de muncă pe raza căruia își au sediul/domiciliul/reședința, înainte de începerea activității.

(2) Comisia de abilitare și avizare prevăzută la alin. (1), după efectuarea verificărilor pe care le consideră necesare, va înscrie persoana fizică sau juridică respectivă, în termen de 30 de zile de la data primirii notificării, în Lista persoanelor fizice și juridice stabilite într-un stat membru al Uniunii Europene ori al Spațiului Economic European care prestează servicii externe de protecție și prevenire, în regim permanent, în România.

Art. 45⁴. - (1) Persoanele fizice și juridice care doresc să presteze servicii externe de prevenire și protecție în condițiile art. 45¹ alin. (1) lit. b) vor notifica acest lucru prin completarea și transmiterea formularului prevăzut în anexa nr. 10B, însoțit de copia autorizației sau a documentului echivalent pe care îl dețin, certificată de către deținător, la Comisia de abilitare și avizare din cadrul inspectoratului teritorial de muncă pe raza căruia urmează să își desfășoare activitatea, înainte de începerea acesteia.

(2) Comisia de abilitare și avizare prevăzută la alin. (1), după efectuarea verificărilor pe care le consideră necesare, va înscrie persoana fizică sau juridică respectivă, în termen de 30 de zile lucrătoare de la primirea notificării, în Lista persoanelor fizice și juridice stabilite într-un stat membru al Uniunii Europene ori al Spațiului Economic European care prestează servicii externe de protecție și prevenire, în regim temporar sau ocazional, în România.

Art. 45⁵. - Constatarea nerespectării prevederilor art. 45¹-45⁴ se face de către inspectoratele teritoriale de muncă, cu aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 49/2009, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 68/2010, și ale prezentelor norme metodologice.

Art. 45⁶. - Listele prevăzute la art. 45³ alin. (2) și 45⁴ alin. (2) se afișează și se actualizează pe pagina de internet a Inspecției Muncii.

ANEXA Nr. 10A la normele metodologice

Denumirea/Numele solicitantului:

Adresă:

Localitate:

Jară:

Cod poștal:

Telefon/Fax:

Nr. /¹⁾

NOTIFICARE PENTRU PRESTARE PERMANENTĂ, ÎN REGIM DE STABILIRE

Către

Comisia de abilitare a serviciilor externe de prevenire și protecție și de avizare a documentațiilor cu caracter tehnic de informare și instruire în domeniul securității și sănătății în muncă din cadrul Inspectoratului Teritorial de Muncă

În conformitate cu prevederile art. 45³ din Normele metodologice de aplicare a prevederilor Legii securității și sănătății în muncă nr. 319/2006, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.425/2006, cu modificările și completările ulterioare, subsemnatul,, în calitate de al , cu sediul în , vă notific că dețin Certificatul/Autorizația/Atestatul nr. din, emis/emisă de, valabil/valabilă pentru perioada, pentru prestarea permanentă a serviciilor de prevenire și protecție:

.....
.....
.....
.....
.....

În susținerea notificării depun următoarele documente:

a);

b);

c);

d)

Data

Semnătura³⁾

¹⁾ Se va completa cu numărul și data de înregistrare la solicitant.

²⁾ Se va completa denumirea inspectoratului teritorial de muncă în cadrul căruia funcționează Comisia de abilitare și avizare.

³⁾ Se va semna și, după caz, se va ștampila.

ANEXA Nr. 10B la normele metodologice

Denumirea/Numele solicitantului:

Adresă:

Localitate:

Jară:

Cod poștal:

Telefon/Fax:

Nr.¹⁾

NOTIFICARE PENTRU PRESTARE TEMPORARĂ SAU OCAZIONALĂ

Către

Comisia de abilitare a serviciilor externe de prevenire și protecție și de avizare a documentațiilor cu caracter tehnic de informare și instruire în domeniul securității și sănătății în muncă din cadrul Inspectoratului Teritorial de Muncă

În conformitate cu prevederile art. 45⁴ din Normele metodologice de aplicare a prevederilor Legii securității și sănătății în muncă nr. 319/2006, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.425/2006, cu modificările și completările ulterioare, subsemnatul,, în calitate de al, cu sediul în, vă notific că dețin Certificatul/Autorizația/Atestatul nr. din, emis/emisă de, valabil/valabilă pentru perioada, în vederea prestării următoarelor servicii de prevenire și protecție:

.....
.....
..... temporar sau ocazional.

Serviciile vor fi efectuate în localitatea, județul, pentru persoana juridică, în perioada

Data

Semnătura³⁾

¹⁾ Se va completa cu numărul și data de înregistrare la solicitant.

²⁾ Se va completa denumirea inspectoratului teritorial de muncă în cadrul căruia funcționează Comisia de abilitare și avizare.

³⁾ Se va semna și, după caz, se va ștampila.

f) recunoaște, desemnează, notifică și supraveghează laboratoare de încercări, precum și organisme din domeniul său de competență, în condițiile legii;

g) coordonează, în colaborare cu Ministerul Educației și Cercetării, elaborarea programelor de cercetare de interes național în domeniul securității și sănătății în muncă;

h) organizează, împreună cu Ministerul Educației și Cercetării, activitatea de pregătire generală și/sau de specialitate în domeniul securității și sănătății în muncă pentru instituțiile de învățământ;

Punere în aplicare prin Normă metodologică Norma metodologică de aplicare a prevederilor Legii securității ... din 11/10/2006 :

ANEXA Nr. 6 la normele tehnologice

CONȚINUTUL

MINIM

al cursurilor necesare pregătirii în domeniul securității și sănătății în muncă

A. Suportul de curs destinat programelor de pregătire în domeniul securității și sănătății în muncă prevăzute la art. 16 alin. (1) lit. c) și la art. 55 alin. (1) din normele metodologice, pentru angajatori și, respectiv, pentru reprezentanții lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății lucrătorilor cuprinde:

1. cadrul legislativ general referitor la securitatea și sănătatea în muncă;
2. concepte de bază referitoare la securitatea și sănătatea în muncă;
3. noțiuni despre riscuri generale și prevenirea lor;
4. noțiuni despre riscuri specifice și prevenirea lor în sectorul corespunzător activității întreprinderii și/sau unității;
5. acordarea primului ajutor.

Total: 40 de ore.

B. Suportul de curs destinat programelor de formare profesională în domeniul securității și sănătății în muncă prevăzute la art. 49 alin. (1) lit. b) și la art. 50 alin. (1) lit. b) din normele metodologice cuprinde:

1. cadrul legislativ general referitor la securitatea și sănătatea în muncă;
2. criterii generale pentru evaluarea riscurilor;
3. organizarea activităților de prevenire și protecție;
4. acțiuni în caz de urgență: planuri de urgență și de evacuare, prim ajutor;
5. elaborarea documentațiilor necesare desfășurării activității de prevenire și protecție;
6. evidențe și raportări în domeniul securității și sănătății în muncă.

Total: 80 de ore.

Punere în aplicare prin Normă metodologică Norma metodologică de aplicare a prevederilor Legii securității ... din 11/10/2006 :

SECȚIUNEA a 8-a Cerințele minime de pregătire în domeniul securității și sănătății în muncă

Art. 47. - Nivelurile de pregătire în domeniul securității și sănătății în muncă, necesare pentru dobândirea capacităților și aptitudinilor corespunzătoare efectuării activităților de prevenire și protecție, sunt următoarele:

b) nivel mediu;

c) nivel superior.

Art. 49. - (1) Cerințele minime de pregătire în domeniul securității și sănătății în muncă corespunzătoare nivelului mediu sunt:

- a) studii în învățământul liceal filiera teoretică în profil real sau filiera tehnologică în profil tehnic;
- b) curs în domeniul securității și sănătății în muncă, cu conținut minim conform celui prevăzut în anexa nr. 6 lit. B, cu o durată de cel puțin 80 de ore.

(2) Nivelul mediu prevăzut la alin. (1) se atestă prin diploma de studii și certificatul de absolvire a cursului prevăzut la alin. (1) lit. b).

Art. 50. - (1) Cerințele minime de pregătire în domeniul securității și sănătății în muncă corespunzătoare nivelului superior, care trebuie îndeplinite în mod cumulativ, sunt următoarele:

- a) absolvirea, în domeniile fundamentale: științe inginerești, științe agricole și silvice, cu diplomă de licență sau

echivalentă, a ciclului I de studii universitare, studii universitare de licență, ori a studiilor universitare de lungă durată sau absolvirea cu diplomă de absolvire a studiilor universitare de scurtă durată;

b) curs în domeniul securității și sănătății în muncă, cu conținut minim conform celui prevăzut în anexa nr. 6 lit. B, cu o durată de cel puțin 80 de ore;

c) absolvirea cu diplomă sau certificat de absolvire, după caz, a unui program de învățământ postuniversitar în domeniul securității și sănătății în muncă, cu o durată de cel puțin 180 de ore.

(2) Îndeplinirea cerințelor prevăzute la alin. (1) se atestă prin diploma de studii și certificatele de absolvire a cursurilor prevăzute la alin. (1) lit. b) și c).

(3) Cerința minimă prevăzută la alin. (1) lit. b) și c) este considerată îndeplinită și în situația în care persoana a obținut o diplomă de master sau doctorat în domeniul securității și sănătății în muncă.

Art. 51. - Cursurile și programele de formare în domeniul securității și sănătății în muncă, prevăzute la art. 49 și 50, se efectuează de către furnizori de formare profesională autorizați, potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 129/2000 privind formarea profesională a adulților, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

i) desfășoară activități de informare-documentare, potrivit legii;

j) avizează materiale de informare și instruire, cum ar fi suporturi de curs, broșuri, pliante, afișe elaborate de alte persoane juridice sau fizice, în sensul asigurării concordanței mesajelor pe care acestea le conțin cu prevederile legislației în vigoare;

Punere în aplicare prin Normă metodologică Norma metodologică de aplicare a prevederilor Legii securității ... din 11/10/2006 :

CAPITOLUL VIII Avizarea documentațiilor cu caracter tehnic de informare și instruire în domeniul securității și sănătății în muncă

SECȚIUNEA 1 Prevederi generale

Art. 178. - Prezenta capitol are ca scop stabilirea tipurilor de documentații cu caracter tehnic de informare și instruire în domeniul securității și sănătății în muncă care se supun avizării, a cerințelor care stau la baza realizării acestora, precum și a procedurii de avizare.

Art. 179. - Documentațiile care se supun avizării sunt:

a) filme sau imagini, pe peliculă sau suport magnetic, cu subiecte din domeniul securității și sănătății în muncă;

b) afișe, pliante, broșuri din domeniul securității și sănătății în muncă;

c) suporturile de curs destinate programelor de pregătire în domeniul securității și sănătății în muncă prevăzute la art. 16 alin. (1) lit. c) și la art. 55 alin. (1);

d) diapozitive, diafilme și altele asemenea.

SECȚIUNEA a 2-a Cerințe de realizare a documentațiilor

Art. 180. - Cerințele generale pentru realizarea documentațiilor prevăzute la art. 179 sunt:

a) conținutul să fie în concordanță cu legislația în domeniul securității și sănătății în muncă în vigoare;

b) să prezinte informația într-o formă accesibilă, completă și ușor de asimilat;

c) conținutul și realizarea să fie în concordanță cu nivelul de pregătire al subiecților cărora li se adresează.

Art. 181. - Cerințele specifice pentru realizarea filmelor cu subiecte din domeniul securității și sănătății în muncă sunt:

a) scenariul și regia să asigure perceperea corectă și clară a mesajului;

b) imagine clară și sugestivă;

c) sonor clar și sugestiv;

d) forme de prezentare: filmare reală sau animație;

e) durata proiecției: 10-20 de minute.

Art. 182. - Cerințele specifice pentru realizarea afișelor și pliantelor din domeniul securității și sănătății în muncă sunt:

a) grafică simplă, fără greșeli tehnice, subliniindu-se elementele principale ale temei și eliminându-se detaliile nesemnificative;

b) utilizarea unor culori vii, contrastante, în concordanță cu subiectul, respectiv culori deschise pentru situații pozitive și culori închise pentru situații negative;

c) să nu aibă text sau textul să fie scurt, concis și vizibil, cu dimensiunea literelor aleasă astfel încât să permită citirea textului de la o distanță de 4-5 m;

d) subiectul să ocupe circa 60% din suprafața afișului, iar marginile să fie suficient de mari pentru a-l izola de fondul pe care este aplicat;

e) mărimea afișului va fi aleasă în funcție de scopul urmărit și locul în care va fi expus;

f) materialele din care sunt realizate să fie adecvate mediilor în care vor fi utilizate, respectiv să fie rezistente la acțiunea factorilor din mediul în care sunt amplasate și/sau utilizate (umiditate, agenți chimici etc.).

Art. 183. - Cerințele specifice pentru realizarea broșurilor din domeniul securității și sănătății în muncă sunt:

a) să prezinte informațiile clar și concis;

b) să se axeze pe o temă concretă;

c) să prezinte un interes practic cât mai larg.

Art. 184. - Cerințele specifice pentru elaborarea suportului de curs prevăzut la art. 179 lit. c) sunt:

a) să fie elaborat în baza unei documentări bibliografice la zi;

b) să utilizeze terminologia specifică securității și sănătății în muncă;

c) să fie elaborat pe o tematică orientată spre grupuri-țintă, respectiv angajatorii care și-au asumat atribuții din domeniul securității și sănătății în muncă și reprezentanții lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății lucrătorilor;

d) să fie redactat clar, concis, adaptat nivelului de pregătire al grupului-țintă căruia îi este destinat;

e) informațiile să fie sistematizate într-o organizare logică a conținutului, orientate spre situații concrete de muncă;

f) să evidențieze consecințele neaplicării și/sau nerespectării legislației din domeniul securității și sănătății în muncă.

Art. 185. - Cerințele specifice pentru realizarea diapozitivelor și diafilmelor sunt:

a) pe cât posibil să fie realizate color și să fie clare;

b) să fie însoțite de scheme explicative;

c) să fie însoțite de texte redactate clar și concis, fără a da naștere la interpretări;

d) să fie realizate într-o succesiune logică.

SECȚIUNEA a 3-a Avizarea documentațiilor

Art. 186. - (1) Documentațiile prevăzute la art. 179 pot fi difuzate sau comercializate numai dacă sunt avizate de către Comisia de abilitare și avizare prevăzută la art. 36, din județul în care își are sediul laboratorul.
(2) În situația în care laboratorul își are sediul într-un alt stat membru al Uniunii Europene ori aparținând Spațiului Economic European, documentațiile se avizează de către Comisia de abilitare și avizare din cadrul Inspectoratului Teritorial de Muncă al Municipiului București.

Art. 187. - Pentru avizarea documentațiilor, laboratorul va transmite Comisiei de abilitare și avizare, prin poștă, o cerere întocmită potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 24, însoțită de un dosar care cuprinde:

- a) copia certificatului de înregistrare la registrul comerțului și, după caz, a anexei acestuia;
- b) prin excepție de la prevederile lit. a), în situația în care laboratorul se află în cazul prevăzut la art. 186 alin. (2), acesta va depune documentul echivalent eliberat de statul în care își are sediul;
- c) un scurt memoriu de prezentare a documentației;
- d) două exemplare din documentația supusă avizării;
- e) în cazul diapozitivelor și diafilmelor se vor transmite originalul și două copii pe suport hârtie.

Art. 188. - (1) Comisia de abilitare și avizare va transmite prin poștă avizul sau decizia de respingere motivată, în termen de 30 de zile de la data primirii solicitării.

(2) Avizul comisiei, prezentat în anexa nr. 25, va fi însoțit de un exemplar din documentația transmisă de laborator, care va purta ștampila Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale.

(3) Decizia de respingere, prezentată în anexa nr. 26, va fi însoțită de cele două exemplare de documentație transmisă de laborator, pentru a fi refăcută în sensul celor precizate în decizie.

SECȚIUNEA a 4-a Dispoziții finale

Art. 189. - (1) Difuzarea sau comercializarea documentațiilor prevăzute la art. 179 va fi însoțită de o copie a avizului.

(2) Angajatorul care utilizează documentațiile prevăzute la art. 179 trebuie să dețină o copie a avizului.

Art. 190. - (1) Solicitantul sau titularul de aviz, după caz, pot face contestație la Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale, în termen de maximum 30 de zile de la data primirii deciziei de respingere.

(2) Soluțiile adoptate ca răspuns la contestație vor fi comunicate celor interesați în termen de 30 de zile de la data primirii contestației.

Art. 191. - (1) Dacă în timpul controalelor efectuate de inspectorii de muncă se constată diferențe între documentația avizată și cea folosită în activitatea curentă, inspectorul de muncă dispune măsuri pentru retragerea documentației neconforme și comunică, în scris, situația constatată Comisiei de abilitare și avizare care a dat avizul, cu propunerea de suspendare sau de retragere a avizului.

(2) Comisia prevăzută la alin. (1) aduce la cunoștința titularului de aviz situația constatată, pentru ca acesta să își prezinte punctul de vedere.

(3) Comisia prevăzută la alin. (1) analizează comunicarea inspectorului de muncă împreună cu punctul de vedere al titularului de aviz și emite o decizie de suspendare sau de retragere a avizului, după caz.

(4) Suspendarea se poate face pe o perioadă determinată, în funcție de timpul necesar pentru remedierea deficiențelor constatate.

(5) Decizia de respingere a avizării, de retragere, de suspendare a avizului sau cea prevăzută la art. 192 alin. (2) poate face obiectul unei contestații în condițiile prevăzute la art. 190.

Art. 192. - (1) În situația în care titularul de aviz intenționează să aducă modificări unei documentații avizate, are obligația să comunice Comisiei de abilitare și avizare teritoriale, respectiv a municipiului București, conținutul acestor modificări.

(2) Comisia de abilitare și avizare teritorială, respectiv a municipiului București, analizează dacă modificările asupra documentației sunt intervenții minore sau majore și decide menținerea avizului sau necesitatea unei noi avizări.

Art. 192¹. - (1) Procedurile și formalitățile de abilitare a serviciilor externe de prevenire și protecție pot fi îndeplinite și prin intermediul PCU electronic, în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 49/2009, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 68/2010. Prevederile prezentului alineat se aplică în termen de 60 de zile de la data operaționalizării punctului de contact unic electronic.

(2) Prevederile din cuprinsul prezentelor norme metodologice se completează cu dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 49/2009, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 68/2010.

Art. 193. - Anexele nr. 1-26*) fac parte integrantă din prezentele norme metodologice.

*) Anexele nr. 1-26 sunt reproduse în facsimil.

ANEXA Nr. 24 la normele metodologice

Denumirea solicitantului:

Adresă:

Localitate:

Județ:

Cod poștal:

Telefon/Fax:

Nr. de înregistrare în registrul comerțului:

Cod unic de înregistrare (CUI):

Nr.¹⁾

Către

.....²⁾

Comisia de abilitare a serviciilor externe de prevenire și protecție și de avizare a documentațiilor cu caracter tehnic de informare și instruire în domeniul securității și sănătății în muncă

Subsemnatul,, reprezentant al, solicit analizarea, în vederea avizării, a documentației cu caracter tehnic de informare și instruire în domeniul securității și sănătății în muncă, cu următoarele elemente de identificare:

- tipul documentației:

- titlul documentației:

Pentru aceasta prezint spre analiza Comisiei de abilitare și avizare, în conformitate cu prevederile art. 187 din Normele metodologice de aplicare a Legii securității și sănătății în muncă nr. 319/2006, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.425/2006, cu modificările și completările ulterioare, următoarele documente³⁾:

-

-

Solicitant⁴⁾,

NOTĂ:

Când rândurile de pe prima pagină nu sunt suficiente, se va întocmi o anexă la această cerere pentru continuarea listei, cu numărul de rânduri necesare, anexă care va purta pe fiecare pagină, ca și pe prima, semnătura și, după caz, ștampila solicitantului.

¹⁾ Se va completa cu numărul și data de înregistrare la solicitant.

²⁾ Se va completa cu denumirea structurii în cadrul căreia funcționează Comisia de abilitare și avizare, potrivit art. 36 alin. (2) și (3) din Normele metodologice de aplicare a prevederilor Legii securității și sănătății în muncă nr. 319/2006, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.425/2006, cu modificările și completările ulterioare.

³⁾ Se va completa cu documentele transmise Comisiei de abilitare și avizare, prevăzute la art. 187 din Normele metodologice de aplicare a prevederilor Legii securității și sănătății în muncă nr. 319/2006, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.425/2006, cu modificările și completările ulterioare.

⁴⁾ Se vor specifica funcția, numele și prenumele solicitantului sau ale reprezentantului său legal, se va semna și ștampila.

ANEXA Nr. 25 la normele metodologice

ROMÂNIA

MINISTERUL

MUNCII,

FAMILIEI

ȘI

PROTECȚIEI

SOCIALE

.....¹⁾

COMISIA

de abilitare a serviciilor externe de prevenire și protecție și de avizare a documentațiilor cu caracter tehnic de informare și instruire în domeniul securității și sănătății în muncă

AVIZ

Nr. din

Se avizează documentația cu caracter tehnic de informare și instruire în domeniul securității și sănătății în muncă, înregistrată la¹⁾ cu nr. din data de, cu următoarele elemente de identificare:

Tipul documentației²⁾:

Titlul documentației³⁾:

Titularul avizului⁴⁾:

Prezentul aviz este emis în temeiul art. 45 alin. (2) lit. j) din Legea securității și sănătății în muncă nr. 319/2006.

Emis la data de

Valabil până la schimbarea condițiilor în care a fost emis.

Președinte,

.....

(numele și prenumele, semnătura și ștampila
Comisiei de abilitare și avizare emitente)

¹⁾ Se va completa cu denumirea structurii în cadrul căreia funcționează Comisia de abilitare și avizare, potrivit art. 36 din Normele metodologice de aplicare a prevederilor Legii securității și sănătății în muncă nr. 319/2006, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.425/2006, cu modificările și completările ulterioare.

²⁾ și ³⁾ În situația în care documentația cuprinde mai multe tipuri cu același titlu sau mai multe titluri din același tip, se va completa: "conform anexei care face parte integrantă din prezentul aviz".

⁴⁾ Se va completa: numele titularului, adresa, cod poștal, telefon, fax (e-mail, pagina web, dacă este cazul).

- verso -

ANEXA

la Avizul nr. din

Titular:

Tipul/titlul¹⁾ documentației:

1.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

8.

9.

10.

Președinte,

.....

(numele și prenumele, semnătura și ștampila
Comisiei de abilitare și avizare emitente)

NOTĂ:

Când rândurile de pe prima pagină și de pe verso nu sunt suficiente, se va întocmi o anexă la aviz pentru continuarea listei cu numărul de rânduri necesare, anexă care va purta pe fiecare pagină, ca și pe aviz, și pe versoul acestuia, semnătura președintelui și ștampila Comisiei de abilitare și avizare emitente.

¹⁾ Se va preciza tipul sau titlul, după caz.

ANEXA Nr. 26 la normele metodologice

ROMÂNIA

MINISTERUL

MUNCII,

FAMILIEI

ȘI

PROTECȚIEI

SOCIALE

.....¹⁾

COMISIA

de abilitare a serviciilor externe de prevenire și protecție și de avizare a documentațiilor cu caracter tehnic de informare și instruire în domeniul securității și sănătății în muncă

DECIZIE

Nr. din

În urma analizei documentației, înregistrată la¹⁾ cu nr. din data de, cu următoarele elemente de identificare:

- tipul documentației:

- titlul documentației:

- solicitantul avizului:

au rezultat următoarele neconformități cu cerințele prevăzute la art. 178-192 din Normele metodologice de aplicare a Legii securității și sănătății în muncă nr. 319/2006, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.425/2006, cu modificările și completările ulterioare:

-

-

Ca urmare, Comisia de abilitare și avizare decide respingerea solicitării de acordare a avizului și restituirea documentației.

Președinte,

.....

(numele și prenumele,
Comisiei de abilitare și avizare emitente)

semnătura

și

ștampila

NOTĂ:

Când rândurile cu documentații sau neconformități nu sunt suficiente, se va întocmi o anexă la această decizie pentru continuarea enumerării, cu numărul de rânduri necesare, anexă care va purta pe fiecare pagină, ca și decizia, semnătura președintelui și ștampila Comisiei de abilitare și avizare emitente.

¹⁾ Se va completa cu denumirea structurii în cadrul căreia funcționează Comisia de abilitare și avizare, potrivit art. 36 din Normele metodologice de aplicare a prevederilor Legii securității și sănătății în muncă nr. 319/2006, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.425/2006, cu modificările și completările ulterioare.

k) reprezintă statul în relațiile internaționale din domeniul său de competență.

Art. 46. - (1) Ministerul Sănătății Publice, ca organ de specialitate al administrației publice centrale, este autoritatea centrală în domeniul asistenței de sănătate publică.

(2) Ministerul Sănătății Publice îndeplinește, în principal, următoarele atribuții în domeniul sănătății lucrătorilor la locul de muncă:

a) coordonează activitatea de medicină a muncii la nivel național;

b) elaborează sau avizează reglementări pentru protecția sănătății în relație cu mediul de muncă, pentru promovarea sănătății la locul de muncă, precum și pentru medicina muncii;

c) supraveghează starea de sănătate a lucrătorilor;

d) asigură formarea și perfecționarea profesională în domeniul medicinei muncii;

e) coordonează activitatea de cercetare, declarare, înregistrare și evidență a bolilor profesionale și a celor legate de profesiune;

f) autorizează/avizează și controlează calitatea serviciilor medicale acordate lucrătorilor la locul de muncă;

g) colaborează cu alte instituții implicate în activități cu impact asupra sănătății lucrătorilor;

h) îndeplinește și alte atribuții, conform competențelor sale în domeniu, reglementate prin legi speciale.

Art. 47. - (1) Inspekția Muncii reprezintă autoritatea competentă în ceea ce privește controlul aplicării legislației referitoare la securitatea și sănătatea în muncă.

(2) Instituția prevăzută la alin. (1) controlează modul în care se aplică legislația națională din domeniul securității și sănătății în muncă la toate persoanele fizice și juridice din sectoarele prevăzute la art. 3 alin. (1), cu excepția celor prevăzute la art. 50 alin. (1) și (2), și are, în principal, următoarele atribuții:

a) controlează realizarea programelor de prevenire a riscurilor profesionale;

b) solicită măsurători și determinări, examinează probe de produse și de materiale în unități și în afara acestora, pentru clarificarea unor evenimente sau situații de pericol;

c) dispune sistarea activității sau scoaterea din funcțiune a echipamentelor de muncă, în cazul în care constată o stare de pericol grav și iminent de accidentare sau de îmbolnăvire profesională și sesizează, după caz, organele de urmărire penală;

d) cercetează evenimentele conform competențelor, avizează cercetarea, stabilește sau confirmă caracterul accidentelor;

e) coordonează, în colaborare cu Institutul Național de Statistică și cu celelalte instituții implicate, după caz, sistemul de raportare și evidență a accidentelor de muncă și a incidentelor, iar, în colaborare cu Ministerul Sănătății Publice, sistemul de raportare a bolilor profesionale sau legate de profesie;

Punere în aplicare prin Normă metodologică Norma metodologică de aplicare a prevederilor Legii securității ... din 11/10/2006 :

20. raportare a bolilor profesionale - procedură prin care se transmit informații referitoare la bolile profesionale declarate potrivit legii la Centrul național de coordonare metodologică și informare privind bolile profesionale și la Centrul Național pentru Organizarea și Asigurarea Sistemului Informațional și Informatic în Domeniul Sănătății București.

f) analizează activitatea serviciilor externe prevăzute la art. 8 alin. (4) și propune retragerea abilitării, după caz;

Punere în aplicare prin Normă metodologică Norma metodologică de aplicare a prevederilor Legii securității ... din 11/10/2006 :

Art. 41. - (1) Certificatul de abilitare se retrage de către Comisia de abilitare și avizare care l-a eliberat dacă solicitantul nu a depus două rapoarte semestriale consecutive, în termen, la inspectoratul teritorial de muncă.

(2) Dreptul de prestare a serviciilor de către prestatorii cărora li se retrage certificatul de abilitare se consideră că încetează la data primirii înștiințării că certificatul a fost retras, transmisă de Comisia de abilitare și avizare din cadrul inspectoratului teritorial de muncă la care sunt luați în evidență.

(3) Serviciul extern de prevenire și protecție căruia i s-a retras certificatul de abilitare în condițiile prezentelor norme

metodologice are dreptul să solicite abilitarea după o perioadă minimă de un an de la data prevăzută la alin. (2).
(7) În situația în care serviciul extern de prevenire și protecție nu mai îndeplinește condițiile de abilitare prevăzute de prezentele norme metodologice, Comisia de abilitare și avizare retrage certificatul de abilitare în cauză.

g) raportează Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei situațiile deosebite care necesită îmbunătățirea reglementărilor din domeniul securității și sănătății în muncă;

h) furnizează informații celor interesați despre cele mai eficiente mijloace de respectare a legislației din domeniul securității și sănătății în muncă.

Art. 48. - (1) Asigurătorul, stabilit de lege, reprezintă autoritatea competentă în domeniul asigurării pentru accidente de muncă și boli profesionale.

(2) Instituția prevăzută la alin. (1) are atribuții pentru:

a) sprijinirea activității de prevenire în domeniul securității și sănătății în muncă a angajatorilor;

b) reabilitarea medicală și, după caz, psihologică, precum și compensarea victimelor accidentelor de muncă și ale bolilor profesionale;

c) raportarea către Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei a situațiilor deosebite care necesită îmbunătățirea reglementărilor din domeniul securității și sănătății în muncă.

Art. 49. - Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Protecția Muncii fundamentează științific măsurile de îmbunătățire a activității de securitate și sănătate în muncă și promovează politica stabilită pentru acest domeniu.

Art. 50. - (1) Ministerul Apărării Naționale, structurile militare și structurile în care își desfășoară activitatea funcționari publici cu statut special din cadrul Ministerului Administrației și Internelor, Direcția Generală a Penitenciarelor din cadrul Ministerului Justiției, Serviciul Român de Informații, Serviciul de Informații Externe, Serviciul de Protecție și Pază, Serviciul de Telecomunicații Speciale, precum și Comisia Națională pentru Controlul Activităților Nucleare organizează, coordonează și controlează activitatea de securitate și sănătate în muncă din unitățile lor, prin serviciile de prevenire și protecție create sau desemnate de către aceste instituții, în scopul aplicării prevederilor prezentei legi.

(2) Cercetarea, înregistrarea și evidența accidentelor de muncă și a bolilor profesionale produse în unitățile din subordinea instituțiilor prevăzute la alin. (1) se efectuează de organele proprii ale acestora.

(3) Instituțiile prevăzute la alin. (1) pot elabora reglementări proprii pentru aplicarea prezentei legi, în completarea celor existente la nivel național.

CAPITOLUL XI

Dispoziții finale

Art. 51. - (1) Se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, următoarele acte normative:

a) normele metodologice de aplicare a prevederilor prezentei legi;

b) transpunerea directivelor specifice referitoare la securitatea și sănătatea în muncă.

(2) În aplicarea prevederilor prezentei legi, Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei va elabora proiecte de acte normative necesare implementării și/sau adaptării situațiilor existente la cerințele prezentei legi.

Art. 52. - (1) Activitățile de interes național în domeniul securității și sănătății în muncă și sursele de acoperire a cheltuielilor necesare în vederea realizării acestora se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei.

(2) Activitățile de interes național privind cercetarea științifică în domeniul securității și sănătății în muncă se finanțează din fondurile prevăzute pentru acestea, potrivit legii.

Art. 53. - (1) Prezenta lege intră în vigoare la data de 1 octombrie 2006.

(2) La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Legea protecției muncii nr. 90/1996, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 47 din 29 ianuarie 2001, cu modificările și completările ulterioare, Decretul Consiliului de Stat nr. 400/1981 pentru instituirea unor reguli privind exploatarea și întreținerea instalațiilor, utilajelor și mașinilor, întărirea ordinii și disciplinei în muncă în unitățile cu foc continuu sau care au instalații cu grad ridicat de pericol în exploatare, republicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 5 din 11 ianuarie 1982, precum și orice alte dispoziții contrare.

*

Prezenta lege transpune Directiva Consiliului nr. 89/391/CEE privind introducerea de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și sănătății lucrătorilor la locul de muncă, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 183/1989.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR

BOGDAN OLTEANU

PREȘEDINTELE
SENATULUI

NICOLAE VĂCĂROIU

București, 14 iulie 2006.

Nr. 319.